

THE VAIDYESHWARAN

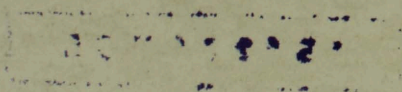
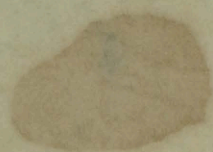
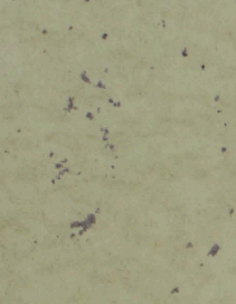

DECEMBER

1957

373
RAM
(R)

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

•

RECEIVED

373

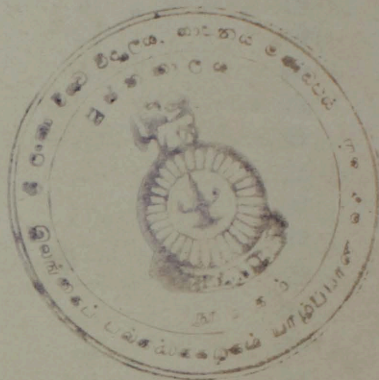
2007

The

RAM
R

2011

VAIDYESHWARAN

THE MAGAZINE

OF THE

RAMAKRISHNA MISSION
VAIDYESHWARA VIDYALAYA

J A F F N A

REFERENCE

Vol. IX]

DECEMBER 1957

The Managing Board

Editors:- Mr. S. Thuraisingham, B. A.
Vidwan Pon. Muthucumaran, B. O L.

Manager:- ... Mr. T. Seenivasagam, B. A.

Advisory Committee:- Mr. C. Vyramuttu, B. A.
Miss P. Sabaratnasinghe, B. A.

CONTENTS

	Page
Mahatma Gandhi in Ceylon—by S. Durai Rajasingam ...	1
Gangai - Konda - Chola—by J. M. Somasundaram, B. A., B.L. ...	13
Meaning of a Secular State—Sri Nehru ...	18
Conquest of Space ...	19
Ceylon & her Food Problem ...	20
U. N. O. & The Present World Situation ...	22
The Economy of Ceylon ...	24
Is Science Fiction or Fact? ...	25
Hobbies and Their Uses ...	27
It was Temples, Temples all the way ...	27
My Visit to Mutur ...	29
An Evening by the Sea-Side ...	29
My Visit to a Fair ...	30
My School Life ...	31
One Rainy Morning ...	31
Old Students' Association— Colombo Branch ...	32
இராமகிருஷ்ணர் காட்டிய சமரசநெறி—ச. அம்பிகைபாகன் ...	33
நான் செய்த சுற்றுப்பிரயாணம் ...	38
திருக்குறள் ...	42
திருக்கேதீஸ்வர தீவ்ய தரிசனம் ...	44
கும்பகர்ணன் ...	48
கனவு நனவான திருநாள் ...	51
வாய்மையின் மகிமை ...	53
புகையிரதப் பிரயாண அநுபவம் ...	54
வீரவாழ்வு ...	56
ஏழைச் சிறுவர்களின் தீபாவளிப் பண்டிகை ...	57
சூரியோதயம் ...	58
ஒளவையார் ...	59
பழஞ்சீலையின் சுயசரிதை ...	59
எனது மாலைக்காலம் ...	60
திரு. த. சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு பிரிவுபசார வாழ்த்துக்கள் ...	61
திரு. த. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் வாழ்த்துப்பா ...	63
செல்வக் குழந்தைகளே ! ...	64
Report of the Scout Group 6, Jaffna ...	65
Report of the Teachers' Guild ...	66
Report of the H. S. C. Union ...	67
Report of the Science Association ...	68
Old Students Day Celebration ...	69
Report of the Athletic Meet ...	70
Report of the Sharvananda House ...	71
Report of the Vivekananda House ...	72
Report of the Vipulananda House ...	73
Report of the Nagamuthu House ...	74

College Soccer & Cricket	75
Letter from Mr. M. Y. Farooq	76
Separate State if Agreement Fails	77
Principal's Notes	80
தமிழ் மன்றம்	81
இந்து மாணவர் கழகம்	82
சமய பாடப் பரீட்சை	82
“விவேகானந்தா போன்று நெஞ்சுறுதி வேண்டும்”	83
அச்சத்தினால் கூடும் மகாநாடு பலனளிக்காது	86
திரு. த. செ. சுப்பிரமணியம்—த. கோபாலபிள்ளை	89
Editor's Notes	90
Examination Results	93
Old Students Corner	94
Staff	96
Calendar	96

ILLUSTRATIONS

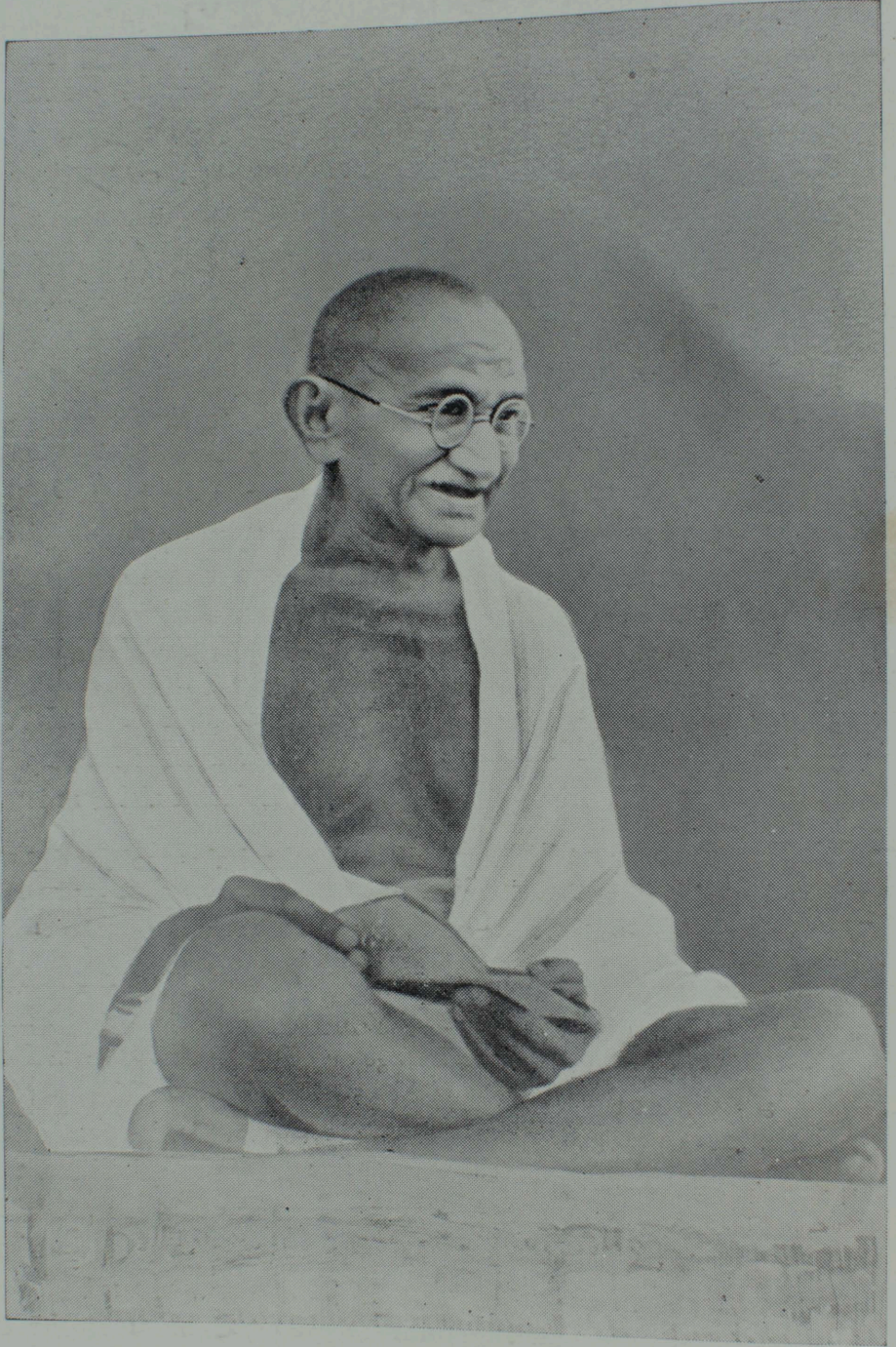
Sri Ramakrishna } Mahatma Gandhi }		Frontispiece
Inter-House Sports Meet } Scout Troop and the Cub-Pack }		64
Arts and Crafts Exhibition } Old Students' Lunch, Jaffna } H. S. C. Union Annual Social }		68
Football Eleven } Athletic Champions }		72
Tamil Writers at Vidyalaya } O. S. A. Celebrations, Colombo } Farewell to Mr. T. C. Subramaniam }		84

“மண்ணுளார் செய்த மாதவப் பயனாய்
வாரிகு மூலகிடை யுதித்து
விண்ணுளார் தாமும் விழையுமெய்ஞ் ஞான
வேதநூன் முடிபினை விளக்கும்
அண்ணலாம் இராம கிருட்டினர்.....”

— விபுலாநந்தர்

“வாழ்விக்க வந்த காந்தி
மகாத்மா ! நீ வாழ்க !! வாழ்க !!!

— பாரதியார்

MAHATMA GANDHI IN CEYLON

THE MEMORY OF A VISIT THIRTY YEARS AGO

(S. Durai Raja Singam)

“Forge the links stronger”—*Mahatma Gandhi*.

Lord Buddha blessed this ‘pearl among islands’ Lanka, the Ceylon of to-day, by his three sacred visits. Dharma Asoka sent the message of peace and goodwill through his best-loved Mahinda and Sanghamitta. Years rolled on through the ages and this beautiful isle passing through vicissitudes political, social and religious breaking away from the home of her race and culture, and led astray by the allurements of the West, forgot the Gospel of Ahimsa of her Great Master. To dispel the illusion and to rouse her up from her lethargy the immortal Swami Vivekananda sounded his trumpet-call to India and Ceylon, “Awake, Arise and stop not till the goal is reached!” more than forty-five years ago. Lord Buddha, Mahinda and Vivekananda came with gifts to this thrice-blessed land. Later Sarojini Devi, the modern Sanghamitta, brought the message of Mahatma Gandhi to the island and this was followed by the visit of Mahatma Gandhi himself in 1927. At a dinner given in his honour at the Orient Club, Colombo, (on September 25) Premier Dudley Senanayake of Ceylon voiced the tribute of a nation to Gandhiji when he said, “Ceylon can never forget the fact that it was from the great leaders of India, Mahatma Gandhi, Shri Jawaharlal Nehru and others we got inspiration in our struggle for political freedom.”

Quarter of a century ago the youths of Jaffna, warmed with the fire of a pure patriotism, inaugurated the Youth Congress, then called the Students Congress. The Students Congress, Jaffna, stood for the revival of national arts and literature and for the attainment of self-government for the land. This creed naturally made the young men yearn to sit at the feet of Gandhiji, the greatest teacher of modern times. Ever since the first session of the Students Congress in December, 1924 invitations were addressed to Mahatma Gandhi to bless this Youth Movement of Ceylon with his august presence and words of wisdom. It was my good fortune to be one of the first Joint-Secretaries of the Students Congress and early in 1925 when I went to see Gandhiji I pressed him to visit Ceylon. Again Sri S. H. Perinpanayagam, the idol of the youths of the Students Congress, went on a pilgrimage to India on this errand and met Mahatmaji at Bangalore and obtained his consent for a

visit to Ceylon. He was followed by the late Sri J. V. Chelliah, Vice-Principal of Jaffna College, and a past president of the Students Congress with a similar request. Meanwhile the Indian Representative of the then Legislative Council of Ceylon, the late Sri K. A. Natesa Iyer, also extended an invitation on behalf of the Indian labourers of Ceylon. Long before Mahatmaji had definitely decided to accept the invitation to go over to Ceylon the whole island without differences of race, caste or creed, joined through the medium of the press to evince a keen desire to have the Mahatma in their midst for some days at least. When the Mahatma started his South Indian tour we in Ceylon fully expected that he would include Ceylon also in the itinerary. He was expected here in May 1926 and then rumour had it that he was to visit Ceylon only early next year. Definite information of his intention of visiting Ceylon in October reached us in August. As there was an understanding that Ceylon should contribute her quota to the Khadi Fund elaborate preparations were made in all parts of Ceylon to accord a right royal welcome to the greatest man of the age and to secure a contribution worthy of the island towards the relief of the starving millions of India. Public meetings were held in all the important towns and ways and means were devised to make Mahatmaji's tour in Ceylon pleasant and his mission successful.

The Viceroy's invitation to Gandhiji to go over to Delhi on urgent State affairs and the consequent delay in Gandhiji's going over to Ceylon only helped to increase the anxiety of the workers and to broadcast throughout the country that after all the island home of Buddha's followers and the pious Hindu sojourners from the Tamilnadu that gave to India her greatest religious reformers, is to be once again blessed by a Messenger of Love from the time-honoured ancestor of her race, religion and culture. The months of October and November 1927 in Ceylon were practically the Mahatma's months. Both young and old, rich and poor, men, women and children of all castes and creeds vied with each other in chanting praises to the name of India's hero of the day and servant of Daridranarayan—(God in the form of the poor). Gandhi, a household word in Ceylon for the past thirty years or more, needed no introductory proclamation as in the case of princes or pro-consuls. In the East from where the voice of God is heard from eternity even the poorest of the poor in earthly riches get to know as if by instinct the advent of a great spiritual teacher. This was fully

exemplified when after hoisting the banner of the universal religion of Love and Truth in the West the Hindu monk of India made his triumphal procession a generation ago from Colombo to Almora. Reverence and love to the great Teachers of Truth is in the very blood of the race. No wonder then surging crowds swelled the streets of Colombo Fort on the great day of Mahatmaji's arrival in Ceylon. Gandhi and Khaddar was the talk of the day. Choirs of children with garlands and rose petals in their hands were singing their songs of welcome. The lines of one sweet song still linger in my memory :-

From time immemorial, many great ones from India have been visiting our shores, each with some gift of a blessing.

Lord Buddha visited Lanka and left His Foot Print. The great Mahinda Thera brought here the sacred Dhamma. The savant Buddha Gosha came here and revised the sacred literature and added commentaries.

The saintly Theri, Sri Sangha Mitta, brought here the branch of the Bo-tree with which Lanka's beautiful garden was further adorned.

Kalidasa, the great Indian poet befriending the Sinhalese king of the time, Kumardas by name came over to this land and tarried here. It is recorded that the king, himself a poet gave the best proof of his friendship by immolating himself on the funeral pyre of Kalidasa.

We have here the spicy breezes, cooling waters clear as crystal, fruits and nourishing food. With thee Lanka Matha will serve you to your hearts content.

Papers came out with glaring headliness like "Ceylon Welcomes the Mahatma". "Mr. Gandhi in Ceylon—Simple landing ceremony. Enthusiastic welcome by large crowds." Special supplements were issued. In spite of the hour and the bad weather a huge crowd accorded a rousing reception to Mahatma Gandhi when he landed in Colombo on the 13th November shortly after 9-30 p. m.

The Melbourne Jetty which was arranged for the Mahatma's private landing was modestly decorated with flags, pot palms and crotons, and the landing steps were richly carpeted. The Labour Union Volunteer Corps, a hundred strong, was lined up in two ranks forming a passage between, and their bright red shirts lent a touch of oriental colour to the simple and formal reception.

The s. s. "Chinkoa" by which the Mahatma and his party travelled from Tuticorin entered the harbour at about 9 p. m. Shortly after the Master Attendant's and the Principal Collector's barges left the jetty with the following representative members of the Reception Committee :

Mr. A. E. Goonesinghe, Mr. and Mrs. Geo. E. de Silva, Mr. and Mrs. C. Thiagalingam, Mr. M. A. Arulanandam, Dr. S. Muttiah, Mr. and Mrs. K. Sathiwagiswara Iyer, Mrs. Nagalingam, Miss Fernando, Messrs C. H. Z. Fernando, T. B. Jayah, M. T. de S. Amerasekere, A. B. Cooray, Dr. E. V. Ratnam and Suppiah Pillai. Shortly after 9-30 p. m. the barges returned with the distinguished visitor and Mrs. Kasturba Gandhi. Mrs. Gandhi was the first to step out, and she greeted those present in the oriental fashion with hands clasped. The frail figure of the Mahatma, attired in a dhoti and shawl of Khaddar emerged soon after. Mr. P. B. Umbichy garlanded him.

Mr. X. Pereira the Second Indian Member of the then Legislative Council was then introduced to the Mahatma by Mr. T. de S. Amerasekere. "Oh! he is an old friend of mine", declared Gandhiji.

"Let them introduce themselves to me", he said as he greeted those present with clasped hands and quickly proceeded between the ranks of the Volunteer Corps who were at the salute.

Gandhiji and Kasturba boarded the car which was waiting for them at the entrance to the jetty. The hood of the car was lowered to afford a glimpse of the Mahatma to the vast gathering assembled outside. The car started immediately taking Church Street and Leydon Bastion Road. A call for "three hearty cheers to Mahatmaji" as the car started was suppressed, but deafening cheers greeted the visitors as they passed through the streets outside the Customs.

They proceeded direct to "The Ark", Cotta Road, where they resided during their stay in Colombo.

The Mahatma's party consisted of the following: Shri Mahadev Desai, Kaka Kalelkar, Shri Pyarelal, Shri Jamnadas Gandhi, Shri C. Rajagopalachari, Miss Laximi Rajagopalachari (now Mrs. Devadas Gandhi).

After formal introductions the Mahatma was escorted to the car that took him to the "Ark", his home during his sojourn in Ceylon. As the car wended its way through Church Street the Mahatma standing in the apostolic manner of St. Francis of Assisi, a radiant smile playing upon his face, shawl covering his body after the Roman fashion, arms outstretched beckoning peace and goodwill to the countless heads that raised their eyes to catch a glimpse of the great Apostle of Ahimsa, was a sight for the gods to see.

To quote Shri Mahadev Desai, "Lanka was a land which Gandhiji in his wanderings of over ten years has ever longed to visit, no less with the object of seeing the land whose ravaging beauty makes it a pearl in the islands of the earth than for studying living Buddhism at close quarters.....but the visit, when it actually came about, happened, as Gandhiji said to the civic Fathers in Colombo with engaging candour, to be a mercenary visit."

The receptions and the welcome that Gandhiji had from the day of his landing at Colombo on the evening of the 13th could, says Mahadev Desai, compare favourably with the warmest and most enthusiastic ones that Gandhiji has received anywhere in India. Thousands thronged the thoroughfares through which Gandhiji was to pass, and at most places crowding had to be controlled by regulating admission by tickets. The weeks beginning the 13th of November at Colombo till the evening of the 29th at Jaffna were one continuous programme of meetings, lectures, interviews, visits and collections. The Khadi collections made at Colombo, Kurunagala, Negombo, Chilaw, Matale, Kandy, Bandarawella, Badulla, Dikoya, Nuwara Elya, Hatton, Nawalapitiya, Gampola, Kegala, Ambalangoda, Balapitya, Galle, Matara, Godagama, Trincomalle, Palai, Jaffna, Valvettiturai, Point Pedro, Chavakacheri, Vaddukoddai, Kayts totalled Rs. 105,000. Ceylonese admirers of the Mahatma in Malaya had sent in their donations through the *Hindu Organ*, Jaffna, and through me whilst the Ceylon students in London sent their contributions to the Colombo Reception Committee. "Ceylon gave Gandhiji more than he had expected" so wrote Mahadev Desai. Everyone who had helped in the success of the tour earned the blessings of Daridra-narayan.

At Colombo, the Municipality presented an address of welcome H. E. the Governor of Ceylon, Sir Herbert Stanley. offered Gandhiji a warm welcome through his Colonial Secretary and invited Gandhiji to a friendly meeting.

No other speech made by Mahatma Gandhi during his Ceylon tour had moved me as much as the following one I heard when he addressed a multitude of people numbering over thirty thousand at the Price Park at a meeting organised by the Ceylon Labour Union to receive him.

"I thank you for presenting me with your beautiful address and handsome purse for the cause which has brought me to this pearl amongst the Islands of the earth. The

use made by you in your address of the expression "Mother India" has touched me to my deepest recesses. The use of that expression derives in my opinion great significance to me because I know all of you are not Indians. Perhaps to those amongst you—who are not Indians, the significance that I attach to that expression and which I shall presently explain to you was not before your mind's eye when you made use of the expression. Legend—and legend at times is superior to history—has it that in remote times a King called Rama came to Lanka to rid this Island of an evil King, and instead of exercising the rights of conquest by annexing this fair Island to India, he restored it to the brother of the evil King, called Vibushan, and crowned him King of Lanka. Rendered in modern language it means that Rama before trying the loyalty of the people of Lanka or the loyalty of the King Vibushan and putting either him or the people through a course of tutelage, gave them straight away complete self-government, dominion status. Many changes have taken place since that date assigned to the period of this legend in this place as also in India, and they have undergone many vicissitudes of fortune, but the fact remains that the millions in India, even to the present day, believe in this legend more firmly than in facts of history. And if you people of this beautiful Island are not ashamed of owning some connection with your next door neighbour, I would advise you and ask you to share the pride that millions of Indians have in owning this legend. And now you can understand why I told you that you in my opinion, a daughter state, in using the expression "Mother India" for India had done well in expressing your allegiance to that country. And there is also a Ravana who is living today. Ram is the sweet and sacred name in Hinduism for God and Ravana is the name given in Hindu mythology to evil, whenever evil becomes embodied in human form. And it is the business, the function, of the God Ram, to destroy evil wherever it occurs and it is equally the function of the God Ram to give to his devotees like Vibushan a free charter of irrevocable self-government. Let us all, whether we are labourers or otherwise seek, ridding ourselves by the help of God Ram within us, of the ten headed monster of evil within us, and to ask for the charter of self-government. Lastly, while you have done well in thinking of the unfortunate millions in India and I would advise you to establish a living bond between them and yourself, especially if you still consider that India is the Mother State, the Mother Country, you will for the sake of the few millions invest every pie or every cent that you may want to use for dress in Khadi and nothing else."

There are numerous other great utterances of the Mahatma in Ceylon which are great pearls of wisdom. A few of them gleaned from my cuttings are the following:-

To the Ceylonese he said :

"Do not for the sake of your country ape the manners and customs of others which can only do harm to you and for heaven's sake do not wish to be what every one of the people of Ceylon cannot be."

To the Indians in Ceylon he said:-

"Since you are earning your bread in this beautiful Island, I would ask you to live as sugar lives in milk. Even a cup of milk which is full up to the brim does not overflow when sugar is gently added to it, the sugar accom-

modating itself in the milk and enriching its taste, in the same way I would like you to live in this island so as not to become interlopers but to enrich the life of the people in whose midst you may be living."

The last few days of Gandhiji's stay in Ceylon at Jaffna were the most thrilling to the writer. In Mahadev Desai's words, "Jaffna students, it will be remembered, were the first to invite Gandhiji, and then the other friends took up the proposal."

On the 26th morning a vast crowd poured into the Railway Station premises to pay their respects to Mahatma Gandhi on his first arrival in Jaffna. The train steamed into the over-crowded station. All was silent for the moment when Gandhiji stepped out of one of the carriages. A murmur of veneration unconsciously escaped the lips of the people and all bowed to him in profound adoration.

Gandhiji is at last in Jaffna. The excited populace spends the next four days in honouring the great leader. On the same day at about three in the afternoon the crowd is again gathered round the *kadjan* shed erected at the Esplanade for the occasion. The Mahatma arrives at the scene half an hour later and climbing the raised dais promptly squats on it. He is garlanded but he takes them off. Many addresses are presented to him but few are read and all are quickly auctioned. A few well-filled purses are also presented to him. There is Sir Waitilingham Duraisamy who presides. Shri C. Rajagopalachari renders the Mahatma's speech into Tamil.

"Having come to Jaffna, I do not feel I am in Ceylon, but I feel that I am in a bit of India", said Gandhiji. He again said, "Ever since I have come to Lanka the conviction has been growing upon me that I am not in Lanka but in India glorified. A glorified edition of India Lanka certainly is from a scenic point of view. Though I was prepared for the scenery in Lanka, the scenery I have actually witnessed has surpassed all my expectations and so I could not help saying at a recent meeting that Ceylon seemed to be a fragrant beautiful pearl dropped from the nasal ring of India. If the people of Lanka are really, as they should be, inheritors of the culture of India, they should also represent in their lives a glorious edition of Mother India."

Mahatmaji, during his stay in Jaffna, had to carry out a very crowded programme. At every reception given to him whether in the town or outside, Mahatmaji addressed the people, sometimes briefly and sometimes at length. Almost in every speech he urged the people to work for the abolition of drink and untouchability. In his reply to the public address these two subjects were dealt with at length. He congratulated the people of Jaffna on the successful effort they had so far made

in closing the "pestilential taverns and liquor dens" and on their determination to realise Total Prohibition in a short time.

Gandhiji was taken round to all the educational institutions where he spoke to the boys and girls and "well did they deserve it" in Mahadev Desai's words for "the bulk of the Jaffna purse came from the students, some of whom had given Rs. 5/- each." Besides Handy Perinpanayagam, who first invited Gandhiji, had gone from village to village and collected small cents from hundreds of the villagers who knew Gandhiji and his work.

When Gandhiji returned to Madras after the Vykom Satyagraha during the latter part of March 1925, I was a student in Ceylon. From my College home in Jaffna with blessings from my mother and schoolmates I went to Madras. Full of excitement to see the great leader of India I was sitting by the side of the wall pillar of Sjt. Srinivasa Iyengar's mansion when I saw Gandhiji with that toothless smile of his getting down from the car after a morning visit to a spinning school. My eagerness to go near him and if possible to touch his feet as a sign of reverence, could no longer be restrained. Gandhiji as I saw him was a lovable one, a personality that had exploded all the sham dignity attached to the paraphernalia of dress and fashion. A frail tiny man with sparkling eyes and a mystic toothless smile was a sight that awakened the sparks of the divine in man. Besides Gandhiji I saw for the first time Sjt. C. Rajagopalachari, Sjt. Mahadev Desai and Sjt. Ramdas Gandhi. It was Sjt. C. Rajagopalachari who first helped me to talk to Gandhiji. On hearing that I had come all the way from Ceylon to have his darshan, Gandhiji patted me on my shoulder and bidding me to his room jocularly quoted Bishop Heber's saying, "Oh then, you come from a land where every prospect pleases except man alone is vile." I laughed at these words and asked him when he would be able to visit Ceylon. He replied that he had a great desire to visit "the beautiful island," but he could not tell me when and this visit was as it were a fulfilment of that promise. That was all he spoke for as I sat before him, I could not proceed further with any other questions. Gandhiji had an endearing manner about him. He instantly put me at ease.

When I was about to leave him with the joy of having paid my homage to the great soul he gave me some sugar candy that

formed part of a gift from some admirer and bade me learn my lessons diligently and be useful to my country. When I recollect this meeting with Gandhiji what stands out most clearly in my memory is that smile of his and his lighter vein. From that day I have always thought of him as the Smiling One.

It was my good fortune to meet Gandhiji a second time now in Ceylon. From Malaya I went to Ceylon and armed with fruits and flowers I met him in Colombo. I offered the fruits and flowers and made my *pranams*. He was quick to recognise me. He never forgets people. He "remembers people and with love". Jocularly he asked: "Grapes I know, oranges I know but where are your Malayan mangosteens and durians?" I assured him that were he to visit Malaya he would have these fruits in plenty. He then said, "Durians and mangosteens won't tempt me. If Ceylon can give me more than a lakh of rupees for my Khadi Fund, I will visit Malaya if you can assure me a collection of several lakhs in Malaya." He promised to visit Malaya but he was not able to visit the country owing to his work in India. I enrolled myself as a "Volunteer" of the Students Congress during the three week tour of Gandhiji in Ceylon. There were very many occasions when I could see Gandhiji in lighter vein. We volunteers performed such duties as the controlling of the crowd, posting of letters and other duties that were allotted to us. I would like to add here one further personal instance of Gandhiji's humour. Gandhiji often auctions for the Khadi Fund the addresses and caskets that are given to him at meetings. He also requests those around him at meetings to offer him any ornaments they wish for sale in aid of the Khadi Fund. I was present at his address in Ceylon to the Indians of Jaffna at the Vaidyeshwara Vidyalya on 27th November 1927, when he called for ornaments to be auctioned. I offered the gold ring I was wearing. It was a treasured ring for it belonged to my late father. Sjt. C. Rajagopalachari acted as the auctioneer and I bought this same ring of mine for Rs. 85/- but when Gandhiji was handing the ring back he laughed and said, "Why not we auction this ring again?" Hearing these words, I offered the ring again for auction and again bought it for Rs. 45/-. With his characteristic smile he gave me the ring, saying, "Don't you try your luck another time." I still wear the ring which reminds me of his genial humour. The auction went on and Gandhiji was at his best. A pair of gold

bangles was then offered by a lady in the gathering. Came the bid. "Fifty Rupees" said one. Gandhiji nodded his head with approval and a smile. "Rupees Hundred", the bid rose. "Oru murai" (once) said Gandhiji in Tamil which was lost in general laughter. He then changed his tone and said, "It is going". His face beamed with a smile. At last the pair of bangles was knocked down by the same lady who offered it and Gandhiji laughed aloud joyfully. A girl of six, the daughter of the lady came and received the bangles. As she received the bangles the child garlanded him. He looked at the child and said smilingly, "Tell your mother I want your bangles."

When Gandhiji was in Ceylon, I had the chance of noting his delightful companionship with children. While in Jaffna, returning home after addressing a public meeting, and alighting from the car he held up the hand of a little Tamil girl that had been seated with him and with a smile said to those of us standing around, "This is my Jaffna sweetheart". He was so large of heart that he found another sweetheart at Chilaw. Gandhiji and party were conducted to the platform on *pavada*. Near the platform little Miss Niles presented Mrs. Kasturba Gandhi with a bouquet of flowers and Gandhiji with a garland. Taking off the garland he put it in turn on Miss Nancy Corea, remarking, "Take this garland my little sweetheart." Gandhiji's love for children is shown by another incident. On his way from Kayts to Victoria College, Chulipuram, Gandhiji halted at the "Gurupooja Madam" in Chulipuram as there was a large gathering of people, especially women and children from that village and the adjoining ones. Here he was received with Poorana Kumbam in a pandal decorated for the occasion. When he was presented the camphor flame that was offered to the deity, he moved his hands and transmitted the efficacy of the prasad to his eyes. Little Miss Minakshi Sundaram, a granddaughter of Saiva Murugesapillai, presented a small purse to the Mahatma who, with a gentle smile, embraced the child and kissed her with tender love and affection.

In the numerous speeches that Gandhiji had to make during those busy days in Ceylon he never failed to strike an informal and intimate note.

At one meeting the Rev. C. E. V. Nathaniels said that he would like to ask a question that had been put to him by someone that morning: Is Mahatma Gandhi a Christian or is he a Hindu or does he believe in a half-way house? Mahatma Gandhi who appeared highly amused

at the question said : And I suppose you want me to answer whether it is in the half-way house. I am in. I admire that man certainly. I am myself a whole-hogger and have been considered by so many of my friends and so many of my critics as an intolerable whole-hogger, so there is no question of a half-way house.

One of the men at one place wished to know if Kasturba was Gandhiji's mother, and an old European lady who walked along by their car had the same impression. With amused joy Gandhiji said, "Yes, she is my mother." The next morning at a public meeting which she did not attend, people missed her and inquired why "mother" had not come. Gandhiji said, "A gentleman did last night mistake her for my mother, and for me as for her it is not a pardonable mistake but a welcome mistake. For years past she has ceased to be my wife by mutual consent. Now nearly 40 years ago, I became an orphan and for nearly 30 years she has filled the place of my mother. She has been my mother, friend, nurse, cook, bottle-washer and all these things."

Gandhiji felt very happy at the boundless affection he had experienced wherever he went. What struck me most was his ever joyful smile and the almost childlike simplicity of Kasturba. I once watched the devoted way Kasturba sat by the fireside making chappatis with Kashiba Kantawala and Lakshimi Rajagopalachari. (later her daughter-in-law, Mrs. Devadas Gandhi) by her side. Every act, every move of this great woman was soothing to the eyes. In one of his letters from Jaffna to the Ashram sisters, Gandhiji wrote, "Kasturba may be said to be on a holiday. There is a Guzerati couple here. The lady (Kashibai) belongs to a good family from Rajkot, and her husband is the son of the well known Haragovind Kantawala of Baroda. He is a District Judge here. Half of my meals is supplied by Kashibai. So Ba may be said to be on a holiday." (Bapu's letters to Ashram Sisters. Edited by Kaka Kalelkar).

My last look of the Master and disciple—Gandhiji and Mahadev Desai—was at the Jaffna Railway Station where crowds of men, women and children had come out of the villages and sought just to touch the hem of his garment or place their hands on his feet when Gandhiji stood at the carriage window, his palms pressed in the familiar salute no one thought that one day that was to be his final gesture when the first bullet struck him. With my mother who had come with me to the railway station edged between me and the foot-board of the train I shouted along with the others Gandhi-Ki-Jai. I left him little knowing that I would

never see him again. The parting was as sad as it could be. The triumph of Gandhij's tour was nothing but Ceylon's homage to the ideals of truth, non-violence and self-sacrifice.

Just before Mahatma Gandhi left Jaffna for India one of the Joint Secretaries of the Reception Committee asked him to leave a Message behind for the people of Jaffna. Mahatmaji had been kind enough to send a message from Talaimannar under date 30-11-27, the text of which was as follows:-

“The message that I can leave for Jaffna as for the whole of Ceylon is:

Let it not be ‘out of sight out of mind’. Let the descriptions I have given you of the starving millions haunt you and keep you in touch with them and so doing keep you also simple living, pure, free from drink and untouchability, if not for your own sakes, at least for theirs.”

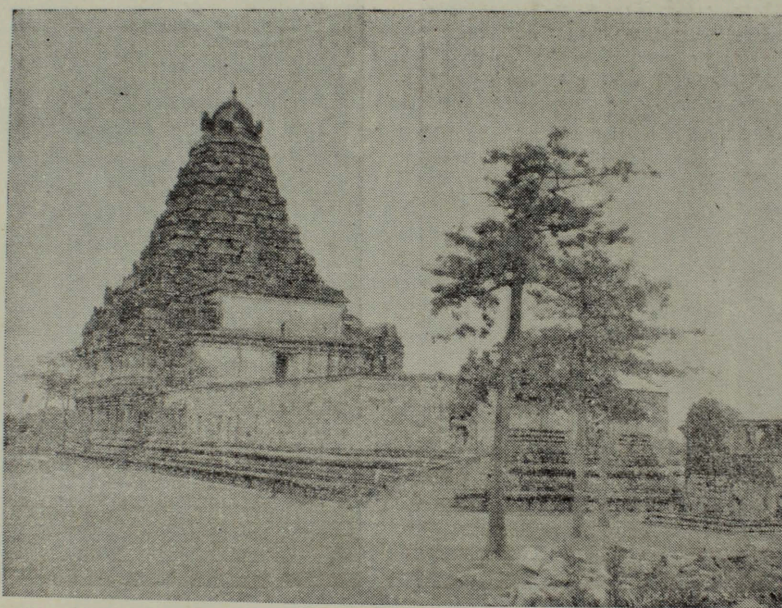
“As father of, you might say, many boys and girls, you might almost say of thousands of boys and girls, I want to tell you, boys, that after all you hold your destiny in your own hands. I do not care what you learn or what you do not learn in your school, if you will observe two conditions. One condition is that you must be fearlessly truthful against the heaviest odds under every circumstance imaginable. A truthful boy, a brave boy, will never think of hurting even a fly. He will defend all the weak boys in his own school and help, whether inside school or outside the school, all those who need his help. A boy who does not observe personal purity of mind and body and action is a boy who should be driven out of any school. A chivalrous boy would always keep his mind pure, his eyes straight and his hands unpolluted. You do not need to go to any school to learn these fundamental maxims of life, and if you will have this triple character with you, you will build on a solid foundation.”—*Gandhiji*.

GANGAI-KONDA-CHOLA

BY

J. M. Somasundaram, B. A., B. L.

The out-standing figure of all the later Cholas was Rajaraja the Great. His son Rajendra I, whose account is chronicled below was a more powerful monarch than his illustrious father. Rajendra succeeded to the Chola throne on or about May 30, 1013 A. D. His father had trained him in the art of Government and he had able ministers to guide him. General Krishnan Raman and Prime Minister Damodara Bhattan brought glory and renown to their master.

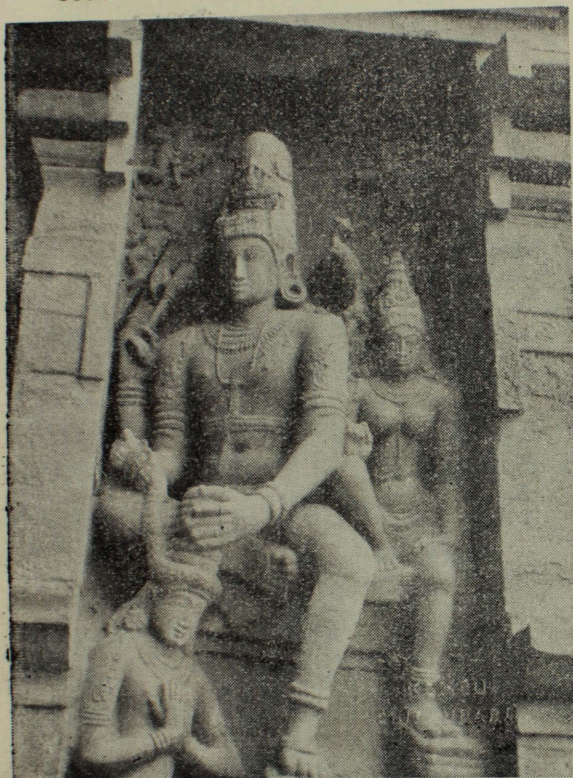

Temple : Gangai-Konda-Cholapuram

Chola Conquests

When Rajendra I ascended the throne, he found the Chola power firmly established and inherited a "great war-like army," a chosen division of archers called 'Pandita-Chola-terindavilligal' and an inestimable navy. Between the 3rd and the 12th year of his reign he carried out successfully a vast scheme of conquests in many directions—Idaithurai-nadu, Vanavasi, Kollipakai, Mannaikkadakam, and Ceylon. During the reign of Rajaraja I, Chola authority was firmly established over the northern half of Ceylon, as evinced by inscriptions and by the grant of revenues of certain villages in Ceylon to the Tanjore Temple. Rajendra I organised a further campaign and seized the crown of the "King

of Ilam (Ceylon) on the tempestuous ocean, the exceedingly fine crown of his Queens, the priceless diamond bracelet that was the gift of the Gods, (the 'necklace of Indra') and the crown jewels of the Pandya monarchy, which this king of the South had previously deposited with the king of Ilam and the whole of the Ila-mandala on the transparent sea."

Chandesvaranugraha Murti

Siva as Biksha-atana

Gangai-Konda-Cholechcharam

Rajendra crossed the Western Ghats and made war against the Keralas and annexed the Chera crown. The Pandyas were in a chronic revolt against the Chola yoke from the days of Aditya I. The conquest of Parantaka I and Rajaraja I resulted in the re-naming of the Pandya country into Rajaraja-Pandya-mandalam. The country was attacked and the Pandyas deserted in fear. The Thiruvallangadu plate states that Rajendra I took possession of the wealth of the Pandya King, placed there his own son Jatavarman Sundara Chola Pandya, as Viceroy of the Pandya country, as well of the newly conquered Kerala. Rajendra I was the first King to appoint members of the Royal family as Viceroys over conquered territories and this policy was continued by his successors. Rajendra's conquests included the Western Chalukyas and also parts of Orissa, Bengal, and the Eastern Chalukyas. He set up a pillar of vic-

tory on the Mahendra-giri Hill and engraved thereon the Chola emblem “the Tiger Crest with the double fish”, in commemoration of his victory over the Pandyas.

The object of Rajendra I in undertaking his northern campaign is referred to in the Thiruvallangadu grant thus:- “This light of the solar race, laughing at Bagiratha who had brought down the Ganga to the earth from Heaven by the power of his austerities, wished to sanctify his own country with the waters of the Ganges.” It is said that after vanquishing the kings of the Gangetic countries, Rajendra I caused the water of the sacred river to be brought to his new Capital on the heads of the conquered Kings. A stone record of the King found at Ennayiram in the South Arcot district contains interesting information regarding the conquest, of his triumphal return, of his wedding with the Ganga, assumption of the title “Gangai-konda-chola,” the construction of a hall at Ennayiram, etc.

Saraswati
Gangai-Konda-Cholechcharam

In commemoration of this historic campaign Rajendra I founded his new Capital, Gangai-konda-cholapuram. In this city, also called Gangapuri, Rajendra I built a great temple on the noble model of Rajarajeshvaram Temple at Tanjore built by his father. He also excavated the lake ‘Cholagangam’ into which was poured a huge column of Ganges water. It is also called poetically *Jalamayam-Jayastambam*, a liquid pillar of victory.

Naval Campaigns

The naval engagements of Rajendra I were even more famous than his military exploits on land and brought him even greater renown. The inscriptions in Tamil found in Sumatra and Java relate that he despatched many ships in the midst of the rolling sea, captured King Sang-rama-Vijayottunga-varma of the ancient Kingdom of Kadaram (Sumatra) along with his vehicles and accumulated treasure, and also the king of Kedah, Sri Vishaya, with the several islands in the Indian Ocean, viz., the Nicobars, Pannai, Malaiyur, Mayirudingam, Mappapalam, Ilanga-sogam, Ilamuri-desam, Nakkavaram and others. The Chinese work *Sungshih* states that he also sent an embassy to China in 1033 A. D.

Proud of his conquest, Rajendra assumed resounding surnames, such as Gangai-konda-Chola, Mudi-konda-chola, and Chola-ganga, Maduranthaka, Niharili-Chola and Panditha-Chola. The last title mentioned also in *Kalingattu-parani* shows that he must have been considered a great scholar in Sanskrit and Tamil and a patron of letters.

The revival of learning in South India may be said to begin from the date of Rajendra I. Saiva works of the type of *Siddhanta Saravali* of Trilochana-Sivacharya must have been largely written and patronised by the Chola who was himself a devout Saiva. Rajendra brought with him from his North Indian campaigns Sivacharyas and their families to conduct worship in his temples and settled them in Kanchi and in the Chola country. He was highly tolerant and bestowed on the Buddhists and Jainas large grants of tax-free lands.

Rajendra centralized the system of his administration by instituting village assemblies or local corporations, which had autonomous duties. Their rights and privileges were guaranteed and were rarely interfered with. They levied taxes and issued coins. Rajendra struck coins in his own name. These are known as the Rajendra-Cholan-Kasu and Madu-rantaka-devan-madai.

The King's Household

Among the elderly members in the King's household two deserve to be mentioned, namely his paternal aunt, Rajaraja's elder sister Kundavai-Alwar and Udayapirattiyar Sembiyan-madeviar, his grand-mother, the pious consort of Gandharaditya Chola. Rajendra was much attached to them. Rajendra I had three Queens, Panchavan Mahadevi, Dantipirattiyar, and a third Vira-mahadevi. An inscription of Rajadhi-raja I states that when Rajendra I died, his last

Queen entered the supreme feet of Brahma committing *Sati* and was buried in the very tomb of the King at Brahmadesam in North Arcot district.

Rajendra I had three sons, Rajadhi-raja, Rajendra-deva and Vira-rajendra, and a daughter Ammanga-devi, who married the Eastern Chalukya King of Vengi.

Arts and Letters

Rajendra was a patron of the Arts. He endowed the actors who dramatised the *Raja-rajesvara-Nataka* and *Rajaraja Vijayam* during the festivities at the Tanjore Temple. The Temple was made the seat of free learning and it was also the place wherefrom charities of every description were conducted. In the temple at Tiruvottiyur, *Vyakarana*, *Soma-Siddhanta* and Panini's grammar were taught, also the *Prabhakara*, *Rudra*, *Yamala*, *Purana*, *Sivadharmam*, *Panchanga* and *Bharatha*. The king occasionally visited these institutions, and made personal enquiries in cases of mal-administration of endowments.

Rajendra I ruled till 1045 A. D. and his son Rajadhiraja I succeeded him on the Chola throne and after him his two other brothers in succession till 1070 A. D. Rajendra's empire included almost the whole area of the present Madras Presidency with Ceylon and a good portion of Mysore inclusive of the states of Pudukottah, Cochin and Travancore. The rulers of parts of the Central Provinces, Bombay and Bengal were also feudatories of the Chola.

அன்னமாய் விசம்பு பறந்தயன் றேட
வங்ஙனே பெரியநீ சிறிய
என்னையாள் விரும்பி யென்மனம் புகுந்த
வெளிமையை யென்றுநான் மறக்கேன்
முன்னமா லறியா வொருவனா மிருவா
முக்கனா நாற்பெருந் தடந்தோட்
கன்னலே தேனே யமுதமே கங்கை
கொண்டசோ னேச்சரத் தானே.

(கருவூர்த்தேவர்)

MEANING OF A SECULAR STATE

(Speech made by Sri Nehru on the occasion of the Foundation Laying Ceremony of the Vivekananda Vidyalya, Anuradhapura.)

Shri Nehru in reply said that Sir Kanthiah Vaithianathan had made many interesting and intriguing points in his welcome speech, to all of which he wished he had the time to reply. Even though he had a public meeting to attend for which he was already half an hour late and a special train waiting to take him to Colombo shortly, he said that he should explain what was meant by India being a secular state. "A secular state", he said, "did not mean a Government which was irreligious or devoid of morals. On the contrary, a secular state was a Free State and should be governed by the highest principles of morality and justice to all in all their dealings". He went on to explain that besides the impossibility in a democracy for a State being specially attached to the tenets and forms and formalities of a particular religion, which would mean being guided or at least influenced by persons who were outside the democratic set up, it would be simpler for a State which is not attached to any particular religion to treat equally its citizens without having to bear in mind the religions to which they may belong. That was not to say, he continued, that variety in religious beliefs, language etc. was an inconvenient thing for a country and should be discouraged. "Not at all. In fact," he concluded, "a garden is prettiest when it has shrubs of different forms and flowers of a great variety of colours."

"The name of Vivekananda means to me", he said, "a lot more than mere hero worship. He was one of the architects of free and independent India".

Shri Nehru expressed his pleasure that the Hindus of that Province were actuated by the principles preached by Vivekananda.

"There was a time when we had so much confidence in our strength, mental or other, that we allowed outside ideas to influence us. But a time came when we became afraid of new ideas. This fear was a sign of our growing weakness and we began to close the doors and windows of our minds. When you do this, you not only close your minds to new ideas but also prevent others from knowing your own ideas. In this way society became a closed society which was a dangerous thing. It began to shrink and people were divided by walls into thousands of groups of caste and creed. This casteism overwhelmed the minds of the people and the old spirit of adventure which took our people to China, Japan, Indonesia, Iran and other countries was smothered. This casteism spread its tentacles so dangerously that people from one part began to treat people from another as foreigners. Even going abroad was considered a sin and something opposed to one's religion."—Nehru.

Conquest of Space

Man with his fertile imagination and powerful intellect, is unable to set a limit to his ambitions. At first, he was satisfied with mere living, with his feet on the mother Earth. Next he wanted to roam in the atmosphere that surrounds the Earth and was satisfied in returning to the same or some other point on the surface of the Earth. Again he is becoming restless. He wants to venture out into the space beyond the atmosphere and have a detached look at his home—the Earth, and if possible get to the other planets.

Before an attempt at space-travel can be actually undertaken, we have first to collect sufficient data about the region we wish to explore. Secondly, we have to equip ourselves to survive in those regions under the conditions that prevail there. Thirdly, living beings have to be sent up on trial flights. It is only after complete success in the above stages is achieved that we can venture out with a fair chance of success.

Space satellites can give us the answers to a number of questions we would like to ask about the space above us. With the launching of the first satellite by Russia, we are assured of the means by which we can collect all the vital data that is needed for the first stage in the human conquest of space.

The successful launching of a satellite involves the projection of a body at such a high speed that its horizontal range extends beyond the measure of the earth. Once that is done, the body goes round and round the Earth, under the action of gravity and the centrifugal force on it. Mathematicians have worked out that a speed of the order of 18,000 m. p. h. is needed for this, and if we could increase the speed to 25,000 m. p. h. we could escape into space once and for all.

The German V—2 Rocket gave the first clue to the attainment of high velocities. The use of liquid fuel, such as liquid oxygen, combined with liquid alcohol enable speeds of nearly 5000 m. p. h. Then, the idea of the step-rocket, that is to have different compartments in a rocket, each equipped with a propulsion and carrying a fraction of the total load of fuel, so that the fuel tanks could be cast off when empty in successive stages enable the achievement of higher velocities. The rocket fired by Russia is believed to be a 3 staged one, shaped like a large lead-pencil. At the final stage only the spherical metallic moon with a speed of 18,000 m. p. h. is left, the other parts of the rocket, having been jettisoned. The separation will occur as soon as it reaches the orbital speed. The action though gentle will cause the satellite and rocket to travel somewhat in different directions and with slightly different speeds. Thus the orbits of the two objects will not be the same. The rocket, being lighter for its volume, than the satellite, will not be able to withstand the air drag, and after a certain number of revolutions will be destroyed, some time before the satellite meets with the same fate.

The satellite will be equipped with instruments which will give information about the density of the outer atmosphere; temperatures inside and outside the satellite; meteoric impacts; pressure within the satellite, to reveal penetration by meteoric particles; measurement of ultraviolet radiation and cosmic ray intensities. These are some of the vital data needed before space-flights can become a reality.

The second stage, presents innumerable difficulties. As we go higher and higher from the earth we expect several changes in the surroundings. The pressure of the air decreases so rapidly that for a man at heights above 13 miles, death comes quickly. The scientists have not come to any conclusion as to what should be the space suit of the pilot inside a rocket. Then comes the problem of cosmic radiation, which is a troublesome one. The effects of cosmic rays are not as dangerous as have been estimated. Next comes solar radiations and ultra-violet rays. The sun emits some of its rays in bursts. But the earth's atmosphere filters nearly all of them. In space however, the ultra-violet eruptions would hit our satellites and space vehicles unimpeded. It might be necessary to have covers of some type which can be kept closed in full sunshine. Next comes the force of gravitation and meteor hazards. It has been found that small accelerations for a prolonged period affect the internal organs while large accelerations for a fraction of a second affect the skeletal structure. Extensive studies of the meteor problem has proved that a satellite will be punctured by a meteor about twice a month. Satisfactory solutions to these problems have to be found before a space flight can be attempted.

The privilege of making the first space flight will probably go to animals like the monkey. The valuable lives of scientists cannot be risked in a real space flight, till a full dress rehearsal is tried out with other living beings.

It is true, that the stage has been set for the realisation of this ambition of man. As we see there are many more obstacles to be overcome. The satellite programme as outlined during the Geophysical year shows, that space flights cannot remain a dream for long.

S. THILLAIVANAN,
H. S. C., Sc.

Ceylon and her Food Problem

Ceylon once the granary of the East, is now dependent on other countries for her food supplies. The food grown in Ceylon is not sufficient to meet the needs of the entire population. Of a total land surface of 16 million acres, only about $6\frac{1}{2}$ million are suitable for cultivation. Of this nearly $3\frac{1}{2}$ million acres are already under cultivation. So that, only about 3 million acres of land are available for future development. If we develop this barren land Ceylon can be self supporting in her food supplies. Today we are also dependent for most of our consumer goods on other countries. So we must industrialise our country to save the money that is drained away to other countries. The money thus saved can be used for purposes of development.

In order to increase the food production of Ceylon the Government has opened many colonisation schemes. The biggest of these is the Gal-Oya multi-purpose project. It is estimated that 120,000 acres of land can be irrigated for two seasons a year. The power-plant at Gal-Oya is able to supply 7,500 kilowatts of electricity. This project has also saved the Eastern provinces of Ceylon from frequent floods. Besides bringing

more land under cultivation, we should try to increase the yield per acre. In Japan and Italy the farmers get as much as three times the yield we get in Ceylon. So to get a better return the Government has introduced the Japanese method of cultivation and adopted improved agricultural methods such as transplanting, harrowing the standing crop and threshing. There are research institutions in many places to examine possibilities for increasing the paddy yield.

There are some urgent reforms needed in the system of land tenure. Most land owners lease out their lands to tenants and the cultivator gets only a small share of the total produce. So the cultivator does not take much interest in trying to increase production. But now the government contemplates the introduction of a Paddy Land Bill for the purpose of reforming our system of land tenure. This measure will by giving security of tenure to the peasants, enable him to take interest in the cultivation of the land.

We should not be entirely a rice eating nation. We should also use certain substitutes for rice. We must also encourage our fishing industry. Though we have a very long strip of sea coast about 800 miles in length around our country, especially in the Northern and Eastern coasts, the fishing industry is in a rather un-developed and backward state. We import tons and tons of dry fish from other countries. So we must improve the fishing industry by supplying the fishermen with trawlers, steam boats and other modern implements in place of their primitive type of craft—the out rigger canoe and cattmaran. These crafts can neither follow a shoal fish for any length of time, nor hold more than a very small catch. But the large nets drawn by the trawlers over the ocean-field will bring a better catch.

The immediate sea floor off Ceylon coast is too rocky for trawler fishing. The only suitable grounds are the Wadge Bank off Cape Comorin, some eight hours steaming from Colombo and Pedro Bank, a few hours steaming from Point Pedro. Today our total catch averages to about 40,000 tons, per annum. But we import nearly 40,000 tons, so that Ceylon needs to double its production in order to attain self-sufficiency. If we adopt the above mentioned methods we can increase our production of fish and could make Ceylon-self-sufficient in this respect.

We must also improve our supply of dairy products, especially milk supply. Today Ceylon is one of the countries which consumes the lowest quantity of milk in the world. In the Tamankaduwa district of the North Central Province are areas of open land called talawas and these form grazing land for cattle. In the Walawe Kirinde area too are good pasture lands for cattle breeding. But it must be noted that Ceylon is very poor in pasture lands. The existing ones are cropped over and over again and no attempts have been made to cultivate grass or fertilize the pastures that are cropped. If we can improve these, we can get a good supply of milk.

To improve these the government has in recent years adopted sound methods to cultivate grass and opened up a farm at Pollonaruwa. Imported bulls, cows, goats, buffaloes and pigs are kept here so that they may be in the first place get acclimatized. Later select animals are used for stock-breeding purposes. Thus the improved milk cattle will be a boon to the peasants. Our cattle have very little fodder grass during the warm

months. Even the cultivation of fodder grass is impossible without irrigation facilities. Thus he must be shown the way to build a silo in which grass can be stocked for months together. Later he too will build a silo for his cattle in his own farm land. If we improve these conditions we can get a good supply of milk even in the dry periods of the year.

By adopting these methods we can make our country self-supporting in the matter of food supplies.

D. R. P. GUNATILAKA,
H. S. C., Arts

U. N. O. & The Present World Situation

The great discoveries and inventions made by the scientists have totally changed the face of the world. Modern technology, modern modes of transport and communications and the epoch making scientific developments have all brought the different parts of the world closer together. Through the radio we can communicate to the most distant parts of the world in a short time. We can travel round the world in a short period of two or three days. The net result of all these scientific developments resulted in bringing the different parts of the world into closer contact with each other. Physically the world is one; but spiritually and politically the world is divided against itself. The root causes of this division are: National rivalry, colonisation, exploitation, racialism and power-politics. These basic causes led to the recurrence of many wars ever since the 15th century. The intensity of these wars in scale and scope increased every time during the last five decades. These wars engulfed the entire world. The destruction caused by the world wars were so immense that nations were forced to find a way out to save humanity from extinction.

This need to reconcile national rivalries and safeguard world peace led to the establishment of the League of Nations in 1919. From the outset the withdrawal of the U. S. A. from the League weakened it. Its attempts to secure international co-operation and security was not crowned with success. It failed because it was unable to settle disputes between powerful states. Thus it was unable to settle the Sino-Japanese dispute. In 1931 Japanese troops invaded Manchuria. China appealed to the League of Nations. The League of Nations appointed a commission to inquire into the situation. The Japanese government did not accept the League's proposals and withdrew from the League. Similarly during 1934—1936 the League's advice was not heeded by Italy and it invaded Abyssinia. Italy also left the League. The general weaknesses inherent in the organisation and its failures led to the outbreak of another World war.

The League of Nations failed to preserve world peace and reconcile national rivalries. World war II proved to be more destructive than World war I. The atomic weapons threatened to exterminate humanity. The alternative to peace was total destruction of everything. This realisation to ensure world peace and prevent the outbreak

of a third world war compelled the nations of the world to make an effort to establish some sort of effective world organisation. The efforts made by the nations led to the formation of the United Nations Organisation on 24th October, 1945 at San-Francisco to save humanity from the scourge of war.

The U. N. O. is the symbol and hope of a new world, of the light dawning beyond the clouds. The United Nations is "a voluntary organisation of sovereign states". It is an effort to establish some kind of world order. It is not a super state. Membership is "open to all peace loving states". The United Nations Organisation consists of six main organs. They are:- the General Assembly, the Security Council, the Economic and Social Council, the Trusteeship Council and the International Court of Justice. The basic function of the General Assembly is primarily to promote international co-operation in political, economic, social, cultural, educational and medical fields. The Security Council plays the vital role of settling disputes by negotiation, mediation, conciliation and thereby preserve world peace. The object of the economic and social council is to free the world from want. Thus the functions and purposes of these organisations are related to one another.

The world situation is in a state of instability. The present international situation is dominated by the rivalry of power blocs and cold war. There is an atmosphere of fear, hatred, suspicion and bitterness pervading the entire world. All the nations of the world are armed to the teeth. The threat of a third world war is haunting all of us. The outbreak of a third world war in the context of universal weapons of destruction such as Inter-Continental Ballistic Missiles, the Hydrogen and Atomic weapons will be the end of everything. The United Nations Organisation has somehow or other succeeded in averting a major war so far. Its efforts have been practically successful to some extent in Suez, Palestine, Indo-China and Korea.

We are on the threshold of the Inter-planetary age. Man's capacity to destroy has increased by leaps and bounds. The salvation of the world depends on the success of the United Nations Organisation. Therefore it is necessary to remedy the shortcomings of the U. N. O. We must strengthen it and extend to it our whole-hearted co-operation. The spiritual co-operation of all the nations of the world is indispensable for world peace. We must meet abuse by courtesy, obstruction by reasonableness, suspicion and hatred by trust and good will. We must put an end to power blocs, racialism, national rivalries, colonisation and exploitation of all kinds. We must stop rearmaments and help the U. N. O. to promote disarmament. We must create an atmosphere of good will, trust, confidence and co-operation which will put an end to the cold war. Humanity is at the cross-roads. One step in the wrong direction means the end of all of us. Therefore let us pray and work for the success of the U. N. O. and the establishment of world peace.

T. BALASINGAM,
H. S. C., Arts.

The Economy of Ceylon

The economy of Ceylon is of a quasi-feudal nature. The economy that prevailed in Ceylon before the 15th century was a feudal economy. During the last five centuries, Ceylon was under the dominance of European nations, viz. the Portuguese, the Dutch and the British who exploited the country for their own selfish ends. Whenever and wherever it was profitable and advantageous for the westerners to modernize the feudal economy, they modified it. The net result was that when Ceylon became an independent country in 1948, her economy was neither modern nor feudal.

Political freedom loses its essential character if there is no economic freedom. Therefore the economic development of Ceylon is the foremost task that confronts the people of Ceylon. Ceylon's economy is a lop-sided export - import economy. Three of our commodities provide nearly all of our export income. Nearly 66% of our imports consists of rice, foodstuffs, textiles and other essential consumer goods. Domestic production of food stuffs is less than 50% of our home requirements. More than 85% of the Ceylonese are either directly or indirectly concerned with agriculture and its associated activities. The foregoing analysis reveals clearly that our economy is a lopsided one.

Ceylon is not self-sufficient in the production of rice and other food stuffs. She is dependent on foreign sources for her food supplies, and the increase of food production is of paramount necessity. 60% of our total national income is spent on the import of food stuffs. But this amount can be saved and used for other development projects if we can produce at home all our requirements. It is estimated that 60% of the rice we consume is imported from foreign countries. According to the official returns total production of rice amounted to 19,00,000 bushels of paddy in 1955—56. Annual imports of rice on the other hand average 20,00,000 bushels. Thus half our requirements are at present imported and production amounts to only half the total amount consumed.

The cash crops of Ceylon are tea, rubber and coconuts. The figures given below indicate the acreage of these crops. Tea 574,000 acres, Rubber 655,000 acres, Coconut 919,250 acres. It is estimated that 66% of the working population of this country are working on the plantations. Our contribution of tea to the world market is 30% and that of rubber is 5%. The exports of coconuts gets a third place in the world market. These cash crops provide 90% of the Island's earnings. The national income of our country is entirely dependent on these export products. Therefore the prices of these three commodities in the world market is a good index of the Island's economic position. There are marked short term fluctuation in the rubber export earnings. To some extent there are short term fluctuations in price levels of coconut exports also. These fluctuations in the export income create a considerable element of the year to year instability in Ceylon's economy.

The above analysis reveals that the Ceylon's economy is essentially a plantation economy. But our position in relation to these commodities in the world market is very insecure. Thus our economy is a highly specialised and unstable one. This is a very delicate and dangerous position. The most urgent need is to remedy without delay the major defects of our economy. The best remedy lies in diversifying it. Ceylon is essentially an agricultural country. We do not have an abundance of natural resources

and materials that will help the development of an industrial economy. As such our attention must be devoted to agricultural development. We can cut down as far as possible most of our own imports of rice and foodstuffs and try to produce them in Ceylon.

The dry zone was once the granary of Ceylon. Before the 13th century Ceylon was self-sufficient in food. Therefore if we can clear the jungles of the dry zone and provide a reliable and continuous supply of irrigation facilities, we can expect better results in our production of rice. Land Tenure reforms, provision of co-operative facilities, introduction of modern methods of agriculture will help to increase the overall production of rice throughout the island. $3\frac{1}{2}$ million acres are already under cultivation and about $3\frac{1}{4}$ million acres are available for future development.

There is not much possibility of large scale industrialization in Ceylon. We can focus attention on the development of light industries, cottage industries and handicrafts. Such development will increase employment opportunities, national income and thereby the standard of living of the people. Industrial development of the island to the extent permissible will give the necessary balance to a lopsided and specialised economy.

E. SOKALINGAM,
H. S. C., Arts.

Is Science Fiction or Fact?

For good or bad, whether we like or not, the present world is made up and powered by science and technology. Our needs and comforts are met by its achievements and we feel its impact wherever we may turn. The hectic advance of textile technology has made all sorts of natural and artificial clothings to suit all tastes and needs; the preservation and processing of food has reached such excellent efficiency as to supply any food, to any taste, to any part of the world with minimum wastage; travelling and transport has become unprecedentedly fast and pleasant with the present day streamlined cars, electric locomotives and jet-planes, the product of fast advancing mechanical engineering; and the dissemination of knowledge, news and entertainments has reached astonishing limits with, the radio, the television, the radar and other electronic developments of the day.

At this juncture, it is interesting to look back into the history of the progress of science and find out whether, as is often imagined, the discoveries of science have been always based on hardfacts. Surprisingly enough the answer is 'No', for many a scientific truth was born of a mere wild guess-work, characteristic of highly imaginative fiction. Only the guessings were later followed up by explanatory experiments and search to substantiate the hypothesis.

When Copernicus in the 16th century suggested the revolutionary idea that the earth and the planets are revolving round the sun and not vice versa, did he ever experiment and discover with sureness or was it just a correct wild guessing? It was the latter. So too

was the law of Kepler which said that the square of the period of revolution (year) of a planet is proportional to the cube of the distance from the sun. Could he have measured and verified this truth?

Coming again to Newton "That earth attracts bodies towards it", was well known before him. But it was his fertile imagination which projected this idea into the Heavens and he correctly guessed and postulated that it is gravitational force that governs the motion of the heavenly bodies. Come to our own century. What has Rutherford and Bohr done? Just supposed that atom to be having a planetary structure of protons, neutrons and electrons and followed it up with experiments and data to show that the guess-work is not fantastic. Why? Einstein's theory of linking time with space and mass with energy started as products of imaginative guess-works. So too was Dalton's Atomic Theory and Avogadro's hypothesis, quite simple and familiar to every student of science. Darwin when he put forward his theory of evolution, was only making an imaginative suggestion for which evidence was later led. True, not all guessworks have been found correct; many have gone wrong or misfired. Only the correct ones have served and stood the test of time.

It is interesting again to note that quite many of the scientific discoveries are chance discoveries—just accidents which a scientific brain stumbled at, which, not being brushed aside were followed up carefully to lead to important scientific truths. In 1895, a German scientist, Rontgen, was experimenting with the Cathode Rays. Some barium platinocyanide was near the apparatus, the Crooke's tube. By a lucky accident Rontgen saw that the barium platinocyanide fluorescing or glowing. Rontgen knew well that it was a ray from inside his tube that made the substance glow. But the tube itself was covered with a black paper. So he concluded that the tube generated rays which could penetrate opaque bodies and as little was known of its nature he called them X-rays. We now know the immense benefit of X-rays in medicine and scientific study, which are all owing to a chance discovery of Rontgen. Again a young wireless telegraph operator while at his work on a wireless receiver noticed a curious occasional increase of current in a part of his apparatus. He could not find any fault in his apparatus. Roused by curiosity, he examined carefully, and found that it occurred when rays of sun fell on the part of the apparatus containing selenium. This led to the use of selenium in the modern "Electric Eyes" which play a chief role in television, and many photoelectric appliances. So, too, was the discovery of Radium. It was an accident which sent Madame Curie on a long and tedious process of extracting the metal. It was noticed that impure uranium ore was more radioactive than pure uranium itself. And this casual observation sent her in search of this precious metal, which effort earned her the Nobel Prize.

S. SRI RAJASINGAM,
Sr. H. S. C., Sc.

Hobbies and Their Uses

There is a well known saying, "All work and no play makes Jack a dull boy," which means, Jack must have some sort of hobby or other. What is true in Jack's case is just as true in the case of every one of us. Therefore, we should all endeavour to cultivate some kind of hobby, and those of us who have our own special hobbies should attempt to realise their educational value and not merely look on them as means of passing our spare time.

Let us consider what a hobby really is. A hobby is an instructive and enjoyable form of recreation. It can be said that the object of having a hobby is to give the mind rest and relaxation from the ordinary routine of life. Life is full of worries and troubles. We can dissolve and drown them by devoting our leisure hours to our hobbies. To the boy who can do nothing but study all day long, the great game "Life" is nothing but an empty dream. Everything in this world will seem boring to that person. Such a person's outlook usually becomes narrow and pessimistic. But a person who has a hobby to fall back on, thinks that there is something in this world worth living for. This state of mind is understood to be the basis of all creative activities. Such a person is of optimistic views. So we can see that our hobby can easily mould our outlook on life, thereby going a long way towards forming our character.

There are innumerable kinds of hobbies, with a variety of forms and degrees of usefulness. But all of them have a common object viz. "To absorb the sorrows of life." Some of these hobbies that we all know are—stamp collecting (which has been described as the king of hobbies) gardening, nature study, collecting photos, reading etc. It often happens that one man's hobby is another's bread and butter. For instance, carpentry gardening or radio engineering may be a hobby for one person, but for another it may be a means of earning a livelihood. Great professors, scientists and leading men of all walks of life have hobbies. Gardening for example, is said to be one of the hobbies in which Bernard Shaw was usually absorbed during his leisure hours. Painting is Winston Churchill's hobby which enables him to forget the worries of his political life.

Thus we see that hobbies are really useful. They not only provide us with pleasure and recreation but also tend to remove the tedium of life. There is nothing like a good hobby to distract our attention from the things we do not like to think of. It has been said that the idle man's brain is the devil's workshop. We should therefore have good hobbies to keep ourselves busy, for, "constant occupation keeps away temptation."

N. JAYARAJAH,
G. C. E.

"It was temples, temples all the way....."

"Lodak! Lodak! Lodak! It was the sound made by the wheels of a bullock-cart which was going along the K. K. S. Road. Inside the cart was my old grand-father, his friend, my brothers and I. We were going to the Kanthasamy temple at Mavidapuram.

On the way my grandfather began to talk. His talk was not like that of other old people, who are always busy condemning young people or describing to them their ailments. His talk was interesting to us. He told us, "Oh my beloved children I wish to tell you some interesting stories!" When he told this we were anxious to hear what he wanted to tell us.

He began, "Our noblest heritage is the temples. There are many temples in Ceylon as well as in India. Hymns have been sung by the four great Hindu Saints in praise of some of these. These temples are the famous old temples. In Ceylon there are many old temples. Sambandar and Sundaramurti have composed hymns on Thirukketheecharam and Koneshwaram. The temple at Trincomalee was rebuilt and that at Thirukketheecharam renovated a few years ago. There were two old gigantic temples at these sites. The old temple at Trinco is said to have been demolished by the Dutch and that at Thirukketheecharam by the Portuguese. The holy of the holies with the deities at the two places are said to have gone under the sea and the earth respectively. The new temple at Thirukketheecharam is now under the management of a Restoration Committee of which Sir Kanthiah Vaithianathan is the chairman. Thousands of people go to these temples for worship."

"Now children", he continued, "the temple at Murugandy is the famous temple on the way to Colombo. People belonging to all religions before passing this temple stop at this temple and pray to God. If anyone passed the temple without worshipping God, he must be ready to meet with any harm."

Then he began to tell the story of Maviddapuram temple. We knew it well but we listened to him. Ma-Vidda-Puram means literally the town where the horse (facial expression) was changed. He told us that a certain princess from Chola called Maruthapurathavalli was suffering from convulsions. As a result her face got deformed and had the appearance of a horse's head. The princess came to Ceylon bathed in the spring at Keerimalai and worshipped at the temple at Maviddapuram. Her facial expression is said to have gradually changed and to have become normal. He continued, "All of you have been to Kataragama. It is also a very sacred temple. The Sinhalese say that it is theirs. Many years ago a Hindu saint, Arunagirinather sang in his Thiruppugal many hymns in praise of Kathirgamam. So we can deduce that this temple is ours. Do you know that there is a temple at Polanaruwa built by the Cholas. There is another temple at Kochchikade in Colombo. It was built by Sir Ponnambalam Ramanathan. Each pillar in the temple exhibits the splendour of the Hindu culture and it is a wonder to note that each pillar has been carved from a single rock."

"Some Hindu temples were destroyed by the Dutch and the Portuguese. The Nallur Kanthaswamy temple and the temple at Nainativu were destroyed by them and they were renovated when I was a small boy."

Then he stopped his talk and said that we had reached our destination. We then raised our heads and looked at the tall Gopuram of the Maviddapuram temple in front of us.

M. SREETHARAN,
Prep. G. C. E. (B)

My Visit to Mutur

On the morning of the 5th of June, we packed our things and got ready for the journey. At about 2-30 p. m. we set out on our journey in my uncle's car. We arrived at Murikandi at about 5 p. m. As usual we burnt camphor in front of the temple and broke a cocoanut. After resting for half an hour, we resumed our journey. Then we reached Vavuniya. We halted here for a short while and then started on our journey motoring along the Vavuniya—Horapatana road. We had a hearty dinner at the Horapatana Rest House. The Rest House is beautifully situated in front of a tank. Having resumed our journey we reached Trincomalee late in the night.

We stayed with a relation of ours for the night at China Bay. The next day we went to the Kannya Hot Wells and had a good bath there. From there we went to Koneswaram Rock temple. On the way to the Rock Shrine we saw many herds of deer and a large number of monkeys. With the help of my uncle's friend we looked round the Trincomalee harbour where we saw British battleships and sea-planes.

At 3 p. m. we set out for Mutur. On the way we had to cross four ferries. The first was the Kanniya motor ferry which took about ten minutes to cross over. The other ferries were namely "Uppathi ferry", "Ganga ferry" and "Muttur ferry". The ferry boats moved slowly as they were rowed by men. The last ferry took more time to cross because it had to come from the other end of the river. We were received by my uncle who was the D. M. O. of the Mutur hospital.

The next day we visited many places of interest. First we went to see the historic Tamarind Tree under which Robert Knox was captured. Then we went to Verukal Kandasamy Temple situated on the bank of the Mahaweliganga. On the way we saw the Allai Colonisation Scheme. After lunch we went to Seruwaila Buddhist Dagoba supposed to have been built by Kavan Tissa. On the following day we went to the Foul Point Light House and climbed it. From the top we saw the picturesque scenery below.

We stayed at Mutur for four days and enjoyed ourselves very well. Mutur is inhabited chiefly by Muslims. On the return journey I saw a fight between two snakes. This I cannot forget in my life.

A. ANANANDA CUMARASWAMY,
Prep. S. S. C.

An evening by the sea side

One evening my friends and I went to the sea shore. It was a lovely calm evening. The sea was quiet and a gentle breeze was blowing from the sea. It made me very happy to walk along the sea shore. I saw many people along the beach. Some were reading newspapers and magazines and some were talking to each other about the forthcoming Municipal elections. Some were sitting comfortably on the white sand and were enjoying the lovely scenery and the cool breeze.

Very far into the sea I saw a few fishing boats moving about with fisherman who were engaged in fishing.

Small children were building castles in the sand and also were trying to get up a sand heap. While I was walking all alone quietly, I saw beautiful shells. I picked them up and put them in a piece of cloth to be taken home. The sky began to change its colour as night was approaching quietly. The blue sky became red and then dark as the sun went down. It was a lovely scenery to see the setting sun. My friends told me that we should return home and prepare our lessons for the next day. All of us left the beach and returned to our houses.

M. S. M. HALEEMA,
Prep. S. S. C.

My Visit to a Fair

I always wished to visit a fair. It was on a market day that I had the chance of visiting the fair at Chunnakam. I was told that the fair starts usually early in the morning. So I got up early in the morning and went to Chunnakam on my bicycle with my friend Ratnam. We reached the market at 6 o'clock. I was surprised to see that the fair had already started at the early hour of the day.

There were many bullock-carts passing here and there loaded with bunches of plantains, pumpkins, drumsticks, onions and other vegetables. On one side of the fair there were heaps of coconuts, brinjals, goads and on another side were oranges, limes and betel-leaves.

There were several lorries loading and unloading rice, paddy, kurrakan and other grains. Many people were rushing here and there to buy and sell things, They were shouting and talking all the time. One can notice men and women in equal numbers among the buyers and the sellers. Children too were running here and there after their mothers, requesting them to buy ice-cream for them. We also saw some men acting as brokers in the sale and purchase of the things brought to the fair. Small children can be seen standing round the sweet sellers and ice-cream vendors. I was very happy to think that the Jaffna people need not depend on imported vegetables for their daily need. I spent about three hours in the market in seeing different things and visiting various stalls. At about noon my friend and I went to a cafe and had a hearty breakfast. A little later we bought vegetables, oranges, kingjams and returned home. On the way we saw farms where tobacco, plantains and onions were grown and how they were watered. We arrived home and had our lunch.

S. SURENTHIRANATHAN,
Prep. S. S. C.

My School Life

School life is not always happy. When I was a small child my father took me one day to our school. I saw many small children of my age in the school. Their parents have brought them for admission in the Lower Kindergarten Class. At first the teacher gave a 'palmyrah leaf' to me, where the Tamil alphabets were written. I was asked to read them one by one. I read them without any help and the teacher was much pleased with me.

On the next day I went to school with my brothers. They took me to a class where there were small children. I saw many new faces in the class. During the first few days at school I didn't like to stay in the class room throughout the day. I liked to get out and play with the other children who were sitting outside the class. Now and then I went to my sister who was in the upper class.

When I got used to the surroundings I began to feel happy. I talked and played with my companions. I studied my lessons carefully and was praised by my teachers as a good student. I am now in the eighth standard. I always think about my studies when I am in the class room. Many subjects are taught to us in the class and every subject is interesting to me.

In the evening I play games with my school mates which help to develop our good qualities and give exercise to our body.

Our school belongs to the Ramakrishna Mission, and we are taught the life and teachings of the great saints. We are taught to be religious and to help our neighbours. By studying in this school we are able to lead a good life. I cannot forget my early days in school.

M. SRIDEVI,
Std. 8

One Rainy Morning

As I was on my way to school last week, there were dark clouds in the sky. Thunder and lightning made me think that we would have a heavy shower soon. So I hurried to the school. I had not gone even half the distance when it began to rain. I took shelter in a nearby house. I watched the rain from the verandah of the house. Water was flowing all over the dusty road. All the drains were full of water and the dirt in them was washed away. All the dirty matter on the road was swept into the drains. Still there was thunder but slowly the dark clouds cleared up. After sometime there was only a slight drizzle and there were signs of the rain ceasing. Rickshaw coolies were taking the people, who were stranded owing to the rain.

Some people who were getting late for their buses hurried on. Some kept their handkerchiefs on their heads and walked along the road. Some had umbrellas, and others who did not mind getting wet, rode on bicycles. All were hurrying to their offices. The road was busy once again. I did not mind the slight drizzle and putting my handkerchief on my head, hurried to school. The roads were well cleaned after the heavy shower. When I reached school, it was very late.

S. SIVAGNANADEVI,
Std. 8.

Ramakrishna Mission Vaidyeshwara Vidyalaya Old Students' Association—Colombo Branch

The Old Student's Day Celebrations and the Inaugural Meeting of the Colombo Branch of the above Association were held at the Ramakrishna Mission Hall, Ramakrishna Road, Weliswatta, on Sunday the 16th. of June 1957. Mr. S. Ambikaipakan, B. A., Principal of the College presided and most of the old students in Colombo and outstations were present on this occasion.

The items of the day commenced at 3 p. m. with the Inaugural Meeting and the Constitution of the Colombo Branch was adopted, and the Office Bearers and Members of the Executive Committee were elected—Vide list below.

The meeting was followed by a Tea Party at 5 p. m. to the accompaniment of Musical Items. Sir Kanthiah Vaithianathan, Mr. Manicka Idaikkadar, Director of Census and Statistics, Mr. M. M. Abdul Cader, Magistrate, Negombo and Swami Prematmananda of the Ramakrishna Mission, were the chief guests on this occasion. Dr. N. M. Perera M. P. who too was invited as a chief guest regretted his inability to be present, as he returned to Ceylon from China only the previous evening and had many other important items to attend to on this day. After the Tea Party and the Musical Items, the president, Mr. S. Ambikaipakan, addressed the gathering and requested the distinguished guests to speak a few words. Every one of the chief guests made interesting and instructive speeches. The secretary, on behalf of the Association.. thanked the chief guests and the others present, and the celebrations came to a successful close at 7 p. m.

Press Representatives were present and the account of the day's proceedings appeared in most of the papers.

The list of the Office Bearers and the Members of the Executive Committee for the Year 1957—1958 is as follows:-

<i>President</i>	—	The Principal (Ex. Officio)
<i>Vice Presidents</i>	{	Mr. M. M. Abdul Cader
	{	Mr. V. Sathasivam
<i>Secretary</i>	—	Mr. C. Vamadevan
<i>Asst. Secretary</i>	—	Mr. S. Thirunavukkarasu
<i>Treasurer</i>	—	Mr. V. Thirunavukkarasu
<i>Asst. Treasurer</i>	—	Mr. S. C. Navaratnam

COMMITTEE

1. Mr. C. Thamby	12. Mr. J. M. Ameen
2. „ E. Subbiah	13. „ S. T. Ketheeswaranathan
3. „ K. Thampoe	14. „ S. Ratnasabapathy
4. „ K. Sivapragasam	15. Mrs. S. P. Mylvaganam
5. „ A. Gurusamy	16. „ C. Nadarajah
6. „ K. Mylvaganam	17. Mr. A. Srinivasan
7. „ M. Kanagasabapathy	18. „ S. H. M. Muthu Mohamed
8. „ R. Sornalingam	19. „ M. Y. M. Ibrahim
9. „ A. Shanmuganathan	20. „ N. Mahendrarajah
10. „ S. M. Yoganathan	21. „ C. Sivasubramaniam
11. „ C. M. Ansari	

Auditor

Mr. C. Ramanathan

C. VAMADEVAN,
Hony. Secretary.

இராமகிருஷ்ணர் காட்டிய சமாசநேறி

— ௪. அம்பிகைபாகன் —

பாரத நாடு செய்த தவப்பயனாக, அறம் நலிவுற்று மறம் தலையெடுக்கும் காலங்களில் பெரியோர்கள் தோன்றி அறத்தை நிலைநாட்டி வந்திருக்கின்றனர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இந்து சமயத்துக்கு ஆபத்தான ஒரு நிலை ஏற்பட்டது. மொகலாயர் ஆட்சிக் காலத்தில் மகமதிய நாகரிகத்தால் தாக்கப்பட்டிருந்த இந்து சமூகம் 19-ம் நூற்றாண்டில் ஆங்கில ஆட்சி பரவியதன் காரணமாக மேலும் ஐரோப்பிய நாகரிகத்தால் தாக்கப்படலாயிற்று. கல்வியிற் பெரியோர்களாகிய ராஜா ராம் மோகன்ராய், கேசவசந்திரசென் முதலியோர் மகமதிய கிறிஸ்தவ மதக் கொள்கைகளால் வசீகரிக்கப்பட்டு அம்மதக் கொள்கைகளுக்கேற்ப இந்து சமயத்தைச் சீர்திருத்த முயன்றனர். இதன் பொருட்டு பிரம்ம சமாசம் என்ற ஒரு சங்கத்தைத் தாபித்தனர். இச்சங்கம் “ஒருவனே தேவன்” என்ற கொள்கையை வற்புறுத்தி உருவ வழிபாட்டை எதிர்த்தது. இன்னொரு சீர்திருத்த இயக்கமாகிய ஆரியசமாசம் வேதங்களை அடிப் படையாகக் கொண்டியங்கியது. இச்சங்கம் இஸ்லாமிய, கிறிஸ்தவ சமயங் களை எதிர்ப்பதையே முக்கிய இலக்காகக் கொண்டது. இவ்வியக்கத்துக்குத் தலைவராய் விளங்கிய சுவாமி தயானந்தர் வேதங்களை நன்கு கற்ற பண் டிதர்.

இச் சந்தர்ப்பத்தில்தான் இராமகிருஷ்ணர் வங்காளத்தில் கூக்ளி ஜில்லாவிலுள்ள காமார்ப்புகூர் என்னும் சிறு கிராமத்தில் 1836-ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாசம் 18-ம் திகதி தோன்றினார். இவர் பிறந்த கிராமத்துக் குப் போக்குவரவு வசதிக ளில்லாதபடியால் ‘நாகரிகம்’ அங்கே புகவில்லை. இராமகிருஷ்ணர் சிறுவராக இருந்த காலத்தில் கல்வியில் அதிக நாட்டம் காட்டவில்லை. இதனால் தமது தாய்ப் பாஷையைக்கூடச் செவ்வனே கற்கவில்லை. அதை ஓரளவு வாசிக்கவும் எழுதவுமே கற்றுக்கொண்டார். அவர் பெற்ற அறிவு பெரும்பாலும் கேள்விமூலம் பெறப்பட்டதே. இதி காச புராணக் கதைகளை யாத்திரிகர் மூலம் கேட்டறிந்தார். இந்தியாவில் எழுத்தறி வில்லாதவர்களும் தமது பாரம்பரியத்தைச் செவ்வனே அறிந் திருப்பது கேள்வி மூலமே. முன்னர்க் கூறப்பட்ட பண்டித, மேதாவிகள் பரம்பரையில் வந்தவர் சுவாமி விவேகானந்தர். இப்படிப்பட்ட ஒரு மேதாவி, என்று இக்கிராமத்தில் தோன்றிய இராமகிருஷ்ணருக்கு அடி பணிந்தாரோ அன்றே இந்திய பாரம்பரியத்துக்கு வெற்றியேற்பட்ட தென்று அரவிந்தர் கூறியிருப்பது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது.

இராமகிருஷ்ணரும் சைவ நாயன்மாரும்

சமய உண்மைகளை அநுபவ வாயிலாக அறிந்த பலநாட்டுப் பெரி யார்களுக்குமே (Mystics) ஒற்றுமை யிருக்குமானால் இராமகிருஷ்ணருக்

கும் சைவ நாயன்மாருக்கு மிடையில் ஒற்றுமையிருப்பதில் அதிசயமில்லை. மேற் கூறப்பட்ட பெரியார்கள் போன்ற அதுபூதிமாண்களுக் கிடையே யுள்ள ஒற்றுமையைப்பற்றி தாயுமானவர் கூறியதைக் கீழே காண்க.

“கங்குல் பகலற்ற திருக்காட்சியர்கள் கண்டவழி எங்கும் ஒருவழியே எந்தாய் பராபரமே.”

சைவர் ஆலய வழிபாட்டுக்கு முக்கிய இடம் கொடுக்கின்றனர். இராமகிருஷ்ணர் வாழ்க்கையிலும் ஆலயவழிபாடு முக்கிய இடம் பெறு கிறது. அவர் ஆலய வழிபாடு செய்தமுறை பின்வருமாறு வர்ணிக்கப் படுகிறது. “அதிகாலையில் எழுந்து அருகிலுள்ள விசாலமான நந்தவனத்தில் இருந்து திவ்வியமான புஷ்பங்களைப் பொறுக்கிக் கொய்து தங்கையினாலேயே அழ காக மாலை தொடுத்து அம்பிகையை அலங்காரம் செய்வார். தாம்பூல நைவேத் தியத்திற்கு வாசனை சேர்ந்த பாக்கை நன்றாய்ப் பொடித்து வைப்பார். வெயில் உக்கிரமாக விருந்தால் கையில் விசிறியெடுத்து வீசிக் கொண்டேயிருப்பார். அம் பிகையின் விசேஷ பக்தரான ராமப் பிரசாதரின் பாட்டுக்களைப் பக்கத்தில் நின்று உருக்கமாகப் பாடுவார்.”

மேற் கூறப்பட்ட வழிபாட்டு முறைக்கும், பின்வரும் தாண்டகத் தில் அப்பர் காட்டும் முறைக்குமுள்ள ஒற்றுமை உற்று நோக்கத்தக்கது.

“நிலை பெறுமாறெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
நித்தலும் எம்பிரானுடைய கோயில் புக்குப்
புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப்
பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடி
தலையார்க் கும்பிட்டுக் கூத்துமாடிச்
சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்றும்
அலைபுனல்சேர் செஞ்சடைஎம் ஆதியென்றும்
ஆரூரா என்றென்றே அலருநிலே.”

இப்படி இராமகிருஷ்ணர் வழிபாடு செய்துவருங் காலத்தில், அவ ருக்குத் தீவிர பக்தி ஏற்பட்டு ஜகன்மாதாவை நேரில் காணவேண்டுமென்ற அவா தீவிரமாக எழுந்தது. அவ்வாறு நிறைவேறுதபடியால் தாயைப் பிரிந்த கன்றுபோலக் கதறுவார்; தலைபைத் தரையில் மோதுவார்; முகத் தைத் தரையில் தேய்ப்பார். இவை போன்ற செயல்களை, பக்தர்கள் செய்வார்கள் என்பதைப் பின்வரும் மாணிக்கவாசகர் வாக்காலும் அறி யலாம்.

“முனைவன் பாதமலர் பிரிந்திருந்தும் நான்
முட்டிலேன், தலைகீறேன்,
இனையன் பாவனை இரும்புகல் மனம்செவி
யின்னதென் றறியேனே.”

இந்த நிலையில் பலநாள் ஊண், உறக்கமில்லாதிருந்தார். கடைசி யில் தாயைக் காணாது தம்முயிரை வைத்திருப்பது வீண் என்றெண்ணி

கோயிலுட்சென்று அங்கிருந்த வாளை எடுத்துத் தம் கழுத்தை வெட்ட எத்தனித்தார். உடனே காளி பிரசன்னமானாள். அரிவாட்டாய் நாயனார், கண்ணப்பர், சிறுத்தொண்டர் முதலியோர் செய்த செயற்களும் செயல்களின் உண்மையை இச் சம்பவத்திலிருந்து ஒருவாறு உணரலாம்.

மனிதனை நன்னிலை அடையவிடாமல் தடுப்பவை பெண்ணை, பொன்னை என்று இராமகிருஷ்ணர் கூறியுள்ளார். அப் பற்றுக்களை அறவே நீக்குவதற்கு அவர் செய்த சாதனைகள் பல. ஒரு முறை அவர் ஒரு கையில் மண்ணையும், மற்றக்கையில் பொன்னையும் வைத்துக்கொண்டு, “பொன், மண்”, “மண், பொன்” என்று கூறிக்கொண்டே மாற்றி மாற்றி இரண்டையும் கங்கையில் எறிந்தார். இதையும், திருக்கூட்டச் சிறப்பில் சேக்கிழார் கூறியிருப்பதையும் நோக்கி ஒற்றுமையைக் காண்க.

“கேடும் ஆக்கமும் கெட்ட திருவினார்
ஒடும் செம்பொனும் ஒக்கவே நோக்குவார்.”

சகுண நிர்க்குண உபாசனை

காளி தரிசனம் பெற்ற பின்பு இராமகிருஷ்ணர் பலவித சாதனைகளில் ஈடுபட்டனர். இதற்குப்பின் இவரை முதன் முதல் சந்தித்தவர் ஒரு வைணவ பிராம்மணி ஆவார். அவரின் உபதேசத்தின்படி பரமகம் சர் பல தாந்திரிக வைணவ சாதனைகளைப் புரிந்து அவற்றைப் பெறக் கூடிய அதுபவங்களையெல்லாம் பெற்றார்.

இதற்குப் பின்னர்தான் தோத்தாபுரி என்னும் அத்தைவத வேதாந்தி இராமகிருஷ்ணரிடம் வந்தார். இராமகிருஷ்ணர் இதுகாறும் சகுண உபாசனைகளிலே ஈடுபட்டிருந்தார். காளி தேவியின் தரிசனத்தையே பெரும் பேராகக் கருதி வந்தார். ஆனபடியால் அவர் நிர்க்குண சாதனையில் ஈடுபடுவதற்குத் தாயின் அனுமதியை வேண்டிப் பெற்ற பின்னரே அத்தைவத சாதனையில் ஈடுபட்டார். தீட்சை பெற்ற மூன்று தினங்களில் அவர் நிர்விகற்ப சமாதியை யடைந்தார். இப் பேற்றைத் தோத்தாபுரியின் உதவியினாலேயே பெற்றார். இதற்குப் பிரதியுபகாரமாக தோத்தாபுரிக்குச் சகுண உபாசனையின் அவசியத்தையும், தத்துவத்தையும் இராமகிருஷ்ணர் உணர்த்தினார். வெறும் ஞானியாக விருந்தவரைப் பக்தராகவும் செய்தார். இச் செயல்மூலம் பக்திக்கும் ஞானத்துக்குமுள்ள தொடர்பை விளக்கினார். ஞானத்தையும் பக்தியையும் பற்றி பரமகம்சர் கூறுவதைக் கீழே காண்க. “ஞானநெறி பரம் பொருளிடத்தே ஒருவனைக் கொண்டு சேர்க்கும். ஞான, பக்திக் கலப்புள்ள நெறியும் அப்படியே. பக்தி நெறியும் அதே முடிவான இடத்தில் கொண்டுபோய் விடும். பக்திநெறி ஞான நெறியைப் போன்று நல்லதே. எல்லா நெறிகளும் முடிவில் ஒரே உண்மைப் பொருளைச் சார்கின்றன. ஆனால், பகவான் அகங்கார உணர்ச்சியை வைத்திருக்கும் வரையில் பக்தி நெறியைப் பின்பற்றுவது எளிது.”

ஞான நெறிக்கும் பக்தி நெறிக்கும் விரோதமின்மையை ஆதி சங்கராச்சாரியார் வாழ்க்கையிலிருந்தும் நாமறியலாம். ஞான நெறியின் உச்ச நிலையை அடைந்த அவர் சிறந்த பக்தராகவும் விளங்கினார். அவர் பிரஸ்தான திரயங்களுக்கு (உபநிடதம், பிரமசூத்திரம், பகவத்கீதை) உரையெழுதி அத்வைத வேதாந்தத்தை நிலை நாட்டியதுபோல சிவானந்த லகரி, செளந்தரியலகரி, தக்ஷிணமூர்த்தி தோத்திரம் முதலிய பக்தி நூல்களை எழுதிப் பக்தி மார்க்கத்தையும் பரப்பியுள்ளார்.

பிறமதச் சாதனைகள்

இதுகாறும் இந்து சமயத்தில் காணப்படும் பல்வகைச் சாதனைகளை இராமகிருஷ்ணர் அதுட்டித்ததைக் கூறினோம். இனி, இவர் இஸ்லாமிய, கிறிஸ்தவ சாதனைகள் புரிந்ததைக் கவனிப்போம். கோவிந்தராய் என்னும் மகமதிய ஞானியிடம் உபதேசம் பெற்று மகமதிய உடையணிந்து சாதனை புரிந்து முகமது நபியின் தரிசனத்தைப் பெற்றார். மலிக் என்னுமோர் இந்து அவருக்கு பைபிளை வாசித்துக் காட்டினார். இதனால் கிறிஸ்துவைப்பற்றி ஆழ்ந்து சிந்திக்கத் தொடங்கி அவருடைய தரிசனத்தையும் பெற்றார்.

இந்துக்களும் சமரசமும்

பாரத நாட்டில் சமரசமென்பது வேத காலத்திலிருந்தே காணப்படுகிறது. இருக்கு வேதத்தில், “உள்ளது ஒன்றே; அதைப் பெரியோர் பல பெயரால் அழைப்பர்” என்றும்,

மாணிக்கவாசகர்,

“தென்னுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி” என்றும்

“ஒருநாமம் ஒருருவம் ஒன்றுமிலார்க்காயிரம்
திருநாமம்பாடிநாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ” என்றும்.

அருணந்தி சிவாசாரியர்,

“யாதொரு தெய்வங்கொண்டீர் அத்தெய்வ மாகியாங்கே
மாதொரு பாகனூர்தாம் வருவர்” என்றும்,

தாயுமானார்,

“வேறுபடுஞ் சமயமெல்லாம் புகுந்து பார்க்கின்
விளங்குபரம் பொருளேநின் விளையாட் டல்லால்
மாறுபடுங் கருத்திலை முடிவின் மோன
வாரிதியில் நதித்திரள்போல் வயங்கிற் றம்மா” என்றும் கூறி

யுள்ளார்கள்.

இராமகிருஷ்ணரும் சமரசமும்

மேற்காட்டிய பெரியார் காலத்தில் இந்து சமயத்தைச் சார்ந்த அறுவகைச் சமயங்களே இந்தியாவில் நிலைபெற்றிருந்தன. ஆனபடியால், அவற்றுக்குள்ள சமரசத்தையே அவர்கள் கூறினரென்று கொள்ளுதல்

பொருந்தும். பரமகம்சர் காலத்தில் இந்த அறுவகைச் சமயங்களோடு பிறநாட்டுச் சமயங்களாகிய இஸ்லாம், கிறிஸ்தவம் என்பன இந்தியாவில் புகுந்து விட்டன. இராமகிருஷ்ணர் கண்ட சமரசம் இவற்றையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டது. மேலும், இச்சமரசத்தை அநுபவமூலம் அறிந்த பெருமையும் அவரையே சாரும்.

பக்திக்கும் ஞானத்துக்கு மிடையில் அவர் கண்ட சமரசத்தை முன்னர்க் குறிப்பிட்டுள்ளேன். இராமகிருஷ்ணர் சமரசத்தைப் பற்றிக் கூறியுள்ளதைக் கீழே காண்க. “இந்துமதம், இஸ்லாம், கிறிஸ்தவம் ஆகிய எல்லாச் சமயங்களையும் நான் பழகியுள்ளேன். பற்பல இந்துமதப் பிரிவுகள் காட்டும் நெறிகளையும் பின்பற்றியுள்ளேன். வெவ்வேறு பாதைகள் வழியே செல்லினும், அனைவரும் நடந்து செல்வது ஒரே கடவுளை நோக்கியே என்பதை யான் கண்டு கொண்டேன். யான் எங்கே திரும்பினும் இந்துக்கள், மகமதியர், பிரமோக்கள், வைணவர் முதலிய மக்கள் மதத்தின் பெயரால் போர்புரிவதைக் காண்கிறேன். ஆனால், கிருஷ்ணன் என்னும் பெயருடைய அவரே சிவன் எனப்படுகின்றனர் என்பதையும், ஆதி சக்தி இயேசு, அல்லா என்னும் நாமங்களையும் தரித்துள்ளவரென்பதையும், அவரே ஆயிரம் திருநாமம் பூண்ட இராமர் என்பதையும் ஒருகாலும் சிந்திப்பதில்லை. ஒரு குளத்திற்குப் பல படித்துறைகள் உள. ஒன்றில் இந்துக்கள் நீரை மொண்டு அதனை ஜலம் என்கின்றனர். இன்னொன்றில் முசல்மான்கள் தோற்பைகளில் நீரை நிரப்பி அதனைப் ‘பாணி’ என்கின்றனர். மூன்றாவதுதுறையில் கிறிஸ்தவர் எடுத்து அதற்கு ‘வாட்டர்’ எனும் பெயர் இடுவர். அது ஜலம் என்று ‘பாணியோ’, ‘வாட்டரோ’ என்று கருத முடியுமா? அது எவ்வளவு பொருத்தமற்றது! பெயர்கள் வேறுபாட்டும் பொருள் ஒன்றே; ஒவ்வொருவரும் தேடுவது அதே பொருளையே; அங்கங்குள்ள வேறுபாடுகளை உண்டு பண்ணுவன வாயுநிலையும், சுபாவமும், பெயருமே; ஒவ்வொருவரும் அவரவரது நெறியையே பின்பற்றட்டும். சிரத்தையொடும், தாகத்தோடும் இறைவனை அறிய விரும்புவானாயின் அவனுக்குச் சாந்தி யுண்டாகுக! அவன் இறைவனைத் தரிசிப்பது உறுதி.”

இந்து மதத்தின் எதிர்காலம்

இந்தச் சமரச மனப்பான்மையே இந்து மதத்தின்பால் அல்டர்ஸ்க்கிலி, கிறிஸ்தோபர் இஷ்லூட், ஆர்னல்ட் ரோயின்பி முதலியோரை ஈர்த்திருக்கிறது. உலக மதங்களுக்கிடையில் பரஸ்பர ஒற்றுமையும் நல்லெண்ணமும் உண்டாக வேண்டுமாயின் அது இந்தமத அடிப்படையில் தான் முடியும் என்று பேராசிரியர் ரோயின்பி கருதுகிறார். இவர் இப்படிக்கூறுவதற்குக் காரணம் இந்து சமயம், யூத பரம்பரையில் வந்த சமயங்கள் போலல்லாது இறைவனை அடைவதற்கு வழிகள் பலவுள என்னும் உண்மையை ஏற்றுக்கொள்வதே. இக்காலத்தில் இக் கொள்கையை நிலைநாட்டிய இராமகிருஷ்ண பரமகம்சர் திருநாமம் வாழ்க!

(இது இராமகிருஷ்ண ஜயந்தியை முன்னிட்டு இலங்கை வானொலியில் ஒலிபரப்பப்பட்டு, வானொலி நிலையத்தாரின் அனுமதியுடன் பிரசுரிக்கப்பெற்றது.)

நான் செய்த சுற்றுப் பிரயாணம்

(பரிசு பெற்ற கட்டுரை)

—O—

சென்ற ஆவணி விடுமுறையைக் கழிப்பதற்காக எங்கள் பாடசாலை யில் உள்ள சில ஆசிரியர்கள் ஒரு சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதற்குத் தீர்மானித்தார்கள். மாணவர்களுக்குச் சுற்றுப்பிரயாணம் எவ்வளவு பிரயோஜனப்படும், அதனால் அவர்கள் என்ன நன்மை அடைவார்கள், கல்விக்கு அது எவ்வளவு இன்றியமையாதது என்றெல்லாம் அவர்கள் கற்பித்திருக்கின்றார்கள். ஆகையால், ஒரு சுற்றுப்பிரயாணத்திற்குப் பாடசாலை ஆசிரியர்களுடன் செல்வதற்கு எனக்கு நெடுநாளாக ஆசை. அந்த ஆசையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு எப்பொழுது சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் என்று துடியாய்த் துடித்துக் கொண்டிருந்தது என் இதயம். சென்ற ஆவணி விடுமுறை வந்தது. என் இதய ஆசையை நிவிர்த்தி செய்வதற்கு அது மிகவும் உதவி செய்தது.

அன்று எனது தெரிவுப் பரீட்சை முடிவடைந்தது. நான் எனது நண்பர்களுடன் பரீட்சையைப் பற்றி வினவிக்கொண்டிருந்தபோது, “சுற்றுப்பிரயாணம் போக விரும்புபவர்கள், ஆசிரியர் இலங்கநாயகம் அவர்களிடம் தங்கள் பெயர்களைக் கொடுக்க வேண்டும்” என்ற அறிவித்தல் எனது செவியில் பட்டது. உடனே நான் விரைந்த சென்று ஆசிரியரிடம் என் பெயரைப் பதிவு செய்துகொண்டேன். பரீட்சையில் சித்தியடைந்தாலும் சரி, சித்தியடையாவிட்டாலும் சரி, சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தே தீர்வது என்று முடிவு கட்டிவிட்டேன். அடுத்த நாளை நான் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, எனது சுற்றுப்பிரயாணத்திற்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை எல்லாம் யோசித்துக் கொண்டிருந்தேன். பின் எங்களது ஆசிரியர்கள் எங்களது நன்மைக்காக, சுற்றுப்பிரயாணத்தில் என்னென்ன செய்யவேண்டும், எங்கெங்கே போகவேண்டும் என்றும், சில சரித்திரப் புகழ்பெற்ற இடங்களைப்பற்றியும் சில குறிப்புக்கள் எங்களுக்கு அச்சிட்டு வழங்கினார்கள். இது மிகவும் பாராட்டத்தக்கதாகும். பின்பு, 20-ம் திகதி சனிக்கிழமைதான் சுற்றுப்பிரயாணத்திற்குப் புறப்படுவது என்றும், சரியாக 12 மணிக்குப் பாடசாலைக்கு எல்லோரும் வந்து விடவேண்டும் என்றும் கூறினார்கள். பின் நாங்கள் எல்லோரும் எங்கள் இல்லங்களுக்குச் சென்றுவிட்டோம்.

சனிக்கிழமை நான் அதிகாலையில் எழுந்தேன். சுற்றுப்பிரயாணத்துக்குத் தேவையானவைகளை எனது தூக்குப் பெட்டியில் வைத்துப் பூட்டிவிட்டு, எப்பொழுது 12 மணி ஆகும் என்று கடிகாரத்தைப் பார்த்த வண்ணமே இருந்தேன். இருந்துகொண்டே நான் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தேன். பஸ் புறப்பட்டு விட்டது. ஆனையிறவுப் பாலம் வரப்

போகின்றது என்று என் நண்பர்களும் நானும் சந்தோஷமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தோம். அப்பொழுது, “தம்பீ! நேரமாகிவிட்டது; சாப்பிட்டு விட்டு உடுப்புக்களை மாட்டிக்கொள்” என்று என் அம்மா என்னைத் தட்டி எழுப்பினாள். நான் கண்விழித்துக் கடிகாரத்தைப் பார்த்தேன். மணி 11 ஆகிவிட்டது. நான் அவசரம் அவசரமாகக் கிணற்றுக்குச் சென்று முகத்தைக் கழுவிக்கொண்டு தண்ணீரைத் துடைக்காமலே சாப்பிடுவ தற்காகப் பாயில் உட்கார்ந்து, சாப்பிட்டு முடிந்ததும், என் உடைகளை அணிந்து கொண்டேன். சரியாகப் 11-30 மணிக்கு நான் வீட்டிலிருந்து எனது தூக்குப் பெட்டியைத் தூக்கிக்கொண்டு பாடசாலைக்கு வந்துவிட் டேன். அப்பொழுது ஒருவருமே பாடசாலையில் இல்லை. சிறிது நேரத்தில் யாவரும் வந்து சேர்ந்தார்கள். அதன்பின் சுற்றுப்பிரயாணத்திற்கென ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட பஸ் வந்தது.

எல்லோரும் தங்கள் தங்கள் தூக்குப் பெட்டிகளை பஸ்ஸுக்கு மேல் வைத்துக் கட்டினார்கள். பின் நாங்கள் பஸ்ஸில் ஏறிக்கொண்டோம். பஸ் 2 மணிக்குத் தனது பிரயாணத்தை எங்களது கல்லூரி வாசலி லிருந்து தொடங்கியது. அது சிவன் கோயில் வீதியில் சென்று காங் கேசன்துறை வீதி மார்க்கமாகச் சென்றது. பின், கண்டி வீதியில் திரும் பிக் கச்சேரி மார்க்கமாகச் சென்றது. நாங்கள் எல்லோரும் குதூகலத் தினால் என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் இருந்தோம். அப்பொழுது எங்களது நண்பரில் ஒருவர் பாட்டுப் பாடினார். அவருடன் சேர்ந்து பல ரும் பாடினார்கள். பஸ்ஸும் சென்றுகொண்டே இருந்தது. பின், நாங் கள் ஆனையிறவு உப்பளத்துக்கு வந்து சேர்ந்தோம். உப்பு விளை விக்கப்படும் முறையை அங்கு வேலைசெய்யும் ஒருவர் எங்களுக்கு நன்கு விபரமாகக் கூறினார். பின் நாங்கள் அங்கிருந்து புறப்பட்டுக் காட்டு வழி யாய் வந்து முறிகண்டிப் பிள்ளையார் கோவிலுக்கு வந்தோம். அங்கு எல் லோரும் இறங்கிக் கோவிலுக்குச் சென்று வணங்கிவிட்டு, அங்குள்ள ஒரு தேநீர்க் கடையில் தேநீர் அருந்தினோம். நாங்கள் அங்கிருந்து பிற்பகல் 4 மணிக்குப் புறப்பட்டு வவனியாவை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந் தோம். நாங்கள் சினிமாப் பாட்டுக்கள் பாடிக்கொண்டும், பைலாப் பாட் டுக்கள் பாடிக்கொண்டும் மிகச் சந்தோஷமாக மாங்குளத்தைக் கடந்து போய்க் கொண்டிருக்கும் பொழுது, ‘டமார்’ என்ற ஒரு சத்தம் கேட் டது. அப்பொழுதுதான் எனக்கு நான் பஸ்ஸில் இருப்பதாக நினைவு வந்தது. என்ன நடந்தது என்று அறிவதற்காக வெளியே பார்த்தேன். அப்பொழுது பிரயாணிகளைக் கொண்டு செல்லும் பஸ் ஒன்று தெருவை விட்டுக் கீழே ஒரு பள்ளத்தில் இறங்கி விட்டது. ஆனால், ஒரு மரத்தின் உதவியால் அது கீழே சரியாமல் நேராக நின்றது. எல்லோரும் கீழே இறங்கினார்கள். நானும் கீழே இறங்கினேன். கீழே வந்து பார்த்த பொழுது, அந்த பஸ்ஸின் முன்பக்கத்தில் நல்ல அடி பட்டிருந்தது. எங் களுடைய பஸ்ஸுக்கும் பின்பக்கத்தில் சிறிது அடி பட்டுவிட்டது. நாங்

கள் அங்கு வெகுநேரமாகத் தாமதிக்க வேண்டியவரானோம். பின், பொலீஸ் வந்து எல்லாம் குறித்துக் கொண்டபின், நாங்கள் அந்த இடத் திலிருந்து இரவு 8 மணிக்கு எங்களுடைய பிரயாணத்தை ஆரம்பித்தோம். பின் நாங்கள் இரவு இரவாகப் பிரயாணம் செய்து பத்து மணிக்கு இரவில் வவனியாவை அடைந்தோம். அங்கு எங்களது இராப் போசனத்தை முடித்துக்கொண்டு பஸ்ஸில் ஏறிப் புறப்பட்டோம். நாங்கள் சரியாக இரவு 12 மணிக்கு அநுராதபுரத்தில் உள்ள ஒரு கோவிலை அடைந்து அங்குத் தங்கி அந்த இரவைக் கழித்தோம். பின், மறுநாள் காலை 5 மணிக்கே நாங்கள் எழுந்து காலைக் கடன்களை முடித்துக்கொண்டு, எங்க ளது பிரயாணத்தை அங்கிருந்து ஆரம்பித்து நடுப்பகல் 1 மணிக்குக் கண்ணியாய் வெந்நீருற்றுக்குப் போய்ப், பின் அங்கிருந்து திருக்கோண மலைக்குப் போனோம். அங்கு எங்களது காலைப் போசனத்தை ஒரு தேநீர்க் கடையில் முடித்துக்கொண்டு, கடற்படைத் தளத்தைப் பார்வை யிடச் சென்றோம். அங்கு அநேக பெரிய பெரிய கப்பல்களும், நீர்மூழ் கிக் கப்பல்களும் நின்றன. நாங்கள் ஒரு சிறு மோட்டார் வள்ளத்தில் ஏறி அவைகளுக்கு அருகே சென்று பார்த்தோம். பின், கோணேசர் மலையில் ஏறி அங்குள்ளவைகளைப் பார்வையிட்டதும், நாங்கள் திருக்கோண மலை இராமகிருஷ்ண சங்கப் பாடசாலையில் மத்தியான போசனத்தை முடித்துக்கொண்டு அங்கிருந்து பின்னேரம் 3 மணிக்குப் புறப்பட்டு, அன்று இரவு 9 மணிக்குப் பொலநறுவா என்னும் இடத்துக்கு வந்தோம். அங்கு அன்றிரவைக் கழித்துவிட்டு, மறுநாள் அங்குள்ள புராதனக் கட்டிடங் களைப் பார்வையிடச் சென்றோம். அங்கு அநேக புத்தசிலைகள் வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அங்கு அட்டடாகே, ஈசுரமுனியா, வட்டடாகே, அபய கிரிவிகாரை முதலிய தாது கோபங்களைப் பார்வையிட்டுப், பின் அங் கிருந்து புறப்பட்டு அன்று பின்னேரம் 4 மணிக்கு நாங்கள் கண்டியை அடைந்தோம். அங்கு ஒரு பாடசாலையில் அன்று இரவு தங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்துவிட்டு, நாங்கள் அங்குள்ள சர்வகலாசாலைக்குப் போனோம். எங்களது பாடசாலையில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய, திரு. பரம் தில்லை ராஜா அவர்கள் எங்களை எல்லா இடத்திற்கும் அழைத்துச் சென்று எல்லாவற்றையும் காட்டினார்கள். பின், நாங்கள் பெரதேனியாப் பூந் தோட்டத்துக்குப் போனோம். அங்கு நாங்கள் பின்னேரம் 5 மணிக்குச் சென்றதால் எல்லாவற்றையும் சரியாகப் பார்க்க முடியவில்லை. ஏனெ னில், 6 மணிக்கு அது மூடப்படுவதென்று அங்குக் கூறினார்கள். நாங்கள் அங்குச் சில முக்கியமானவைகளை மட்டும் பார்த்துவிட்டுத் திரும்பி அங் குள்ள பாடசாலைக்கு வந்து எங்களுடைய சாமான்களையெல்லாம் வைத்து விட்டுத் தேநீர் அருந்திவிட்டுப் பின், இரவு 7 மணிக்கு ஒரு தேநீர்க் கடையிலு் நாங்கள் இராப் போசனமாகச் சாதமும், நல்ல உருசியான பாயச மும் அருந்தினோம். அதன்பின் அங்குள்ள தலதா மாளிகைக்குச் சென் றோம். அங்குக் கண்ணைக் கவரும் சித்திரங்கள் சுவர்களிலும் தரையி

லும் தீட்டப்பட்டிருந்தன. அங்குப் புத்தரின் பஸ் ஒன்றும் இருக்கின்றது. பின் நாங்கள் அங்கிருந்து பாடசாலைக்கு வந்து அந்த இரவைக் கழித்தோம். மறுநாள் காலையில் எழுந்து அங்கேயே காலைக் கடன்களை முடித்துக்கொண்டு, ஒரு காப்பிக் ஹோட்டலில் காப்பி அருந்திவிட்டு, காலை 8 மணிபோல் தேயிலைத் தொழிற்சாலைக்குச் செல்வதற்காக பஸ்ஸில் ஏறினோம். ஆனால், சிறிது தூரம் சென்றபின் அதிக உயரமாக இருந்தபடியால் பஸ் போகமுடியாது என்று பஸ் சாரதி கூறினார். பின் நாங்கள் அங்கிருந்து ஒரு காரில் தேயிலைத் தொழிற்சாலைக்குச் சென்றோம். அங்குத் தேயிலைத் தளின்கள் பிரிக்கப்பட்டு, அவைகள் வெயிலில் உலரவிடப்பட்ட பின், ஒரு யந்திரத்தில் இட்டு அரைக்கப்படுவதையும், அரைக்கப்பட்ட இலைகள் தட்டுக்களில் இட்டு அரிக்கப்படுவதையும், அவைகள் சாக்குக்களுக்குமேல் போடப்பட்டுக் காய விடப்படுவதையும், நெருப்புத் தகடுகளில் இட்டு நன்கு காயவிடப்படுவதையும், ஈற்றில் கறுப்பாக மாறியதும் தட்டுக்களில் இட்டு அரித்து ரகம் ரகமாகப் பிரித்துப் பெட்டிகளில் அடைக்கப்படுவதையும் பார்த்தோம். அங்கிருந்து நாங்கள் ரப்பர்த் தொழிற்சாலைக்குச் சென்று அங்கு ரப்பர்ப் பாவில் இருந்து ரப்பர் எப்படிச் செய்யப்படுகின்றது என்பதையும் பார்த்துவிட்டு, கொக்கோ எப்படிச் செய்யப்படுகின்றது என்பதையும் பார்த்துவிட்டு, மத்தியான போசனத்தைக் காப்பிக் ஹோட்டலில் முடித்துக்கொண்டு, பின்னேரம் 4 மணிக்குப் பெர தேனியாத் தோட்டத்துக்குப் போய் அங்குத் தாவர சாஸ்திரத்துக்குத் தேவையானவைகளையும், மற்றும் விநோதமான பல மரங்களையும் பார்த்துவிட்டு, சில தாவரங்களும் எடுத்துக்கொண்டு பாடசாலைக்கு வந்தோம். அன்று இரவை அங்குக் கழித்துவிட்டு, அடுத்தநாள் காலை 4 மணிக்கு எங்களது யாழ்ப்பாணப் பிரயாணத்தை ஆரம்பித்தோம். வரும் வழியில் டம்புலக் குகைக்குச் சென்றோம். அங்கு அநேக புத்தகசிலைகள் இருக்கின்றன. சில படுத்த கோலத்திலும், சில இருந்த கோலத்திலும் காணப்பட்டன. பின் அங்கிருந்து சிகிரியாவுக்கு வந்து சிகிரியா மலையில் ஏறிப் பார்த்துவிட்டு, அங்கும் பாணும் தேநீரும் அருந்திவிட்டு, அங்கிருந்து அனுராதபுரத்துக்கு வந்து அங்கு உள்ள வெள்ளரசு மரத்தையும், தாது கோபங்களையும் பார்வையிட்டபின் மத்தியான போசனத்தையும் முடித்துக்கொண்டு, 3 மணிக்கு அங்கிருந்து புறப்பட்டு அனுராதபுர புதிய கடைகளையும் பார்த்துக்கொண்டு வவனியாவுக்கு வந்து, அங்கிருந்து முறிகண்டிப் பிள்ளையார் கோவிலுக்கு இரவு 7 மணிக்கு வந்து சேர்ந்தோம். அங்குத் தேநீர் அருந்திவிட்டுப் புறப்பட்டு வரும் வழியில் பாட்டுக்கள் எல்லாம் படித்துக்கொண்டு யாழ்ப்பாணத்தை வந்து அடைந்தோம். நாங்கள் எங்களது பாடசாலையை இரவு 9 மணிக்கு வந்து அடைந்தோம். இங்கு இடியப்படும், தேநீரும் எங்கள் வரவு பார்த்திருந்தன. பின் நாங்கள் சாப்பிட்டுவிட்டுப் பத்து மணிக்கு வீடுபோய்ச் சேர்ந்தோம்.

கே. எம். ஹம்தான்,

G. C. E.

திருக்குறள்

—oOo—

ஒங்கலிடை வந்த(து)உயர்ந்தோர் தொழ விளங்கி
ஏங்கொலிநீர் ஞாலத்து இருள்கடியும் — ஆங்கவற்றுள்
மின்னேர் தனியாழி வேங்கதிரோன்று ஏனையது

தன்னேரிலாத தமிழ்

— எனப் பழம்பாடல் புகழ்ந்து கூறு
கின்றது. இவ்விதம் சிறப்புப் பெற்ற நமது தாய்மொழியாகிய தமிழ் மொழியிலே
உள்ள அறதூல்களில் வெகு முக்கியமானதோர் தூல் திருக்குறள் ஆகும். பதி
னெண்கீழ்க் கணக்கிலொன்றும், அதிகாரத்திற்குப் பத்துக்குறள் கொண்ட நூற்று
முப்பத்து மூன்று அதிகாரங்களில் அறம், பொருள், இன்பம் என்பன பற்றிக் கூறு
வதுமான திருவள்ளுவரியற்றிய தண்தமிழ் நூலே திருக்குறள் எனப்படும். இந்த
நூலை மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் அரங்கேற்றுகையில், சங்கப்பலகை ஏனைய நூல்
களைப் புறத்தே தள்ளிவிட்டு இஃதொன்றையே ஏற்றுத் திகழ்ந்ததென்பர் அறிஞர்.
இவ்வாறு தன்னேரிலாது தனிவளம் நிரம்பிய பெருதூலான இது இற்றைக்கு இரண்
டாயிரம் ஆண்டுக்குமுன், கடைச் சங்க காலத்தில் ஆக்கப்பட்டதென நாம் சரித்திர
வாயிலாக அறிகிறோம்.

தமிழ் நாட்டிலேயுள்ள பலவகை தூல்களுள்ளும் ஒப்புயர்வற்றதான வள்ளு
வர் வாக்கானது ‘அகில உலகத்திலுள்ள அறதூல்கள் எல்லாவற்றிலும் முதன்மை
யானது,’ — ‘எல்லாச் சமயிகட்கும் பொதுவான சமரச சித்தார்த்தம்’ என்று கூறி
னாலும் அவ்வுரை பொய்யுரையாகாது. இக்காரணங்கள் பற்றியே அதன் ஆசிரியரான
திருவள்ளுவர் எல்லோராலும் தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவர் என அழைக்கப்படு
கின்றார். இன்னும் கலைகளுக்குத் தெய்வமான வாணியே, “வள்ளுவன் வாய தென்
வாக்கு” எனக் கூறியிருப்பதாக நாம் திருவள்ளுவ மாலையிலிருந்து அறிகிறோம்.
சங்கப்புலவர்களும்,

“முப்பான் மொழிந்த முதற்பாவல ரோப்பார்
எப்பா வலரினுமில்” — எனவும்,

“எல்லாப் பொருளு மிதன்பால் உளவிதன்பால்
இல்லாத எப்பொருளு மில்லையால்” — என்றும் கூறியுள்ளனர்.
திருக்குறட் பெருமை கூறப்போந்த நமது ஒளவைப் பாட்டியாரும்,

“அணுவைத் துளைத்து ஏழ்கடலைப் புகுத்திக்
குறுகத் தறித்த குறள்” — என்று புகழுரை கூறியுள்ளார்.

வள்ளுவர் காலத்திற்குப் பின் வசித்தவரும், மணிமேகலை என்ற நூல் ஆசிரியரு
மான சீத்தலைச் சாத்தனார் தமது நூலில் குறள் பலவற்றைக் கையாண்டிருக்கிறார்.
மிகப் பழந்தமிழ்க் காப்பியமாகக் கருதப்படும் இளங்கோ அடிகள் இயற்றிய சிலப்
பதிகாரத்திலும் திருவள்ளுவர் ஒலி கேட்கின்றது. இன்னும் தமிழ்க்காவிய உலகினிலே

தலை சிறந்த ஒன்றான கம்பராமாயணமும் பல இடங்களிலே திருக்குறளைக் கையாண்டுள்ளது. இவற்றிலிருந்து நமது திருக்குறளின் பெருமையும், தொன்மையும் தெற்றென விளங்கும். அன்றொருநாள் நமது அமரகவி தமது பாட்டில்,

“ திறமான புலமை யெனின் வெளிநாட்டார்

அதை வணக்கஞ் செய்தல் வேண்டும் ”

— என்று ஆசைப்பட்டார். அவர் அன்று ஆசைப்பட்டது போலவே புதுமை மிக்க குறள் இன்று புஷ்யுள்ளோர் யாவராலும் புகழ்ந்து போற்றப்பட்டு வருகின்றது. ஆங்கிலப் புலவர் பலரும் திருக்குறளைப் புகழ்ந்துள்ளனர். இதைப்போலவே இத்தாலி, பிரான்ஸ் முதலிய நாட்டு அறிஞர்களும் திருக்குறளைப் புகழ்ந்து போற்றி வருதல் கண்கூடு. இவ்வுண்மையை நோக்கித்தான் தீந்தமிழ்ப் பாவலன் பாரதி செந்தமிழ் நாட்டின் பெருமை பற்றிக் கூறப் போந்த காலே,

“ வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து

வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு ”

— என்றார். அவர் அத்துடன் நின்று விடாமல்,

“ நாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப் போல்

வள்ளுவன் போல், இளங்கோவைப் போல்

பூமிதனில் யாங்கணுமே கண்ட தில்லை

உண்மை! வெறும் புகழ்ச்சி யில்லை ”

— என்று கூறி, உலகத்திலே யுள்ள உத்தமர் வரிசையிலே நம் வள்ளுவர் ஒருவர் — ஒப்புவர் வற்றவர் என்று சத்தியமுஞ் செய்து கூறுகின்றார்.

இவ்விதமாக உலகின் கண்ணுள்ள எல்லாச் சமயிகளாலும், எல்லாச் சாதியாராலும் புகழப்படும் இவ்வற தூலைப் போற்றும் முறை, அதை முறையறிந்து கற்று, கற்றபின் அது கூறும் நல்வழிப்படி நான்தோறும் நடக்க முயலுதலேயாகும்.

வாழ்க்கையாகிய கடலின் இன்னல் என்னும் அலைகளைத் தாண்டி வாழ்வின் இலட்சியத்தை அடைய விரும்பும் ஒவ்வொருவரும் திருக்குறளைத் திருத்தமாய்ப் படித்தல் வேண்டும். திருக்குறள் அளவில் சிறிதாய், ஆழத்தில் பெரிதாய் ஒரு விதி தூலுக்கு அமையவேண்டிய இலக்கணங்கள் முழுதுஞ் செறிந்த அழகியதோர் தூல். அது ஒரு பொதுமறை. அறத்தினை உணரத் தலைப்படுவார்க்கு அது ஓர் அறதூல்; அரசியலை விரும்புவார்க்கு அரசியல் தூல்; ஞானத்தை விரும்புவார்க்கு ஞான தூல்; காமச் சுவையை விரும்புவார்க்கு அது ஒரு காம சூத்திரம்; கவிச் சுவை தேர்வார்க்கு அது ஒரு காவிய தூல். குறள் வெண்பாக்களில் அடங்கியிருக்கும் உண்மைகள் எல்லாம் சாதாரண மக்கள் எவரும் அறிந்து கொள்ளும் விதத்தில் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதுமட்டுமல்ல, அரசனும், ஆண்டியும், கற்றவனும், கல்லாதவனும் — எவனும் பின்பற்றக்கூடிய வழியைக் காட்டியிருக்கின்றார் திருவள்ளுவர் தமது தூலாகிய திருக்குறளில். திருக்குறள் மார்க்கம் எல்லோர்க்கும் பொதுவான ஒரு பாதை. செம்மை செய்யப்பட்ட பாதை; குழியும், பருக்கைக் கற்களும்,

முள்ளும் இல்லாத பாதை; இருள் நீங்கி ஒளி நிறைந்த ஒப்புயர்வற்ற பாதை. அதன் முடிவிலேதான் மனிதன் தேடும் அழியாத பேரின்பவீடு அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

வள்ளுவர் வகுத்த இந்த வளமிகு வழியை, வழுவின்றி மக்கள் தமது வாழ்க்கையிலே இணைத்து இன்பமாய் வாழவிரும்பினால் அவர் அருளிய அருங்குறள்களைக் கறையின்றிக் கற்றுக் கற்றவழி நடத்தல் வேண்டும். இதைத்தான் திருக்குறள் ஆசிரியரே,

“கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நீர்க் கதற்குத்தக.” — என்று முன்னமே கூறியுள்ளார். இதையே தான்,

“உள்ளுதலுள்ளி யுரைத்த லுரைத்த தனைத்
தேள்ளுத லன்றே சேயற்பால” — என்று முகையலார்ச் சிறுகருந் தும்பியார் என்பாரும் திருவள்ளுவமாலையிற் கூறியுள்ளார்.

ஆகவே வள்ளுவர் வகுத்த வளமிகு வழியை வாழ்க்கையிலே இணைத்து இன்பமாய் வாழ இச்சிப்போர், அவர் தந்த தெள்ளு தமிழ்க் குறள்களை உள்ளவாறு ணர்ந்து உபவார்களாக.

S. திருச்செல்வம்,
G. C. E. வகுப்பு.

திருக்கேதீஸ்வர திவ்ய தரிசனம்

“அரியவற்றுள் எல்லாம் அரிதே பெரியாரைப் பேணித் தமராகக் கொளல்” என்பது பொய்யா மொழியின் போற்றற்குரிய பொன் மொழி. வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தில் கல்விசுற்க ஏற்பட்ட எமது நல்வினையை நாம் புகழாமல் இருக்க முடியாது. வித்தியாலயப் பெரியார்களோடு பழகுவதால் அரிய பேறுகள் பலவற்றை நாம் பெற்று வருகிறோம். எமது கல்லூரி அதிபர் “நான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என்ற கொள்கைக்கு இலக்கணமாய் உள்ளவர். எமது பாடசாலை மாணவர்களிற் சிலர் ஓர் திவ்ய கேதத்திரத்தை இலவசமாகச் சென்று தரிசிப்பதற்கு ஓர் அரிய சந்தர்ப்பத்தை எமது அதிபர் ஏற்படுத்தினார் என்றால், அப்படிப்பட்ட ஆசிரியத் தலைவரை எமது அதிபராகக் கொண்ட எமக்குப் பெருமையோடு புகழும் கிடைப்பதோடல்லாமல் நாமும் பெரியவர்களாகி விட்டோம்.

“ திருக்கேதீச்சரம் ” என்னும் திவ்ய ஸ்தலத்தைப்பற்றி நான் கேட்டறிந்திருக்கின்றேன், ஆனால் சென்றதில்லை. பார்ப்பதற்கோ ஆவல். ஆனால் பாழும் பணம் கிடைக்கவில்லை. பாடசாலையில் இதன் பதிகங்களைப் படிக்கும்போது என் கண் முன்னே தோன்றும் கற்பனையில் கண்டு களித்திருக்கிறேன். இவ்ஸ்தலத்தில் புதைபொருள் ஆராய்ச்சியாளரின் பெரு முயற்சியால் பழம் பெரும் கோவிலைக் கண்டு பிடித்துவிட்டார்கள் — என்னும் செய்தி கேட்டு இவ்ஸ்தலத்தை எப்படியாவது சென்று பார்த்தே தீர வேண்டுமென்ற எண்ணம் உறுதியாக மனத்தில் குடி கொண்டுவிட்டது.

அன்றொரு நாள் எம்மைத் திருக்கேதீச்சரம் என்னும் திவ்ய சேஷத்திரத்திற்கு அழைத்துப் போவதாகப் பாடசாலையில் அறிவித்தல் வந்தது. பலவாண்டுகள் பாழடைந்து போயிருந்த அவ் ஸ்தலத்தைச் செப்பணிட்டுப் புதுப்பித்து அதில் சென்ற ஆண்டு திருவிழா நடத்தினார்கள். அவ்வுற்சவம் தொடர்ந்து பத்துத் தினங்கள் நடைபெற்றது. யாழ் நகரின் முக்கிய சைவப்பாடசாலைகள் சில இவ்வுற்சவங்களை ஏற்று நடத்தின. அவற்றில்எமது பாடசாலையும் திருக்கேதீச்சரத்தேவாலயத்தில் நடந்தேறிய மூன்றாம் உற்சவத்தை ஏற்று நடத்திற்று. இவ்வுற்சவத்திற்காகவே நாம் எல்லோரும் அங்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டோம்.

இரண்டு பெரிய மோட்டார் பஸ்கள் மாணவ பக்தர் கூட்டத்தை ஏற்றிக் கொண்டு வீதி வழியே அதி விரைவாகச் சென்றன. அவ் வண்டிகள் அரோகரா ஒலியையும் விண்ணை நோக்கிப் பெருக்கிக்கொண்டே சென்றன. ஆனால், அவ்வண்டிகளுள்ளே இருந்த எம் எல்லோருடைய மனமும் திருக்கேதீச்சரம் சென்று தரிசித்துத் திரும்பிவிட்டன. சிறிது நேரம் கூடப் பிந்தாமல் உணவருந்தும் எம் மாணவர் கூட்டத்துக்கு அன்று பசி என்ற எண்ணமே தோன்றவில்லை.

தேவர திருவாசகங்கள் எங்கிருந்தோ காற்றலைகளில் அள்ளுண்டு வந்து கொண்டிருந்தன. அவை எம்மை வரவேற்பதுபோல் எமக்குத் தோன்றின. ஆனால், இப்படிப் பெரிய காட்டில் இவ்வளவு பெருமை வாய்ந்த ஸ்தலம் இருக்கிறதே என்று எம் எல்லோர்க்கும் ஒரே ஆச்சரியமாய் இருந்தது. ஆனால், அவ் ஸ்தலத்தை எம் மால் நன்று பார்க்க முடியவில்லை. ஏனென்றால், நாம் அவ்விடத்தை அடைந்தபோது சூரிய பகவான் துயில் கொள்ளச் சென்றுவிட்டான்.

அந்த இரவு, நாம் பள்ளிகொள்ளப் பரந்த இடம் கொண்ட, பரபரப்பேது மில்லாத் திருமடம் ஒன்று கிடைத்தது. இராப் போஜனம் முடித்துக் கொண்டு துயில் கொண்டோம். அதிகாலையில் எங்களை எழுப்பியது ஆண்டவன் சந்நிதியில் இருந்த பாடப்பெற்ற தேவாரப் பாக்களாகும். என்ன ஆச்சர்யம்! எமக்கெல்லாம் ஒரு மாதிரியாய் இருந்தது. காட்டின் மத்தியில் இருக்கின்றோமே என்று எண்ணியிருந்த எமக்கு அங்குக் கண்ட காட்சி எம்மை ஆச்சர்யத்துக்குளாக்கியது. எங்குப் பார்த்தாலும் திருமடங்களையும், ஆங்காங்கே வேண்டிய இடமெல்லாம் தண்ணீர்க் குழாய்களையும், நீண்டு பரந்த மரங்களையும், அங்கே விண்ணை நோக்கி அரைகுறையாய் ஒங்கி நின்ற திருக்கோயிலின் தூண்களையும் கண்டவுடன் எம்மனத்தில் தோன்

றியது ஆண்டவனைப் பற்றிய நினைவு அன்று. அக் கோயிலை இவ்வளவு நிலைக்குக் கொண்டுவர அரும்பாடுபட்டவர் யார்? என்ற கேள்வியே. இதற்குப் பொறுப்பா னவர்திரு. சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன் அவர்களேயென்று கேள்விப்பட்டதும் அவரையே நாம் புகழ்ந்தோம். ஆண்டவனை அவருக்கே முதலில் அருள் கொடுக்க வேண்டுமென வணங்கினோம்.

ஸ்நானம் செய்வதற்கு எல்லோரும் பாலாவிக்குப் போகப் புறப்படுங்கள் என்று எமது ஆசிரியர்கள் எழுப்பினர். பின் பாலாவிக் கரையையடைந்தோம். அத் திருக்குளத்தில் இறங்கி ஸ்நானம் செய்துவிட்டுத் திருக்கோயிலை நோக்கிச் சென்றோம்.

பாலாவியைத் தன் வலப்பக்கத்தேயும், தன் சொத்தையெல்லாம் இறைவனி டம் சேர்க்கும் பயங்கரக் கடலைத் தன் இடப்பக்கத்தேயும் வைத்திருந்த எம் பெரு மான் சந்நிதியிலே நாங்கள் கண்ட காட்சி,

“இன்னிசை வீணையர் யாழின ரொருபால்
இருக்கொடு தோத்திர மியம்பினர் ஒருபால்
துன்னிய பிணைமலர்க் கையின ரொருபால்
தொழுகைய ரழுகையர் துவள்கைய ரொருபால்
சென்னியி லஞ்சலி கூப்பின ரொருபால்” — இதுவே.

இறைவனைத் தரிசித்துக்கொண்டு சுற்றாடலைப் பார்க்க மாணவர்கள் கூட்டம் கூட்டமாகப் பிரிந்து சென்றார்கள். ஆனால், என்னுடன் ஒருவரே வந்தார். கோயி லின் எட்டுத் திக்குக்களிலும் கொடிகள் பறந்தன. மேற்கே சென்றோம், பெருங் கடல் எம்மைப் புன்னகையோடு வரவேற்றது. அதனுடன் சிறிது நேரம் உறவா டினோம். தெற்கே சென்றோம், புதைபொரு ளாராய்ச்சியாரின் பெரு முயற்சியால் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட பழம் கோவில் எம்மைப் பார்த்து, “இன்றாவது எம்மைக் காணவந்தீரே!” என்று புன்னகை பூத்தது. வடக்கே சென்றோம், தன்னை யடைந் தோர்க்கு அழுக்கு நீக்கும் தொண்டைச் செய்து சலிக்காது கருணை வள்ளல்போல் ‘நும்மையும் எத்தனை தடவையும் ஏற்கத் தயாராக இருக்கிறேன்’ என்று சொல்லிப் புன்னகை பூத்தது பாலாவி. உணவருந்தும் நேரமாகிவிடவே மறுபடியும் ஸ்நானம் செய்தோம். அப்பப்பா! அக் கருணை உள்ளமுள்ள பாலாவியை நாம் எவ்வளவு கொடுமைப் படுத்தினோம். ஆனால், “அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்” போல அப் பாலாவியும் எங்களைப் பொறுத்தது. பின் நாங்கள் திருமடத்தையடைந்து தூய துகிலணிந்து ஆலயம் சென்று வழிபட்டோம்.

திருக்கேதீச்சரத்தை அடைந்த எமக்கெல்லாம் சுந்தரரின் தோத்திரங்களில் சில பொய்யாகி விட்டனவே என்ற எண்ணம் தோன்றிற்று. ஏனென்றால், அங்கு நாம், “பத்தாகிய தொண்டர் தொழு பாலாவியையும்,” “வானத்துறு மலியும் கட லையும்” தான் கண்டோமே யொழிய, “மாவின் கனி தூங்கும் பொழிலையும்,” “மட்டுண்டு வண்டாடும் பொழில்களையும்” நாம் காணவில்லை. ஆனால், மாந்தை என்னும் இடத்தைப் பார்த்தவுடன் எமக்குத் திருவருள் உடைய திருஞானசம்பந் தரும், சுந்தரரும் தம் திருவாயால் கூறியன உண்மையென்று தோன்றின.

தென்னை சூழ்ந்த பொழில்களையும், நெடிய வயல்களையும், முக்கனி மரங்களையும், சாலைகளையும், சோலைகளையும் கொண்டுள்ளதாய் இருந்தது — அக்கிராமம். இக்கிராமம் கோவிலிலிருந்து சுமார் ஒன்றரை மைல் கிழக்கே உள்ளது. இக்கிராமத்தைக் கண்டதும் எமக்கு ஒரே ஆனந்தமாயிருந்தது. இக்கிராமத்தைத்தான் தேவாரங்களில் மாதோட்டம் என்று கூறியிருப்பார்கள் என்றே எண்ணினோம். திருக்கேதீச்சர யாத்திரை செய்தவர்களில் நாம் இருவகைப் பலனைப் பெற்றோம் என்றால் மிகையாகாது.

அன்றைய உற்சவம் முடிவடைந்ததும் எங்களுக்குச் சில பெரியார்கள் சொல்லமுதளித்தார்கள். இவர்களில் மிக முக்கியமானவர்கள் கலைப்புலவர், திரு. க. நவரத்தினம் அவர்களும், பெருமைக்குரிய திரு. சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன் அவர்களும்.

யாரும் உறவினர் இல்லாத இடத்தே எம்மை ஆதரித்துத் தஞ்சம் அளித்தது எம் ஈழத்தின் இன்தமிழை எங்கும் இலங்கச் செய்த ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்களின் பெயரில் விளங்கும் திருமடமே. இதை நாம் என்றும் மறக்க முடியாது. மேலும், அம்மடத்தின் பொறுப்பாளரையும் நாம் என்றும் மறக்க முடியாது. நாம் தங்கியிருந்த இரு தினங்களும் எம் இஷ்டம் போலவே நடந்து கொள்ளும்படி அப்பெரியவர் விட்டுவிட்டமையால் அவர் மேலும் எங்களுக்கு அன்பு உண்டாகிவிட்டது. அவர் எங்களை வாழ்த்தி, வந்தோரை வரவேற்கும் கொள்கையுடையதே இம் மடம் என்று கூறி விடை தந்தார். நாமும் அவரைத் தாழ்ந்து பணிந்து புகழ்ந்து விடை பெற்றோம். சிவ தொண்டராய், திறமுடையோராய், தீர்க்கதரிசியாய் இருந்து அத் திருக்கோயிலைப் புதுப்பிக்கும் பணிபூண்ட பாரோர்க்குப் பணிபுரியும் திரு. சேர் கந்தையா வைத்தியநாதன் அவர்களும் எம்மை வாழ்த்தி விடை கொடுத்தார். நாமும், “வாழ்க நீ எம்மான்” என்று அவரை வாயார வாழ்த்திப் போற்றிப் பணிந்து விடை பெற்றுத் திரும்பினோம்.

வரும் வழியில் எங்களை வவுனியாவில் “சிவசக்தி” வியாபார ஸ்தாபனத்தின் முகாமைக்காரரான திரு. செ. அண்ணாமலை அவர்களும், அவர்களின் நண்பர்களும் எம்மை வரவேற்று நல்விருந்தளித்து மகிழ்வித்தனர். அவருக்கும் அவருடைய நண்பர்களுக்கும் எங்கள் மனமார்த்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

நா. பசுபதி,
G. C. E.

கும்பகர்ணன்

—:0:—

புலத்திய முனிவரது மரபின் வந்த அரக்க குலத்திற் தோன்றியவன் கும்பகர்ணன். இவன் இராவணனுக்குத் தம்பியாகவும் விபீடணனுக்குத் தமையனாகவும் உளன். அவ்விருவரிடையே தோன்றிய இவன் அவ்விருவரையும் விடப் பற்பல குணங்களால் மிக்கு விளங்கியவன். அவ்விருவரிடத்தும் நிகரில்லாத சகோதரபாசம் ஊறித் திளைக்கப்பெற்றவன். இவன் இராவணனைப் போலவே தவவலியும், வரபலமும், போரில் ஊக்கமும், மானவீரமும், குலஅபிமானமும், திண்ணிய உடல்வலிமையும் உள்ளவன். கும்பகர்ணன் இருக்கும் போதுள்ள அவனது உடலின் உயரத்தோற்றம் இராவணன் நிற்கும் கால் காணப்படும் உயரத் தோற்றத்திற்கு ஒப்பானது எனக் கம்பர் வர்ணிக்கின்றார்:—

இருந்த போது மிராவணன் நின்றெனத்
தேரிந்த மேனியன் திண்கட லின்றிரை
நேரிந்த தன்ன புருவத்து நெற்றியான்
சோரிந்த சோரிதன் வாய்வரத் தூங்குவான்.

இவன் விபீடணனைப் போல நீதியும் தீர்க்கமான ஆராய்ச்சியும் துண்ணுணர்வும் உடையவன். தனது தமையனாகிய இராவணன் பிறர் மனைவி பால் வைத்த தீய இச்சையால், முன்பு தவத்தாலும், வரத்தாலும், வெற்றியாலும் பெற்ற புகழ் எல்லாம் நீங்கப்பெற்று குலத்தோடு அழிக்கப்படுவான் என்று மந்திராலோசனையின் போதும் போர்க்கோலம் புனைந்த சமயத்திலும் இடித்து அறிவுரை கூறியவன்.

“பிறர் மனைவியைக் கவர்தல் நம் குலத்திற்கே இழிவானதாகும். அத்துடன் அது அறச் செயலுமற்றது. கற்பின் உறைவிடமான சீதையை விரும்பியதால் உனது குலத்திற்கே அழிவு ஏற்பட்டுவிட்டது. இச்செயல் நீதியற்றதால் உன் தம்பியாகிய விபீடணன் நீதி பொருந்திய இராமன் பக்கம் சார்ந்தான். நீயும் சீதையை விடுத்து உன் குற்றமற்ற தம்பியாகிய விபீடணனுடன் அளவளாவுதல் மிகச் சிறந்த செயலாகும். நீ செய்த குற்றத்திற்காக இராமனைப் பணிதல் வேண்டும்” எனக் கும்பகர்ணன் கூறுவதைக் கம்பர் விளக்கியுள்ளார்:—

தையலை விட்டவன் சரணந் தாழ்ந்துநின்
மையறு தம்பியோ டளவ ளாவுதல்
உய்திறம்: அன்றெனி னுளது வேறுமோர்
செய்திறம்: அன்னது தேரியக் கேட்டியால்.

“நான் முன் கூறியபடி செய்யாவிடில் செய்யத்தக்கது இன்னமொன்றுளது. அதை நீ கேட்பாயாக. நமது படைகளைப் பகுதி பகுதியாகவிட்டு அவை அழிதலைக் கண்டு நீ கவலைப்படுதல் தக்கதன்று. படைகளை யெல்லாம் ஒருங்கே சேர்த்துப் பொரல்தான் தக்கது” எனக் கூறுகின்றான்.

இவ்வாறு கூறிய கும்பகர்ணனை இராவணன் வெகுண்டு, “நீயும் உன் தம்பி பால் சார்ந்தனை. அற்ப மனிதரான இராம இலட்சுமணரைப் பணிந்து உயிர் வாழுதல் உனக்கும், உன் ஈனம் பொருந்திய தம்பியாகிய விபீடணனுக்குமே தகுந்தது,” எனக்கூறி, “என் முன்னே நில்லாது எழுந்து செல்லுக” எனக் கூறுவதைக் கம்பர் பின் வருமாறு கூறுகிறார் :

மானுட ரிருவரை வணங்கி மற்றுமக்
கூனுடைக் குரங்கையும் கும்பிட் டுய்தொழில்
ஊனுடை உம்பிக்கு முனக்குமே கடன்
யானது முடிக்கிலேன் எழுதி போதியால்.

இதைக் கேட்ட கும்பகர்ணன் மனம் வருந்தி விதியை வெல்ல ஒருவராலும் முடியாது என நினைந்து தன் குலத்திற்கும், தன்னைப் பேணி வளர்த்த உடன் பிறப் பாகிய இராவணனுக்கும் தான் செய்யும் கடமையில் சிறிதும் தவறுதல் கூடாது என்ற உணர்ச்சியோடு இயதியில் தமையன் விருப்பத்திற் கேற்ப, தமையன் பொருட்டாகத் தன்னுயிரைத் தியாகம் செய்யப் போருக்குப் புறப்படுகின்றான். புறப்படும்பொழுது தான் நிச்சயம் இறந்துவிடுவானென்றும், இறந்தால் சீதையை இராவணன் விடுதலே சிறந்தது எனவும் கூறிச் செல்கிறான்.

“பொன்றுவன் பொன்றினால் பொலன்கொள் தோளியை
நன்றென நாயக விதேதி” என்பது அவனது இறுதிவாக்கு.

போரில் தமையனுக்காகத்தான் உயிர் விட்டாவது தனது அறிவுரையை உணர்ப்பண்ணித் தமையனை உய்விக்க எண்ணிய கும்பகன்னனது சகோதர பாசமும், நீதியும், நன்றியறிவும் புலப்பட்டு விளங்குகின்றன. போரில் தோற்றோடி எதிரி யிடம் விபீடணன் போல் சரண் புகுவேன் என்று சொல்லாமல் ‘பொன்றுவன்’ எனக் கூறினான். மேலும் “என்னை வெல்லுவாராயின் உன்னையும் வெல்லுதல் உண்மை. பின்பு நீ சீதையை விடாமல் போர் செய்தல் கேடாய் முடியும். ஆகையால் சீதையை நீ விடுதல் வேண்டும்” எனக் கூறுவதைக் கம்பர் பின் வரும் செய்யுளில் சித்திரிக்கின்றார்.

என்னைவென் றுளரெனின் இலங்கை காவல்
உன்னைவென் றுயருதல் உண்மை; ஆதலால்
பின்னைநின் றெண்ணுதல் பிழை; அப் பெய்வனை
தன்னைநன் களிப்பது; தவத்தின் பாலதே.

மேலும் உனது முகத்தைக் காணுதல் இன்றோடு அற்றது எனக் கூறிப் போர்க்களம் செல்கின்றான். அப்பொழுது இராவணன் சகோதர பாசத்தாலுந்தப் பட்டு இருபது கண்களாலும் கண்ணீர் பெருக்கிக் கண்கள் சிவக்கப்பெற்றான்.

“அன்பிற்கு முண்டோ அடைக்குந்தா ழார்வலர்
புன்கணீர் பூச றரும்.”

போர்க்களத்திலே சும்பகன்னனைக் கண்ட விபீடணன் அவனிடம் சென்று நீதியின்படி இராமன் பக்கம் சேரும்படி கூறுகின்றான். அதற்குக் சும்பகர்ணன் இராமனது நீதி அருளாதி அறங்கள் முதலியவற்றைப் போற்றிப் புகழ்ந்து, “நீ தமையனை விட்டு நீங்கி, இராமனைச் சேர்ந்தது தகுதியே! உனது அறந்திறம்பா வாழ்வு கருதி மீண்டும் அவனிடமே செல்க” எனக் கூறினானாயினும் தான் மாத்திரம் அவ்வாறு செய்ய இயலாதெனவும் கூறுகின்றான். “நமது குலத்திலே ஒருவரும் எஞ்சமாட்டார்கள். எல்லோரும் இறந்த பின் பிதிர்க்கடன் செய்ய நீ யொருவனாவது உயிருடனிருத்தல் வேண்டும். நான் போரில் வெல்லமாட்டாதவனாய் இறப்பது நிச்சயமென நான் அறிந்த பின்னும் எனது தமையன் பொருட்டுப் பொருதுமானே னெனின் செஞ்சோற்றுக் கடன் கழியாத செய்ந்நன்றி கோறலாகிய பாவத்திற்கும், புறப்படும்பொழுது “வென்றிவண் வருவென் என்று உரைக்கிலேன் பொன்றுவன்” என்று தமையனுக்குக் கூறி வந்த யான் இப்பொழுது மாறாக இராமன் பக்கம் சேர்வதனால் நம்பிக்கைத் துரோகமாகிய பாவத்திற்கும் ஆளாக நேரிடும் என்னும் கருத்தால்,

“நெடிதுநாள் வளர்த்துப் பின்னைப் போர்க்
கோலஞ் செய்து விட்டாற் குயிர்
கோடா தங்குப் போகேன்.” என்றான்.

மேலும், “இவ் வாழ்வு நீர்க்குமிழி போன்றதெனவும் இவ்வுடல் இராவணனாலேயே வளர்க்கப்பட்டதெனவும், அவனாலேயே போர்க்கோலம் செய்யப்பட்டதெனவும், ஆதலால் அவனுக்காகவே உயிர் நீப்பேன். ஆகையால் நீ என் துயரைத் தவிர்க்க வேண்டுமாயின் நீ அவ்விராமன் பக்கம் சேருவாயாக” எனக் கூறுவதைக் கம்பர் கவிதை வாயிலாக எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

நீர்க்கோல வாழ்வை நச்சி நெடிதுநாள் வளர்த்துப் பின்னைப்
போர்க்கோலஞ் செய்து விட்டாற் குயிர்கோடா தங்குப் போகேன்
தார்க்கோல மேனி மைந்த என்னுயர் தவிர்த்தி யாயின்
கார்க்கோல மேனி யானைக் கூடுதி கடிதி னென்றான்.

பின்பு “இன்றோடு நமது சகோதரத் தொடர்பு அழிந்தது” எனத் தம்பியைத் தழுவிக்கூறுகின்றான். சும்பகர்ணன் போரில் மாளலுறுஞ் சமயத்தில் நீதி தரும சாஸ்திரங்களின் உறைவிடமான தன் தம்பியாகிய விபீடணன்மீது கொண்ட சகோதர பாசத்தால் அவனை இராவணன் வஞ்சம் சாதித்துக் கொல்லாவண்ணம் காக்கும்படி இராமனிடம் வரம் வேண்டி மாண்டனன்.

தம்முள் வேறுபட்ட இயல்பு கொண்டவர்களாகிய இரு சகோதரரிடத்தும் ஒத்த அன்பு பாராட்டி அவ்விருவருக்கும் தான் செய்ய வேண்டிய நன்றிக் கடனைச் செய்து முடித்த சும்பகன்னனுடைய சகோதர பாசமும், கடமை யுணர்ச்சியும் உலகில் உள்ள யாவராலும் போற்றப்படுதற்குரியன.

மா. இந்திராணி.
G. C. E. வகுப்பு.

கனவு நனவான திருநாள்

—:O:—

உண்டு, உடுத்து, உல்லாசமாக வாழ்வதே பெரிதெனக் கருதுகின்றனர் சிலர். பட்டம், பதவிகள் பெற்று உத்தியோகத்தில் அமர்வதே அமரவாழ்வெனக் கருதுகின்றனர் வேறு சிலர். நாட்டின் தலைமைப் பதவியைப் பெற நாடுகின்றனர் இன்னும் சிலர். விஞ்ஞானத்தால் இயற்கையை வெல்ல முயலுகின்றனர் வேறு சிலர். இவை எல்லாம் பொய் எனக்கருதி மெய்யான ஞானத்தை நாடுபவரும் இவ்வுலகின் கண்ணே இலை மறை காய் போல் உளர். மெய்ஞ்ஞானமே இன்பத்துக்கு வழி என்பதின் உண்மையைக் காணும் பாக் கியம் எனக்கும் கிடைத்தது.

இக்காலத்தில் எமது சைவ மாணவர்கள் சைவ சமயத்திலே வெறுப்புக் கொள்ளுகின்றனர் என்று அடாத பழியைச் சுமத்துகின்றனர் சிலர். சைவ சமயத்தின் வளர்ச்சியைப் பெருக்குவதற்காகப் பரமேஸ்வரக் கல்லூரியில், “இந்து மாணவர் இயக்க வருடாந்த நினைவுறுத்துக் கழகம்” பல பெரியார்களின் விடா முயற்சியால் நடைபெற்றது. அங்குக் கூடிய சைவ மாணவர் கூட்டத்தினரின் சைவ ஒழுக்கம் அச்சிலரின் பழிக்கூற்றுத் தவறு என்பதை விளக்கியது.

சைவ சமயத்தின் வளர்ச்சியே தமது குறிக்கோள் எனக் கொண்ட எங்கள் அதிபர் திரு. ச. அம்பிகைபாகன் அவர்கள் அழைப்பிதழைக்கண்டதும் உள்ளம் பூரித்தார். எங்கள் கல்லூரியும் அக்கழகத்திற் கலந்துகொள்ள வேண்டுமென உறுதி கொண்டார். நண்பர்களுடன் என்னையும் அக்கழகத்திற்குச் செல்லுமாறு பணித்தார். அறிவித்தலின்படி ஆவணி மாதம் 17-ம் திகதி காலை 8 மணிக்கு நண்பர்களிருவரும், நானும் பரமேஸ்வரக் கல்லூரியை யடைந்தோம். அங்கே ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் சைவாசாரத்துடன் பெருந்திரளாகக் குழுமி, சுவாமி சச்சிதானந்தரின் வரவை எதிர்நோக்கி நின்றனர். சுவாமிகளும் விரை விற் காட்சியளித்தனர். மேள வாத்தியங்கள் முழங்க, பூரண கும்பங்கள் பொலிய, குத்து விளக்குக்கள் ஒளிர, அடியார் கூட்டம் பக்திப் பாடல்களைப் பாராயணஞ் செய்ய, கொடி, குடை, ஆலவட்டம் இலங்க, மகர தோரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற வீதிவழியே சுவாமிகள் கல்லூரியிலுள்ள பரமேஸ்வரன் ஆலயத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். இக்காட்சி நமது சைவ நாயன்மாரை அடியார் கூட்டம் அன்புருக அழைத்துச் செல்லும் காட்சியை நினைவூட்டுவதாக அமைந்தது.

ஆலயத்தில் பூசை பக்தி சிரத்தையுடன் நடைபெற்றதும், அங்குள்ள மண்டபத்தின் நடுவே சுவாமிகள் வீற்றிருக்க, அடியார் கூட்டம் புடை குழந்திருக்கப் பகிரங்கக் கூட்டம் ஆரம்பமாயிற்று. வரவேற்புரை நிகழ்த்துவதற்காக உதவி வித்தியாதிகாரி, திரு. செ. தியாகராசா அவர்கள் எழுந்து நின்றார்கள். இரண்டொரு வார்த்தைகள் மாத்திரம் வெளிவந்தன. அடியார் திருக் கூட்டத்தின் திருக்கோலக் காட்சி அவர் மனத்தை உருகச் செய்து விட்டது போலும்! அவரையறியாமலே ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருகிற்று. சேர். பொன். இராமநாதனின் கனவு அன்று நனவான செய்தியை அவர்கள் நினைவூட்டியபோது எல்லோருடைய மனமும் சிந்தனையிலாழ்ந்தது. “எமது இந்து மாணவர் நினைவுறுத்துக் கழகம் ஆரம்பமாகும் இத்திருநாளிலேதான் இராமநாதன் அவர்களும் பரமேஸ்வரன் ஆலயத்தை ஸ்தாபித்தார்” என்றதும் எல்லோரும் ஆனந்தத்தில் ஆழ்ந்தனர்.

சுவாமிகள் தலைமைப் பேருரையின்போது மாணவர்களிடையே சமயநெறி தழைத்தோங்க வேண்டியதன் அவசியத்தை வற்புறுத்தினார்கள். அதனைத் தொடர்ந்து பல சொற்பொழிவுகள் நிகழ்ந்தன. நிகழ்ச்சி நிரலின்படி, “ஆலய வழிபாடு”, “கூட்டுப் பிரார்த்த

தனையின் அவசியம்", "சமயமும் வாழ்க்கையும்", "தியானம்", "கர்ம யோகம்", "நயம் தரும்" என்னும் பொருள்களைப் பற்றி, சிவக்கோலமும் செந்தமிழ் வாக்கும் அறிவொழுக்கங்களும் அமையப்பெற்ற வண்டமிழ்ப் பெரியார்கள் பலர் சொற்பொழிவாற்றினர்.

அடுத்த நாள் காலை 10 மணியளவில் திருக் கார்த்திகைத் தரிசனம் செய்வதற்காக நல்லூருக்குக் கால்நடையாகப் புறப்பட்டு, வீதிவழியே தித்திக்கும் திருவாசகத்தை ஓதிக்கொண்டு சென்றோம். எமது முன்னோர் செய்துவந்த சேவையை இவர்கள் அல்லவோ செய்கிறார்கள் என்று மனம் நினைக்க — நெஞ்சிலே வீரம்பொங்க — உள்ளத்தில் குளிர்ச்சி உதிக்க — முகத்திலே புன்னகை அரும்ப, வீதிவழியேயுள்ள தத்தம் மனையின் வாயிலில் ஆடவரும், மகளிரும், சிறுவரும் நின்றனர். கன்றைத் தேடி அலையும் பசுப்போல் எங்களைத் தொடர்ந்தனர் பலர். மத்தியான போசன நேரத்திற்கு, மீண்டும் பரமேஸ்வரக் கல்லூரியை அடைந்தோம்.

விசேஷமாகக் குறிப்பிடத்தக்க சம்பவங்கள் அக்கழகத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. அக்கழகம் போதனையுடன் மாத்திரம் நின்று விடவில்லை; சாதனையிலும் வழிகாட்டியாக இருந்தது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். சொற்பொழிவின் இடைஇடையே கூட்டுப் பிரார்த்தனையும், மௌனப் பிரார்த்தனையும், தியானமும், யோகாசனப் பயிற்சியும் நிகழ்ந்தன. இந் நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் சைவ மாணவர்களாகிய எங்களுக்கு வாழ்க்கை முன்னேற்றத்திற்கு வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளன. அங்குக்குமுயிய நாம் அனைவரும் ஒருவித வேறுபாடுமின்றி இறைவனை வணங்கிப் போசனம் புசித்தோம்.

மாலை மகாநாட்டில் தலைவர் முடிவுரையை நிகழ்த்தினார். மாணவர்களாகிய யாம் செய்ய வேண்டிய பல விஷயங்களை நன்கு விளக்கி உணர்த்தினார். அதன்பின் பகிரங்கக் கூட்டம் இனிது முடிவுற்றது. சுவாமி அவர்களை அடியார்களாகிய யாம் அழைத்துச் சென்று வழியனுப்பி வைத்தோம். பின்பு ஒருவரை ஒருவர் பிரிந்து தத்தம் இல்லம் சேர்ந்தோம். இரவி இருளைப்போக்க மறந்தாலும், போர்வீரன் வாளை எடுத்துப்போக மறந்தாலும், கற்ற நெஞ்சம் கலையை மறந்தாலும், மல்லிகை மணம்வீச மறந்தாலும், இந்து மாணவர் இயக்க வருடாந்த நினைவுறுத்துக் கழகத்திற்குச் சென்ற இருநாளை என் னால் என் வாழ்விலே மறக்க முடியாது.

சோ. தில்லைநாதன்.

PREP. S. S. C.

வாய்மையின் மகிமை

—:oOo:—

“மனத்தொடு வாய்மை மொழியின் தவத்தொடு
தானம் செய்வாரின் தலை” — என்று இரண்டா

யிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்த தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவர் வாய்மையின் பெருமையை வண்டமிழ்க் குறளில் வடித்துத் தந்துள்ளார். இந்தக் குறளின்படி ஒருவன் தனது மனத்திற்கு மாறுபடாத உண்மையைப் பேசுவானானால், அவன் உலகிலேயே தானம், தவம் ஆகியவற்றைச் செய்து பெரும்புகழ் பெற்றவர்களிலும் பார்க்க மேலாக மதிக்கப்படுவான். வாய்மை என்று சொல்லப்படுவது யாதெனில், எந்த வகையிலும் குற்றமில்லாத சொற்களைக் கூறுவதே.

பகுத்தறிவு உள்ள மனிதனின் மனமானது குற்றம் என்பதை மறைத்துப் பேசலாகாது. நமது மனம் ஒருபோதும் பொய்ம்மைக்கு இடமளிக்கலாகாது. ‘நெஞ்சாரப் பொய்தன்னைச் சொல்ல வேண்டாம்’ என்ற சான்றோர் கூற்று எமது வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டியாக அமைதல் வேண்டும். நாம் எமது மனமே அறியக்கூடியதாகப் பொய் வார்த்தை பேசாமல் உண்மையானவர்களாக நடப்போமானால், உலகில் அழியாத புகழைப் பெறுவோம். ஒரு காலத்திலும் பொய் பேசாமல் உண்மை ஊழியர்களாக வாழ்வதைப்போல புகழ் உலகில் வேறென்றுமில்லை.

பொய் சொல்லாமையை மெய்ம்மையாகப் போற்றி நாம் நடந்தோமானால், வேறு எந்தவித அறமும் செய்ய வேண்டியதில்லை. நாம் உடம்பின் வெளிப்பகுதியைத் தண்ணீரால் சுத்தம் செய்வதுபோல, எமது உள்ளத்தை எவ்வகையாலும் குற்றமற்ற வாய்மையால் சுத்தப்படுத்த வேண்டும். வெளியிருளைப் போக்கும் ஒளி விளக்குக்கள் ஒன்றும் சிறந்தனவல்ல. ஆனால், நல்லவர்களுக்கு உள்ளத்தின் இருளைப் போக்கித் தூய ஒளியைக் கொடுக்கும் வாய்மை விளக்கே சிறந்தது. எக்காலத்திலும் நிலையான பொருள் எது என்று ஆராய்ந்து பார்த்தால், எந்த விதத்திலும் எக்காலத்திலும் வாய்மையைவிடச் சிறந்த பொருள் உலகில் வேறென்றுமில்லை.

உண்மை, சத்தியம், மெய்ம்மை என்பன வாய்மையைக் குறிப்பிடும் அரும் பெரும் சொற்கள். “உண்மை உயர்வளிக்கும்”, “சாகுந்தனையும் சத்தியம் தவறுதே”, “மெய்ம்மைக்கு மதிப்புக் கொடு” இன்றோரன்ன பொன்மொழிகளை நாம் போற்றவேண்டும். இவைகள் மத்திய காலத்தில் வாழ்ந்து காட்டிய அறிஞர்களின் அநுபவ உரைகள், குற்றமற்ற நெஞ்சினராக வாழும் தகைமை யுடையவர்கள்பால் வாய்மை தானாகவே புகுந்து விடும். நம்மிற் சிலருக்குப் பொய்யும், மெய்யும் கலந்து வாழும் வாழ்க்கை அபாயமற்றது போலத் தோன்றலாம். இது கற்சோற்றில் கல் உண்டா என ஆராய முற்பட்ட செயல் போலாகும்.

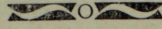
‘சித்திரம் பேசேல்’ என்பது இத்தகைய மக்களுக்கென்றே உண்டான அமுத மொழியென நாம் உணர்வோமானால், நிச்சயம் மேனிலையை அடைவோம். பண்டைக் காலத்தில் வாழ்ந்த பெருமக்கள் வாய்ம்மையை ஆபரணமாகப்பூண்டு, வளம் நிறைந்த வாழ்க்கையிலே இன்பம் கண்டவர்கள். போன உயிர் வருவதானாலும் பொய் புகலலாகாது என்று புகன்ற சந்திரமதி நமது தாய்க்குலத்தில் பிறந்தவளன்றோ? நாடு நகரிழந்தபோதும், தன் அருமை மனைவியைப் பிரிந்தபோதும், தன் அரிய புதல்வனை இழந்தபோதும் மனந்தளராது வாய்மையைக் காத்த அரிச்சந்திரன் பெருமையை நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். “சத்தியமே ஜெயம்,” “வாய்மையே சிறப்பு” என்று உழைத்த காந்தியடிகளின் சரிதையை நாம் அறிவோம்.

இவர்கள் எல்லாம் வாய்மையின் மகிமையை ஆராய்ந்து கடைப்பிடித்து வாழ்ந்து உலகில் அழியாப் புகழ்பெற்ற மகான்கள் ஆவர். இன்றென்ன, என்றுமே இவர்களைப் போன்ற மகான்கள் மங்காத சூரியனைப்போல் மக்கள் அனைவரின் உள்ளங்களிலும் அழியாத இடம் பெறுவர். இவர்களை நாங்களும் பின் பற்றுவோமானால் அழியாப் புகழ் பெறுவோம். நாம் அனைவரும் வாய்மையைக் கடைப்பிடித்து நடத்தல் வேண்டும்.

ஆகவே, அனைவரும் வாய்மையின் மகிமையை ஆராய்ந்து அதைப் பின் பற்றுவோமாக.

தி. நாகேஸ்வரி,
PREP. S. S. C.

புகையிரதப் பிரயாண அநுபவம்

அன்று திங்கட்கிழமை மணி 7 அடித்தும் நான் தூக்கத்திலிருந்து எழுந்தபாடில்லே. ஏதோ கனவுலகில் சஞ்சரிப்பது போலானேன். போர்வையை இழுத்து நன்றாக மூடிக்கொண்டு திரும்பவும் படுத்துக்கொண்டேன். அப்போதுதான் வேலைக்காரர் பெண் ஓடிவந்து, “தங்கையே! எழுந்திருங்கள். வெந்நீர் ஆறிப்போகிறதே” என்று அழைத்தாள். உடனே எனக்கு நான் இவ்வளவு நேரமும் கனவுலகிலேயே சஞ்சரித்ததாக ஓர் உணர்வு தோன்றிற்று.

நான் எனது சித்திரை விடுமுறை நாள்களைச் சந்தோஷமாகக் கழிப்பதற்காக எனது மாமனார் வீட்டுக்குக் கண்டிக்குச் சென்றிருந்தேன். ஓர் சனிக்கிழமையன்று யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து புறப்பட்ட எனக்குப் புது இடங்களெல்லாம் புதுவிதமாகக் காட்சி அளித்ததில் என்ன சந்தேகம்? இயற்கையின் இன்னொழியை நேரிடற்கண்டு, கற்பனா லோகத்தில் இவ்வளவு காலமும் கண்டதை உண்மைக் கண்களால் காண நேர்ந்ததோடு ஒப்பிட்டு உவகைகொண்டேன்.

அதிக நாட்கள் வானம் பொழியவில்லை. எங்கும் மணற்பரப்பாகக் காணப்பட்டது. செடி, கொடிகள் யாவும் வாடிச் சோர்ந்து ஒரு பிடி உணவுக்குத் தவிக்கின்ற ஏழை மக்களின் பார்வைபோன்று காட்சியளித்தன. நிலத்தில் காய்ந்து கருகிய செடி, கொடிகளைத் தங்கள் பற்களால் வருடித்தின்னும் ஆவின் கூட்டங்களை ஆங்காங்குக் கண்டேன். தண்ணீர் தேடி நாவுலர்ந்து திரியும் மிருகக் கூட்டங்கள் படும் கொடுமைதான் என்னே! ஆதித்தன் தன் கடமையைத் தளராது செய்தான்.

தளராத உள்ளமுடைய மாந்தர் உச்சிவெயிலிலும் தங்களுடைய நோக்கங்கள் எவையோ அவற்றை ஆற்றத் தளர்ந்தாரில்லையென உலாவினர். ஆடவர். பெண்டிர், பிள்ளைகள் “உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்” என்னும் ஒரு கருத்துடையார் போல் வயல்களில் நின்று வேலை செய்தனர்’ அந்தப் பெண்களைப் பார்க்கும்போது “காதலொருவனைக் கைப்பிடித்தே அவன் காரியம் யாவினும் கைகொடுத்தே” என்ற அடிகள் நினைவிற்கு வந்தன. அதற்கடுத்த நிலங்களின் காட்சி நமது நாட்டின் பண்டைய நிலையை உய்த்துணரவும், இன்றைய நிலையுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கவும் வாய்ப்பளித்திருக்கிறது.

பண்டைய அரசர்கள் தங்கள் தாய் நாட்டிற்குச் செய்த அரும்பணிகள் என்றும் தொடர்பாக அரசாங்கத்தால் ஊக்குவிக்கப்பட்டிருப்பின், கழனிகளாய் விளங்கிய இடங்கள் காலகதியில் கானகத்தின் இடத்தை வகிக்கவேண்டிவந்தேயிரா. இடையில் அன்னியர் ஆட்சியில் அடைக்கலம் புகுந்த எங்கள் கழனிகள் யாவும் இப்போது படும்பாட்டை என்னென்று எடுத்துரைப்பது? காடுகளை அழிக்க எம்நாட்டு மக்கள் முயன்று வருகின்றனர்.

அரசாங்கம் பெருந்தொகைப் பணத்தைச் செலவிட்டுக் கொண்டிருக்கிறது, ஒரு புறம் காடு, மறுபுறம் அழிந்து கொண்டிருக்கும் காடு. அழித்த இடத்து வயல்கள், தோட்டங்கள் இன்னோப்புறம். இவ்விடங்களெல்லாம் காலகதியில் சீர்திருத்திய பெரிய வயல்களாக மாறி விடும் என்பதற்கான அறிகுறிகள் ஆங்காங்குக் காணப்படுகின்றன. இக்காடுகளையும் நிலங்களையும் கண்ணுற்ற நான், யாழ்ப்பாண நிலைவு உள்ளத்திற்கேற்ற இரு இடத்திற்கும் ஒப்புமை காணத் தலைப்பட்டேன். இங்கே அழிந்த நிலையிற் குளங்கள். ஆனால் அங்கே யாழ்நகர் வாசி தன் வியர்வை சிந்தி, கிணறு தோண்டி, உச்சி வெயிலென்றும் பாராது நீர்ப்பாம்ப்ச்சிப் பயிர்செய்யும் நிலையை எண்ணினேன். யான் ஓர் யாழ்ப்பாண வாசியாகையால் இன்னோரன்ன சிந்தனைகள் என் நெஞ்சில் எழுந்தன. என்னுடன் பிரயாணஞ்செய்த சகமாணவி ஒருவரோடு இவைகளைப்பற்றிப் பேசினேன்.

இவை கடந்ததும் வானரங்களின் காட்சியைக் கண்டேன். அதுவும் உக்கிரமான மத்தியான வெயிலில் உயரக் கொப்பெல்லாம் உறுதியுடன் பாயும் காட்சி அது. ஒன்று, இரண்டா! எண்ணிலா வானரங்கள் “வானரங்கள் கனி கொடுத்து மந்தியொடு கொஞ்சும் மந்தி சிந்துகளிகளுக்கு வான் கவிகள் கெஞ்சும் காட்சியது”. அதனை மறப்பதெப்படி? பறவைக் கூடுகள், பகைவரற்ற காடாயிற்றே அங்கேயும் ஏன் உயர்ச்சில் தோன்ற வேண்டும் என்று யான் எண்ணினேன். அதன்பின் என்னைக் கவர்ந்த காட்சி தென்னந் தோட்டங்களின் வரிசை. வரிசையாகத் செழித்து வளர்ந்த தென்னை மரங்களின் தொகுதி கண்கொளாக் கட்சியாக அமைந்திருந்தது. இக்காட்சியைக் கண்டு களிக்கும்போது இயற்கையின் இன்னெழில் இதுதான் என்றியம்புகிறது. உயர்ந்தோரின் உயர்ந்த கருத்துக்கள் போன்றவையான மலைகள் சார்ந்த மலைநாட்டை நோக்கிப் புகைவண்டியும் புறப்பட்டது. ஆதவனும் அகன்ற உலகப் பிரயாணத்தை முடித்துக்கொண்டு அடிவானத்தை அண்மினான். “மல்லிகையே வென்சங்காக வண்டே முல்லையெனு மென்மலை தோளசைய மெல்ல நடந்ததே புன்மலை யந்திப்பொழுது”

மலையையும், மலைசார்ந்த இடங்களின் காட்சியையும் காண அவாக்கொண்டிருந்த என்னுள்ளம் அதனை நேரிற்கண்டு களித்தது. உண்மைக் கண்களால் இயற்கையின் இன்னெழிலைக் கண்டு களித்தேன். இங்குமங்குமாக மலைகள் சூழ்ந்திருந்தன. வளைந்து வளைந்து புகையிரதம் குகைகளினூடே சென்றுகொண்டிருந்தது. தேயிலைத் தோட்டங்கள், றப்பர்த் தோட்டங்கள் மலைச்சாரல்களில் காணப்பட்டன. அத்தோட்டங்களில் வேலைசெய்யும் மக்கள் கூட்டங்கூட்டமாகத் தெருக்கோடிகளை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருந்தனர். பட்சி சாலங்களும் இன்னிசை பரப்பி, இருப்பிடம் நோக்கிப் பறந்தன. சில மணித்தியாலத்தின் பின் பேராதனையில் இறங்கினோம். அடாத மழை விடாது பெய்தது. எம்மைச் சந்திக்க வந்த எனது தமையனாருடன் அவரில்லம் ஏகினோம். அடுத்தநாட் காலை பேராதனையில் உள்ள புகழ்பெற்ற தாவரத்தோட்டத்தைத் தரிசித்தோம். பின் ஆங்காங்குள்ள வனப்பு மிக்க தோட்டங்களையும், எழில்கொஞ்சும் மலைகளையும், வேறு பல இடங்களையும் ஆவலுடன் நோக்கினேன். இயற்கை அன்னை ஆட்கொண்டுவிட்டாள். அன்று மாலை கண்டி மாநகர் சென்றோம். எத்திசை நோக்கினும் மலைவளந்தான். மனோரம்மியமான மாலை நேரம் தன் செந்நிறத்தால் இயற்கை அன்னைக்கு மெருகேற்றினான் ஆதவன். கண் நிறைந்த உள்ளங்கொண்ட காட்சி பிரயாணக் களைப்பால் அயர்ந்து தூங்கிக்கொண்டிருந்தேன்.

ஆனால் இயற்கையில் என் இருதயத்தைப் பறிகொடுத்துவிட்டேன். இயற்கை அன்னையின் மடியிற்றான் தூங்கிக் கொண்டிருந்தேன்.

மு. பாத்திமா
Prep. S. S. C.

வீரவாழ்வு

மெப்பாடுகளுள் தலைசிறந்தது வீரம். இதனையே நாம் தைரியம் என்று சொல்லுவோம். கொழுந்து விட்டெரியும் சவாலை போன்ற இத் தைரியம் மனத்தில் குடி கொள்ளுமானால், எத்தகைய துன்பங்களும் அதன் எதிரே எரிந்து சாம்பலாகும். “மரணத்திற்கு அஞ்சாதவர்களே உயிர்வாழத் தகுதியுடையவர்கள்” என்று ஓர் அமெரிக்க சேனாதிபதி. அவர் கூற்றைச் சிரமேற்கொண்டு கடந்த மகா யுத்தத்தில் வெற்றி கண்டவர் அமெரிக்க வீரர்கள். எனவே, வீரமில்லாத நாடு வெறும் பாலைவன நாடு. பண்டைக் காலத்தில் கிரீஸ் தேசத்தில் வாழ்ந்த தாய்மார் வீரப் புதல்வர்களே எங்களுக்கு வேண்டும். கோழைப் புதல்வர்கள் வேண்டாம் என்ற இலட்சியத்தில் வாழ்ந்து தமது நாட்டின் புகழை எங்கும் பரவச் செய்தனர். நமது தமிழகத்திலும் அன்று எத்தனையோ தாய்மார் வீராங்களைக் காணத் திகழ்ந்தார்கள். தன் கணவன் போர்க்களத்திலே மடிந்தான் என்ற செய்தி கேட்டுத் தன் ஒரே புதல்வனை வாளுடன் போர்க்களத்திற்கு அனுப்பி, பெருமை ஈட்டினான் ஒரு வீராங்கனை. இத்தகைய வீரக் கதைகளைப் பண்டைத் தமிழ் நூல்களில் நாம் பரவக் காணலாம்.

ஆபிரிக்காவில் வசிக்கும் ப்யூகல் என்ற வகுப்பாரின் மண முறையில் வீரமே சிகரமாகத் தோன்றுகிறது. அவர்களை அநாகரிகம் நிறைந்த சாதியாரென்று நாம் எண்ணி நகையாடலாம். ஆனால், அவர்களின் வீரத்தைக் கண்டு நாம் தலைகுனிந்தே ஆகவேண்டும். டாம் டாம் என்ற ஓசை ஒருபுறம்; பெண்கள் கைகொட்டிப் பாடும் இசை மறுபுறம், மணமகன் அவர்கள் நடுவே தோன்றுவான். கூட்டத்தில் ஒருவன் எதிர்பாராத விதத்தில் அவனுக்குச் சவுக்கால் அடிப்பான். மணமகனின் உடலில் இருந்து இரத்தம் வடியும். பல முறை சவுக்கடிக்கு அவன் ஆளாவான். அடியை வாங்கிக்கொண்டு மணமகன் அழாமல் பாடிக்கொண்டே இருக்கவேண்டும். இதில் வெற்றி பெற்றால்தான் அவன் மணம் செய்ய அனுமதிக்கப்படுவான். இதில் நாம் அறியக்கூடிய உண்மை எஃகு உள்ள முடைய வராக நாம் விளங்க வேண்டுமென்பதே.

நமக்கு, “பயம் என்பது அறியாமையாலும், சலன புத்தியாலும் ஏற்படுகிறது” என்று ஓர் அறிஞர் கூறினார். அவர் கொள்கைப்படி கலங்கா உள்ளம் படைத்தவராக, சலன புத்தியற்றவராக, பயமின்றி எதனையும் வீரத்துடன் சாதிக்கும் அரிய பண்பினராக நாம் வாழவேண்டும். நெப்போலியன் சிறுவயதிலேயே பயமற்றவனாக வாழ்ந்தமையார் நான் பிரான்சை ஒருகாலம் கட்டியாண்டான். அவனது தாய் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், “மகனே, உனக்குப் பயமில்லையா?” என்று வினவினாள். “பயமென்றால் என்ன தாயே?” என்று திருப்பிக் கேட்டான் நெப்போலியன். இக்காலத்திலோ, சில குழந்தைகளைத் தாய்மார் வளர்க்கும்போது பயத்தைத் தோற்றுவிக்கக்கூடிய கதைகள் கூறுவது சர்வ சாதாரணமாகி விட்டது. பூனை வருகிறது, நொண்டி வருகிறான் என்று இவை போன்ற வழிகளால் குழந்தைகளுக்கு வீரம் இல்லாது போகின்றது. இவை இல்லா தொழிந்தாற்றான், வருங்காலத் தமிழகம் வீரர்களைக் கொண்ட நல்லுலகமாகத் திகழ முடியும். எனவே, மாணவராகிய நாங்களும் வீரத்தை நல்லணியாகக் கொண்டு திறம்பட வாழ்வோமாக.

ந. கோகிலம்பாள்,

J. S. C.

ஏழைச் சிறுவர்களின் தீபாவளிப் பண்டிகை

—:000:—

இரு சகோதரர்கள் தெருவழியே எல்லோரிடமும் கை நீட்டிப் பிச்சை வாங்கிக் கொண்டு சென்றுள்ளனர். அப்படிச் சென்று கொண்டு இருக்கும்பொழுது ஒரு செல்வன் தனது வாயிலில் நின்று அவர்களைக் கூப்பிட்டான். கூப்பிட்டு, “நீங்கள் யார்? உங்களுக்குத் தாய் தந்தையர் இல்லையா? ஏன் நீங்கள் பிச்சை எடுத்துத் திரிகிறீர்கள்?” என்று மிகவும் இரக்கத்துடன் கேட்டான். உடனே இருவர்களுடைய கண்களில் இருந்தும் கண்களில் இருந்தும் கண்ணீர் முத்து விழுவதுபோல் விழுந்தது. அந்த வீட்டுச் செல்வனுக்கு மிகவும் இரக்கமாய் இருந்தது. பின்பு அவர்களில் இளையவனாகிய சந்திரன் தன் அண்ணன் மோகனிடம், “அண்ணா! நீர் ஏன் அழுகின்றீர்?” என்று தன் கையால் அண்ணனுடைய கண்ணீரைத் துடைத்தான். பின் செல்வன் அவர்களுக்குப் பணம் கொடுத்து அனுப்பி விட்டான். தம்பி மோகனுக்குக் கொடுத்துத் தான் சாப்பிடுவான். பின்பு அவர்கள் வீட்டிற்குச் சென்றபொழுது இருட்டிவிட்டது. உடனே அவர்கள் கை முகம் கழுவிவிட்டுத் தங்களது தாய் தந்தையரின் படத்திற்கு முன்னால் விளக்கேற்றிக் கும்பிடுவார்கள். பின் செல்வன் கொடுத்த பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு தீன் பண்டங்கள் விற்கும் இடத்திற்குச் சென்று தாங்கள் விரும்பிய தீன் பண்டங்களை வாங்கிக் கொண்டு தங்கள் குடிசையை வந்து சேர்ந்தார்கள். பின் மோகன் தீன் பண்டத்தில் காற்பங்கை சந்திரனுக்கும் முக்காற்பங்கைத் தானும் எடுத்தான். ஆனால் சந்திரன் கோபிக்கவில்லை. அண்ணா தானே என்றுவிட்டு முகமலர்ச்சியுடன் வாங்கிச் சாப்பிட்டுவிட்டான்.

தீபாவளிப் பண்டிகை நெருங்கியது. ஆனால் அவர்களோ தாய் தந்தை அற்ற அநாதைகள். மற்றச் சிறுவர்களைப்போல் ஆரவாரிக்கவோ கொண்டாடவோ இயலாதுதவித்தார்கள். அன்று தீபாவளி எல்லாச் சிறுவர்களும் காலையில் எழுந்து நல்லெண்ணெய் தேய்த்துக் குளித்து இறைவனை வணங்கிப் புது ஆடை உடுத்துச் சந்தோஷமாக அங்கும் இங்கும் குலாவித் திரிந்தார்கள். இதனைக் கண்ட ஏழைச் சிறுவர்கள் அதுவும் பால்மணம் மாறாப் பச்சிளங் குழந்தைகளது இதயத்தில் வேதனை பொங்கி வழிந்தது. ஆறுதல் மொழிகூற எவரும் இன்றி அழுது அழுது அழிந்தார்கள். பாவம்! அவர்கள் யாரைக் கேட்க முடியும்? இறைவனையே நொந்து வேதனையால் துடித்தார்கள்.

அழுத கண்களோடு வீதியில் காட்சி அளித்தார்கள். இவர்கள் மேல் ஒரு செல்வனது னுடைய அருட்பார்வை சென்றது. அந்தப் பார்வை அருள் நிரம்பி இருந்தது. பாவம்! என்ன செய்யும் அந்தப் பால்மணம் மாறாப் பச்சிளங் குழந்தைகளது இதயம்! என்று உற்று நோக்கியது அந்தச் செல்வனுடைய அருட்பார்வை. ஆம்! அந்த அருட்பார்வையின் பிரதி விம்பமே இன்று அவர்களது வாழ்க்கைக்கு ஒரு வழி காட்டியது. அவர்களது வாழ்க்கை இன்பமாக மாறியது.

அன்று தீபாவளிப் பண்டிகை. அந்தச் செல்வந்தர் தனது குழந்தைகளைப்போல் அன்பு கொண்டணைத்து வளர்த்து வந்தார். சந்திரன் மோகன் இருவரும் இன்ப வாழ்க்கை என்னும் படகை இன்போடு ஓட்டி வந்தார்கள். தீபாவளி அன்று அவர்கட்கும் அழகான உடையும் அளிக்கப்பட்டது. நல்ல உணவை அருந்திய அவர்களது இதயம் ஒரு புத்தணர்ச்சியைப் பெற்றது.

ஆம்! எத்தனையோ மாற்றங்கள் இந்தப் பச்சிளங் குழந்தைகளது இதயத்தில் ஏற்பட்டன. தாய் தந்தை அற்ற சிறுவர்களுக்குத் தாயும் தந்தையும் கிடைத்தது. அநாதை வாழ்க்கை அறவே ஒழிந்தது. இன்பம் பொங்கி வழிந்தது. என்னே! இறைவனின் கருணை இருந்தவாறு,

க. கனகாம்பிகை,
7.ஆம் வகுப்பு.

சூரியோதயம்

நானும் என்னுடைய நண்பர்களும் சூரியோதயம் பார்க்கும் நோக்கமாகக் கடற்கரைக்குச் சென்றோம். அன்று நல்ல நிலவாக இருந்ததன் காரணத்தால் அதி காலையிலேயே போய்விட்டோம். ஆயிரம் கதிர்களுடன் அதிகாலையில் ஆதித்தன் உதயம் செய்வான் என்பார்களே! ஏழு குதிரை பூட்டிய தேரில் எல்லைமார்த்தாண் டன் எழுவான் என்பார்களே! அதைப் பார்க்கவந்த அரும் தருணமல்லவா? ஆகவே சூரியனுடைய வரவை எதிர் பார்த்தவராய் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தோம்.

சற்று நேரத்திற் கெல்லாம் கீழ்வானம் சிவந்தது. என்னுச்சரியம்! குயில்க ளெல்லாம் கூக்குரலிட்டன. சேவல்கள் கூவின காகங்களெல்லாம் கதிரவன் உதிக்கி றுன் என்று கட்டியம் கூறின. விண்மீன்களெல்லாம் வானத்திலிருந்து விடைபெற் றுக்கொண்டு சென்றுவிட்டன. சந்திரனோ தந்திரமாக முகில்களிடத்திலே மறைந் தான். குயிலிசை கேட்டுத் துயிலெழுந்த தொழிலாளர் தத்தம் வேலைகளை ஆரம் பித்தனர். இப்படியான ஆயத்தங்களின் பின் கதிரவன் உதிக்கிறான். நேற்றுப் பூமியிடத்தே நடந்த விஷயங்களைக் கடவுளுக்குச் சொல்லிச் சிரித்தான் போன்று அவனிடத்தே உள்ள சிவப்பு நிறம் காட்டியது. அருகிருந்த ஆலயங்களில் மணி யோசை கேட்டது. அந்தக் காலே நேரத்திலே கதிரவனைப் பார்க்கும்போது கண் கள் களிப்படைந்தன. அந்த நேரத்தில் மனத்தில் தோன்றிய சந்தோஷத்திற்கு அளவே இல்லை. அவன் தன் கரங்களை எங்களைக் கட்டியணைக்கும்படி நீட்டுவது போல நீட்டினான்.

இரவு முழுவதும் தன்னிடத்தே தங்கிய சூரியன் மேலே போகிறானே. அவனை இதோ பிடிக்கிறேன் என்றெண்ணிய கடல் தனது அலைகளை அதின் மேலே அள்ளி எறிந்தது. ஆனால் ஆதித்தன் அகப்படவில்லை. கரையிலிருந்த கட்டுமரமெல்லாம் கடல் நோக்கி வந்தன. இதைக் கண்ட மீன்களெல்லாம் துள்ளிக்கொண்டோடின. “ஆ” இப்படியான இன்பங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் ஒரு கருமுகில் கதிரோனை மறைத்துவிட்டது. சற்றுத் துக்கத்துடன் வீடு திரும்பினோம். சிறிது நேரம் கழிந்த பின்பு கதிரவன் தென்பட்டான். ஆனால் அவன் முன்னிருந்த சந்தோஷத்தைத் தரவில்லை. ஏனென்று யாரைக் கேட்பது?

ச. யோகரத்தினம்,

7-ஆம் வகுப்பு.

ஒ ள வ ய ா ர்

—:oOo:—

ஒளவையாருடன் கூடப் பிறந்தவர்கள் திருவள்ளுவர் கபிலர் முதலியோர். ஒளவையாருடைய தகப்பன் பெயர் பகவன், தாயார் பெயர் ஆகி என்று கூறு வார்கள். ஒளவையார் பல புலவர்களை வாதில் வென்றிருக்கிறார். பல அரசர்களுக்கு புத்திமதி கூறியுள்ளார். தகடுரை ஆண்ட அதிகமான் என்னும் அரசன் நெல்லிக் கனி ஒன்றை ஒளவையாருக்குக் கொடுத்தான். ஒளவையார் அதை உண்டு பல காலம் வாழ்ந்தார். ஒளவையார் இரண்டு ஏழைப் பெண்களுக்குத் திருமணம் செய் வித்தார். ஒரு நாள் ஒளவையார் செல்லும்போது ஓர் மாடு மேப்ப்பவன் ஒரு மரத்தின் மேல் இருந்தான். ஒளவையார் அம்மரத்தின் கீழே வந்து நின்றார். அப் பொழுது அச்சிறுவன் 'பாட்டி' சுட்ட கனி வேண்டுமா? சுடாத கனி வேண்டுமா?, என்று ஒளவையாரைக் கேட்டான். அதற்கு அவர் சுட்ட கனி வேண்டும் என்றார்.

அவன் மெத்தப் பழுத்த கறுத்து வெடித்த நாலேந்து பழங்களைப் பறித்து மண்ணில் இட்டான். அவர் அதை எடுத்து அதிலுள்ள மண்ணைப் போக்க ஊதி னார். ஊதிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது இது தான் சுட்ட கனிபெனச் சொல்லி மறைந்தான். மாட்டுக்காரச் சிறுவன் தன்னை மடக்கிவிட்டா னென்று நாணித் தலை குனிந்தார் ஒளவையார். இவர் பல நீதி தூல்களை சிறுவர்களும் முதியோரும் கற் கக் கூடியவிதத்தில் எழுதியுள்ளார். அவற்றில் சிலவற்றை நாங்கள் படிக்கிறோம்.

கு கணேசன்,

5-ஆம் வகுப்பு.

பழஞ்சீலையின் சுயசரிதை

—:oOo:—

எனக்குப் பின்னால் ஒரு விம்மலொலி கேட்டது. திரும்பிப் பார்க்கையில் அங்கு ஒரு பழஞ்சீலை அழுது கொண்டிருந்தது. நான் “ஏன் நீ அழுகின்றாய்”? என்று கேட்டவுடன் அது தன் சுயசரிதையைப் பின் வருமாறு சொல்லத் தொடங் கியது.

“நானும் எனது நண்பர்களும் இந்தியானிலுள்ள ஒரு நெசவுச்சாலையில் நெசவு செய்யப்பட்டு மிக்க ஆனந்தமாகக் கடற் பிரயாணஞ் செய்து இலங்கைக்கு வந்தோம். சிலகாலஞ் செல்ல என்னையும் என் நண்பர்களையும் பார்த்த உன் தந்தை எங்களை இங்கு வாங்கி வந்தார். அடுத்த நாட்காலை உன் தாய் என்னைப் பார்த்துவிட்டு என் னில் ஆசை கொண்டாள் என் மேலிருந்த ஆசையினால் அடிக்கடி உன் தாய் என்னை

உடுத்து உடுத்து என்னை இந்த நிலைக்கு வரச் செய்துவிட்டாள். அவள் இப்போது என்னைத் திரும்பிக்கூட பார்ப்பதில்லை. நான் கட்டியிருந்த மனக்கோட்டை எல்லாம் துகள் துகளாக இடிந்துவிட்டது” என்று சொல்லி அழுதது. அதற்கு நான் ஆறுதலான வார்த்தை சொல்லி “அழாதே” என்று சொல்லித் தேற்றினேன். “என்னடா தம்பி அழாதே! அழாதே!! என்று யாரைத் தேற்றுகிறாய்”? என்று என் தாய் தட்டி எழுப்பியவுடன் நான் நான் கண்டது அவ்வளவும் கனவு என்று எனக்குத் தெரியும்.

சி. வைத்தியநாதன்,

5-ஆம் வகுப்பு.

எனது மாலைக்காலம்

—:000:—

ஒரு நாள் நானும் எனது நண்பனும் மாலை நான்கு மணிக்கு வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்டு நகரசபை மண்டபத்திற்குச் சமீபத்திலுள்ள பூந்தோட்டத்திற்குச் சென்றோம். அங்குள்ள ரோஜா, மல்லிகை, செவ்வந்தி, முல்லை, கனகாம்பரம் முதலிய மலர்களைப் பார்த்துக் களித்தோம். பின்பு நானும் எனது நண்பனும் ஊஞ்சல் உள்ள இடத்திற்குப் போனோம். அங்கே நான் ஊஞ்சலில் ஏறும்பொழுது கீழே விழப் பார்த்தேன். அப்பொழுது எனது நண்பன் பழனிச்சாமி என்னைக் காப்பாற்றினான். பின்பு நான் நன்றாக ஏறி இருந்து இருவருமாக ஊஞ்சல் ஆடினோம். கொஞ்ச நேரம் சென்றபின் சறுக்கி விளையாடு மிடத்திற்குச் சென்றோம். அங்கும் ஒரு அரை மணித்தியாலம் சறுக்கி விளையாடிவிட்டு வெண்மணல் பரப்பியுள்ள இடத்திற்கு வந்து சிறிது நேரம் சம்பாஷித்துக் களித்தோம்.

அங்கு இருக்குப்பொழுது கொழும்பு வானொலியில் இருந்து வர்த்தக ஒலி பரப்பு நடந்து கொண்டிருந்தது. நாங்கள் மிகவும் விரும்பும் பாடல்களை வானொலியில் ஒலி பரப்பினர். அதைக் கேட்டுக் கொண்டே நாங்கள் கொண்டு சென்றிருந்த கடலையையும் பருப்பையும் தின்று பின் பக்கத்தில் இருந்த குழாயில் தண்ணீர் குடித்தோம். பின்பு சந்தோஷமாக வீட்டிற்குத் திரும்பும் பொழுது மழை பொழிந்தது. நனைந்தபடி ஓட்டமாய் ஓடி வீட்டிற்கு வந்து சேர்ந்தோம்.

இ. ஓம்பிரகாஸ்,

5-ஆம் வகுப்பு.

வண்ணார்பண்ணை ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணசங்க
வைத்தீசுவர வித்தியாலய ஆசிரியர்

திருவாளர் த. சுப்பிரமணியம் அவர்கள்

சேவையில் இருந்து இளைப்பாறியபோது
அவர்களாற்றிய அரிய சேவை நலன்களைப்பாராட்டி
வித்தியாலய ஆசிரியரும் மாணவரும் அன்புடன் அளித்த

பிரிவுபசார வாழ்த்துக்கள்

வேண்பா

1. திருவாளன் கல்வித் திறன்மிக்க வாசான்
ஒருநாளும் தீதொருவர்க் கெண்ணான் — அருளாளன்
நீதிநெறி சேர்குப் பிரமணிய நேயனனி
பூதலத்து வாழி பொலிந்து.
2. சீரார் புகழ்குப் பிரமணியச் செம்மல்அரும்
பேரார்வைத் தீஸ்வரவித் யாலயத்தில் — நேராகப்
பல்லாண்டா சானாய்ப் பணிபுரிந்த மேன்மைதனை
நல்லார்செந் நாப்புகழும் நன்கு.

ஆசிரியப்பா

- முத்தும் மணியும் கத்தும் தரங்கம்
அலைக்கரத் தேந்தி நிலக்கணி யாய்த்திகழ்
ஈழநன் னாடதில் தாழ்வில்சீர் யாழ்ப்பெயர்ப்
பதிதனில் பலவாம் நிதிமிகு தலமாம்
- 5 விண்ணோர் விரும்பும் வண்ணார் பண்ணையில்
அருளும் பொருளும் பெருகிய மரபில்
அணிபெறு சைவநல் வணிகரில் நம்பி
செம்பொருள் உணர்ந்த தம்புச் செட்டியார்
தவப்பயன் எனவே உவப்புறு தநயன்
- 10 திப்பிய பெயரோன் சுப்பிர மணியன்
இப்புவி புகழ் ஒப்புயர் வில்லான்
எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனக் கற்றே
இலங்கையில் அஞ்சல் இலாகா லிகிதனாய்
நலங்கிளர் சேவை துலங்கவே யாற்றியும்

- 15 பூசனை பெற்றது பேசுபுகழ்த் தொழில்
ஆசிரியத் தொழில் ஆசிரியத் தொழில்
என்றே மனத்து நன்றே நினைத்துப்
பொருவில் லாததாம் திருநெல் வேலியில்
முத்துத் தம்பி வித்தியா சாலையில்
- 20 உத்தமா சிரியனாய் வித்தை கற்பித்தும்
எண்ண வலர்புகழ் வண்ணார் பண்ணையில்
ஓதுசன் மார்க்கப் போதனா சாலையில்
தீதில் சில்லாண்டு போதனை புரிந்தும்
உத்தமர் துதித்திடும் வைத்தீஸ் வரப்பேர்
- 25 வித்தியா லயத்தில் வித்தகா சிரியனாய்
இருபதின் மேலும் ஒருநான் கடுத்துப்
பெருகிய பல்லாண் டரும்பணி செய்தும்
நன்னூற் புலவன் தன்னூற் காட்டிய
குலனருள் முதலாம் நலமுறப் பொருந்திய
- 30 நல்லா சான்வே றில்லெனப் பல்லோர்
புகழ்ந்து மீக்கூறத் திகழ்ந்து மேம்பட்டும்
நீண்ட மகிழ்வோ டாண்டுபல கழிந்தபின்
இன்றினைப் பாறினன் நன்றென நயந்தே.
குன்றென நின்று நன்றுபய னீந்து
- 35 வென்றிகொள் புகழோன் இன்றுநம் விடைபெறல்
ஆற்றருந் தகைத்தே! சாற்றுதற் கரிதே!
வாழி யன்னோன் வாழ்நாள் என்றும்.
வாழி யன்னோன் வளர்மரபு என்றும்.
- 39 வாழிபல கூறி வாழ்த்துதும் யாமே.

கட்டளைக் கலித்துறை

கல்வி யறிவு கடமை யுணர்ச்சி கடவுளிடத்து
அல்பகல் நீங்கா நினைவோ டரிய அறவொழுக்கம்
புல்லிய குற்றம் பொறுக்கா உளமுத லாம்புகழ்சேர்
நல்லிய லான்குப் பிரமணி யன்நனி வாழியவே.

வைத்தீஸ்வர வித்தியாலய ஆசிரியர்
திரு. த. செ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள்

தமது சேவையினின்றும் இளைப்பாறியபோது
ஷெ கல்லூரியை வாழ்த்தியளித்த

வாழ்த்துப்பா

—:0:—

பொங்குசீ ருற்றபரி பூரணப் பொருளையே
பொருளென்று மன்னி வாழும்
பொய்யடிமை யில்லாத மெய்யடியர் வாழ்கவே
புண்ணியத் தொண்டர் வாழ்க.
வாக்கமுதி னாலிறைவன் வான்புக ழிசைக்கின்ற
வரகவி மகான்கள் வாழ்க.
வண்ணையம் பதிதனில் நிறைந்துவளர் காவில்மலர்
புண்ணியர் பலரும் வாழ்க.
விண்ணையுயர் வித்தியா லயந்தனில் பணிபுரியும்
வித்தியா தரரும் வாழ்க.
மண்ணிலுயர் மன்றமுயர் ஆசிரியர் சங்கமும்
மறைகளும் ஓங்கி வாழ்க.
மற்றொருவர் காணாத இன்னிசைப் பாடல்வினை
மங்கையர் தலைவி வாழ்க.
தேடரிய சற்குணத் தூயநற் பேரருள்
பேராசிரியர் வாழ்க.
பேருறத் துலங்கிடும் நேசநல் லாசிரியர்
பேணிய பணிகள் வாழ்க.
சித்தமிகச் சுத்தமாய்ச் செப்பிடும் சேவைகள்
சீருற ஓங்கி வாழ்க.
சத்திசிவ பக்தியும் சந்தமொடு கல்வியும்
தழைத்துமிகப் பொங்கி வாழ்க.
தாக்கறப் பலகோடி யுலகெலாம் தாங்கும்எம்
தயாபரன் கருணை வாழ்க.
தன்னைஎன் னுள்வைத்த சிவமோன குருவாழ்க
தயாபரன் கருணை வாழ்க.
வாழ்கவே வாழ்கவே வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம்
வானோங்கு புகழ் வாழ்கவே.

சுபம்.

சேல்வக் குழந்தைகளே!

—:oOp:—

அன்றாடம் பள்ளிக்கூடம் போகிறீர்களா?

பள்ளிக்கூடம் போகும்பொழுது படிப்பதற்கு வேண்டிய பாடநூல்களையும் குறிப்பேடுகளையும் மறவாது எடுத்துச் செல்லுகிறீர்களா?

உங்கள் நலத்துக்காக ஓயாது உழைத்துவரும் ஆசிரியர்களிடத்தில் அன்புடனும், பணிவுடனும் எப்பொழுதும் நடந்து கொள்ளுகிறீர்களா?

வகுப்பு நடக்கும் போது வேறு எங்கும் மனத்தைச் செலுத்தாது கருத்துடன் பாடங்களைக் கற்கின்றீர்களா?

ஆசிரியர் சொல்லுகிற குறிப்புக்களைச் செம்மையாக உங்கள் குறிப்பேடுகளில் குறித்துக் கொள்ளுகிறீர்களா?

படிக்கவேண்டிய நேரத்தில் படித்து, விளையாட வேண்டிய நேரத்தில் விளையாடி உங்கள் அறிவையும், உடம்பையும் ஒருங்கே வளர்த்துக் கொள்ளுகிறீர்களா?

பள்ளியில் படித்த பாடங்களை இல்லத்திலும் திருப்பிப் படித்து அவைகளைத் தெளிந்து கொள்ளுகிறீர்களா?

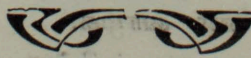
உங்கள் அன்னை தந்தையரிடம் அன்புள்ள, அறிவுள்ள குழந்தைகளாக நடந்து கொள்ளுகிறீர்களா?

ஒவ்வொருநாளும் யாருக்காவது ஓர் உதவியாவது செய்கிறீர்களா?

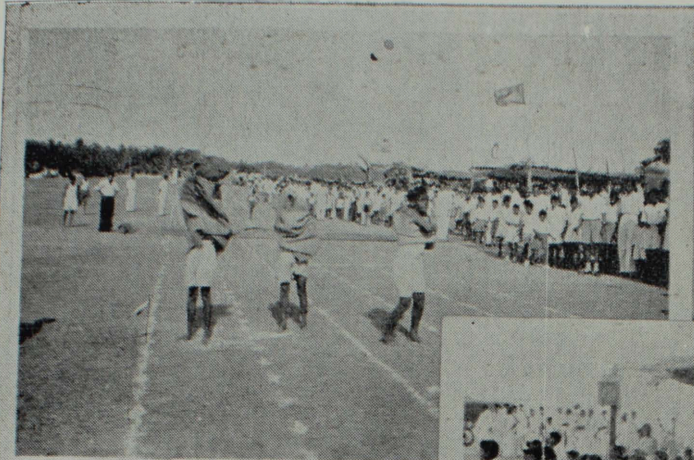
எல்லாம் வல்ல இறைவனை வணங்குகின்றீர்களா?

இவ்வளவும் செய்துவரும் நீங்கள் மேன்மேலும் சிறந்து விளங்க எல்லாம் வல்ல முழுமுதற் கடவுளை வேண்டுகிறோம்.

(குருகுலம்)

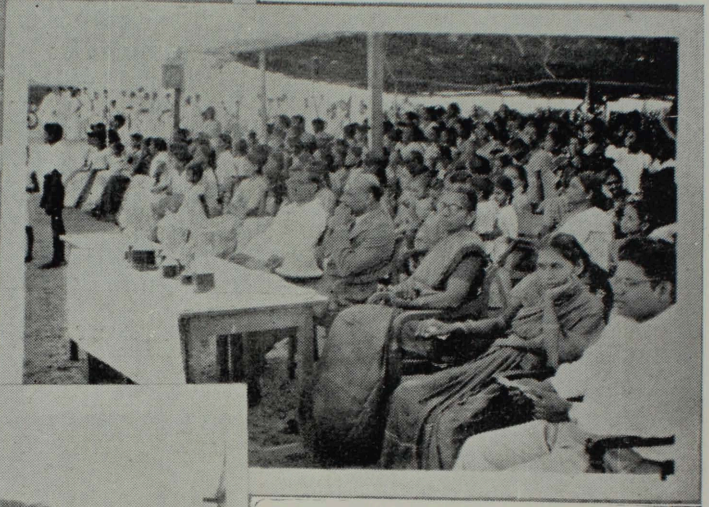

Our Sports Meet

← HANDICAP RACE

A SECTION OF THE SPECTATORS →

← GIRLS' SHUTTLE RACE

PRIZE DISTRIBUTION →

OUR SCOUT TROOP

OUR CUB PACK

The Report of the Vaidyeshwara Vidyalaya Scout Group 6 Jaffna, 1957

It is now nine years since we introduced scouting in our college. As is well known the aim of scouting is to mould the boy's character and to make him self-reliant and useful so that when he grows he may become an ideal citizen.

The principles of scouting are applied in three grades of progressive training for Wolf Cubs, Scouts, and Rovers. Our College has a complete Group consisting of all three sections. The Rover Crew is in charge of Mr. V. Karthigesu and Mr. C. Sivapiragasapillai. Mr. S. Rajadurai, assisted by Messrs C. Chelliah, W. S. Senthilnathan and S. Balasubramaniya Iyer runs the Troop. The two ladies Mrs. K. Arumugathamby and Mrs. P. Jeyaseelan under the direct supervision of the District Cub Master have been running an efficient Pack for the last six years. There are now 81 in the Group of whom 9 are scouters. The Troop and the Pack besides responding to the several calls by the Local Association meet regularly once a week with their respective Scouters for Scout activities and instructions.

During the year we were able to send 8 scouts to attend the Patrol Training Camp held at Puttur. Two Patrols of 16 Scouts and Scout Master were present at the Jaffna District Annual Scout Rally and 25 of our Cubs took part in the Cub Field Day Celebrations.

Our Scouts also rendered assistance during the days of the Art Exhibitions at Jaffna Central College and at Town Hall. We were able to send 10 scouts to help the police at their Police Day Celebrations when the I. G. P. Mr. Osmond de Silva visited Jaffna.

While congratulating Scout Sunderarajan the Troop Leader and instructor to the Wolf Cub Pack on his gaining the Queen's Scout Badge, let me also thank him and the two Patrol Leaders T. Visuvendran and T. Visuvakumaran for services rendered. We wish them all success in their career.

Finally my thanks are due to our Principal who is keen to have an efficient Group for the college and the encouragement given to us when needed. Also let me thank all the scouters of the different sections and members of the staff for their whole-hearted co-operation given to us.

E. R. WILLIAMS,
Group Scout Master

Report of the Teachers' Guild, 1957

<i>President</i>	Miss P. Sabaratnasinghe
<i>Vice President</i>	Mr. V. Subramaniam
<i>Secretary:</i>	„ S. P. Balasubramaniam
	„ T. Seenivasagam
<i>Treasurer</i>	„ C. Chelliah
<i>Librarian</i>	„ S. Gopalapillai
<i>Asst.-Librarian</i>	„ Miss A. Veeragathy
<i>Members of the Executive Committee:</i>	Messrs V. Karthigesu, S. Thuraisingham, A. Saravanamuttu, V. S. Nadarajah, Mrs. P. Jeyaseelan, and Miss K. SivasamyIyer

Meetings: There were three general-meetings and five meetings of the executive committee during the year. At the commencement of this year, Sir Kanthiah Vaithianathan addressed the guild on "The Tamil University Movement". Our thanks are due to him for his inspiring talk, enlightening us on the arduous task that lies ahead of the Tamil people of Free Lanka.

We had the pleasure of according a reception to Mr. and Mrs. Sivasubramaniam soon after their marriage, Presents were made on behalf of the guild to them and to Mr. and Mrs. T. Ganesharatnam. Our heartiest felicitations and best wishes to the newly-wed.

In the middle of the year, on the resignation of Mr. S. P. Balasubramaniam, Mr. T. Seenivasagam was unanimously elected Hony. Secretary of the guild.

During the period under review, the guild presented to Mr. Param Thillairajah the book, "Society" by Mc Iver, on his departure to the University of Ceylon to read for his Diploma-in-Education. We wish him all success in his post-graduate studies.

With feelings of sorrow we bade good-bye to Mr. T. C. Suhramaniam, on his retirement after thirty-five years of long and faithful service. At the function held to bid him farewell, the members of the guild presented him with a farewell address in Tamil verse and a purse, in appreciation of his loyal service to the school. We wish him a long life of ease and peace in his retirement. We are sure he will continue to be in close contact with the school and the guild.

The Guild Library: The Guild now subscribes to 5 dailies, 4 weeklies, 9 monthlies, 1 quarterly the Tamil Culture and 3 annuals. Our sincere thanks are due to the librarian Mr. S. Gopalapillai, for carrying out his duties to the satisfaction of the members.

By way of improving the facilities in the Staff-Room, the shelves of the two cupboards have been provided with doors and lockers and they have been allocated to the members.

T. SEENIVASAGAM,
Hony. Secretary,
for and on behalf of the Committee

The Report of the H. S. C. Union

<i>Patron:</i>	Mr. P. Elanganayagam
<i>President:</i>	Mas. M. Munsoor
<i>Vice-President:</i>	Miss T. Parameshwary
<i>Secretary:</i>	Mas. K. Jeganmohan
<i>Asst. Secretary:</i>	„ S. Kathirgamanathan
<i>Treasurer:</i>	„ S. Thillaivanan

In presenting the report of the activities of this union I am glad to record our Union's steady progress during the year.

Meetings were held both in Tamil and English. There were speeches and debates on various subjects of interest. In order to improve the standard of our students we did not invite lecturers from outside to address us. We made the best use of our time in giving chances to our members to speak on subjects of varied interest which would help us to think more clearly and increase our store of knowledge.

For the debates on “The Bandaranayaka—Chelvanayagam Pact is a very acceptable settlement of the Language Problem” and “Women should take part in politics and Social Service”, we invited our friends from the S, S. C. Proper and Prep. Classes.

First debate (in Tamil):

Proposition

Mas. M. Munsoor
Mas. S. Ratnarajah

Opposition

Mas. K. Jeganmohan
Mas. E. Sockalingam

Second debate (in English):

Proposition

Mas. M. Munsoor
Mas. S. Yogaratnan

Opposition

Mas. K. Jeganmohan
Mas. E. Sockalingam

It is my pleasant duty to thank the following members who addressed the union.

1. Mas. K. Jeganmohan	—	Who is a good student?
“செந்தமிழின்பம்”
2. Mas. E. Sockalingam	—	An Analysis of the Economic Problems in
3. Mas. M. Munsoor	—	“மாணவர்களும் சமுதாயமும்” [Ceylon]
4. „ S. Kathirgamanathan	—	“Earth Satellites”
5. „ K. M. Sathakabthella	—	“மனிதனும் விஞ்ஞானமும்”
6. „ S. Sri Rajasingam	—	“The Sun”
7. Miss R. Suyambu	—	Who is a true Patriot?
8. „ S. Sarojinidevi	—	முத்தமிழ் (இயல், இசை, நாடகம்)
9. „ G. Saraswathy	—	“பெண்களும் சமுதாயமும்”

Mr. W. S. Senthilnathan of our college staff addressed the Union on “An Introduction to Astronomy”. It was a very interesting talk and it created in us a deep interest in the Science of Astronomy.

This year we invited friends from our sister colleges to our Annual Social held by our Union. Mr. A. M. K. Cumaraswamy addressed the house on the occasion on “Ceylon

Tamils and their Future". Our thanks are due to him for having given us such an inspiring talk on this thorny subject.

I thank the Patron, the Principal, Teachers and other friends who have acted as our guides and given us their advice in carrying out the activities of the Union.

I thank the members of the Union who have given me their fullest cooperation in all my efforts to serve them.

K. JEGANMOHAN,
Hony. Secretary.

Report of the Science Association

In submitting the report of the above association I am very happy to record that this year has been a period of progress. We commenced this year with the following office-bearers:-

<i>Senior President :</i>	Mr. T. Seenivasagam
<i>Junior President :</i>	Mas. S. Sri Rajasingham
<i>Secretary :</i>	„ T. Visuvendran
<i>Asst. Secretary :</i>	Miss G. Saraswathy
<i>Treasurer :</i>	Mas. S. Thillaivanan
<i>Editor :</i>	„ M. Mansoor
<i>Librarians :</i>	Miss M. S. M. Saheetha
	Mas. S. Ratnarajah

Members of the Executive

<i>Committee. Teachers:</i>	Mr. T. Paramsothy
	„ R. Ganeshan
	„ S. Panneerchelvam
	„ T. Puthirasingam
	„ P. M. Thomas
	„ K. Ramanathan

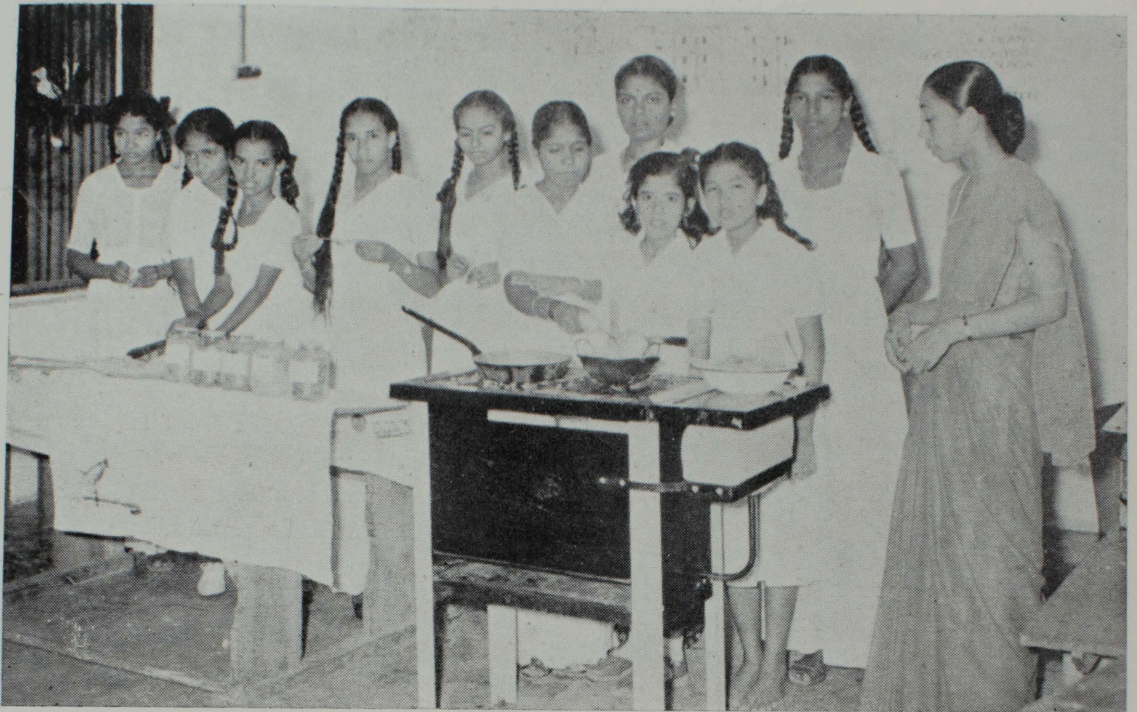
Class Representatives:

Sr. H. S. C.	Miss K. Nagarajeshwary
Jr. H. S. C.	Mas. K. Jeganmohan
G. C. E. 'A'	„ D. Vijayarajah
„ 'B'	„ S. Subramaniam
Prep. „ 'B'	„ D. Vijayarajah
„ 'E'	Miss V. Vigneshwary

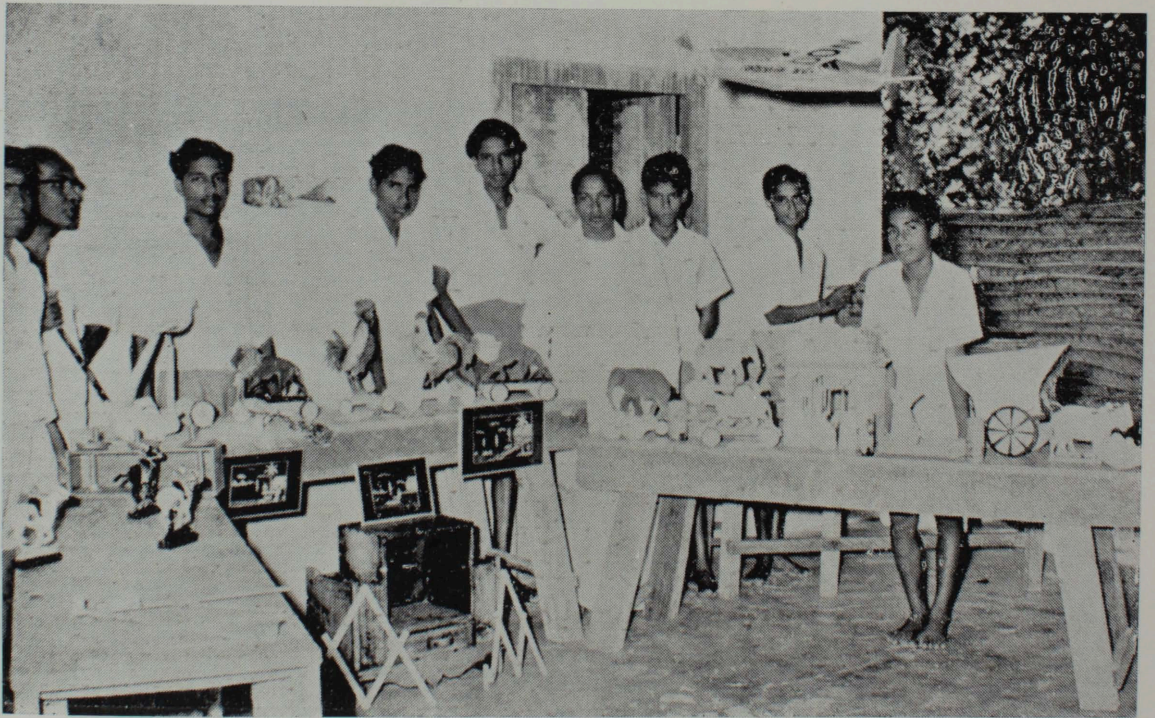
Under the auspices of the above association many educational and health films were shown. Some of them are:-

1. Wings over India
2. Darjeeling
3. Bombay

Arts & Crafts Exhibition

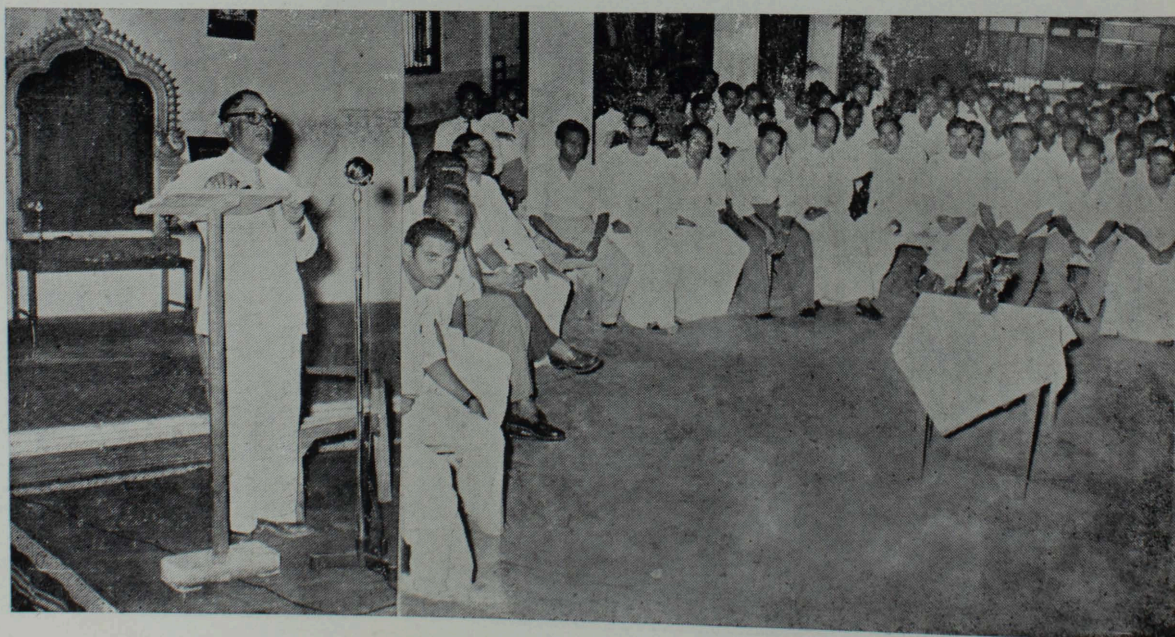
DEMONSTRATION OF MAKING ORIENTAL CAKES

HANDWORK EXHIBITS

MR. S. H. PERINBANAYAGAM SPEAKING AT THE OLD STUDENTS' LUNCH, JAFFNA.

MR. A. M. K. CUMARASWAMY ADDRESSING THE H. S. C. UNION
AT THEIR ANNUAL SOCIAL.

In connection with this we wish to express our sincere thanks to Mr. R. Ganeshan who helped us in operating our projector at the film shows, and to the authorities for having lent us their films.

Mr. S. Kandaswamy, B. Sc., Dip.-in-Ed., Principal of Govt. Training College, Palaly, gave an interesting talk on "Crowd Behaviour" and Mr. W. S. Senthilnathan, B. A., Dip.-in-Ed., a member of our college staff spoke on "Eclipses".

Our thanks are to these gentlemen for having given us such valuable information.

Our representatives Mas. S. Sri Rajasingham and Mas. A. S. Tharmalingam took part in the social held by the Science Association of Jaffna Hindu College.

Regular meetings were conducted by the association and our students took great interest in discussions. The following are some of the topics tackled by the members.

1. Mechanism of a Rocket Travel :	Mas. S. Thanabalasingham
2. Parasitism :	„ M. Mansoor
3. How we came into Existence :	„ K. Jeganmohan
4. Einstien :	Miss T. Parameshwary
5. Charles Darwin :	„ R. Suyambu
6. Faith of Science :	„ K. Jeyalachumy

Master T. Visvendran, our Secretary, had to leave us to better his prospects and therefore at the General Meeting held Mas. A. S. Tharmalingam was elected the Secretary.

In conclusion I offer my thanks to all members, well-wishers and to my co-workers for their kind co-operation. Special mention should be made here of the kind encouragement given by our Principal and the inspiring guidance of the Sr. President,

A. S. THARMALINGAM,
Secretary

R. K. M. Vaidyeshwara Vidyalaya Old Students' Day Celebrations

The Old Students' Day was celebrated this year on Sunday, the 11th of August. As usual, there was a cricket match in the morning between the old boys and the present boys and it was followed by the Lunch. Covers were laid for 125 and at the close of the lunch, the President, Mr. S. Ambikaipahan and Mr. S. Handy Perinpanayagam spoke. The secretary, Mr. W. S. Senthilnathan proposed a vote of thanks.

At the Annual General Meeting in the afternoon, the annual subscription of the members was reduced from Rs. 5/- to Rs. 2/-. Then the following were elected office-bearers.

President:	The Principal (Ex-officio)
Vice-Presidents:	Mr. K. Sathasivam
	„ N. Rasanayagam
Secretary:	„ W. S. Senthilnathan
Treasurer:	„ V. Vytilingam

The Committee:

1. Mr. C. Vyrarnuthu	11. Mr. S. Sultan Abdul Cader
2. „ T. Seenivasagam	12. „ N. N. Idaikkadar
3. „ S. Canthapillai	13. „ L. Pakirisamy
4. „ S. Balasubramania Iyer	14. „ K. Retnavelupillai
5. „ P. Gopala	15. „ M. Vivekanandan
6. „ V. Subramaniam	16. „ M. A. Cader
7. „ A. Chinniah	17. Mrs. V. Ariaratnam
8. „ T. N. Ragunathan	18. „ K. Jayaratnam
9. „ V. Kanthappa Chettiar	19. Miss M. Vethanayagam
10. „ M. Balasingam	20. Mrs. N. Gunaratnam

In the evening the old boys met the members of the College Staff in a Volley ball match and at the end the Principal entertained the members to tea.

The Report of the Annual Inter-House Athletic Meet 1957

It is with great pleasure that I submit the report of the Inter House Athletic Meet for the year 1957. It was held on 7th July 1957 under the distinguished patronage of Mr. N. Sivagnanasundaram, A. D. J. Jaffna.

We had our marathon race this year also. It should be of interest to every lover of sport that Vaidyeshwara is the only school which conducts this thrilling item as part of the Inter House Athletic Meet. 22 competitors participated and the first runner covered a distance of five miles through the Jaffna town in 32 minutes.

The sheds of the various houses presented a colourful view to the spectators.

We had our one mile fast cycle race this year too. This created great interest among the spectators. Many of the items for the girls were worked off in the college premises.

There was keen competition between the Sharvananda and Nagamuttu Houses for the first place. Sharvananda was lucky enough to carry away the much coveted Championship Cup this year. I congratulate them on their splendid performance.

I take great pleasure to mention here that one of our athletes A. S. Gunaratnam has done excellently well this year in the field of athletics. In the college meet he secured the first place in the Marathon, the mile and the 440 yds. and the second place in the 220 yds. race. In the J. S. S. A. meet he was placed second in both the mile and the 880 yds. In the Junior A. A. Meet which was held at Parameshwara College, he came second in the 1500 metres and 800 metres. He was selected to participate in the Public Schools Sports Meet in Colombo. I wish him all success as an athlete.

My thanks are due to Mr. N. Sivagnanasundaram who gladly consented to be the patron and Mrs. Sivagnanasundaram for consenting to give away the prizes at our

meet and also to the Officials and Judges who helped in officiating at the meet. My sincere thanks are due to our Principal and the Staff for their willing co-operation in the sports activities. I also thank Mr. R. Ganeshan who ably shared the arduous task of making the meet a success.

The Results of The Annual Inter-House Athletic Meet

House	Colour
Nagamuttu	Blue
Sharvananda	Orange
Vipulananda	Green
Vivekananda	Yellow

Individual Champions

Boys Post Senior	Mas. K. Ramanathan	(Viv.)
„ Senior	„ T. A. S. Abubacker	(Vip.)
„ Intermediate	„ N. Ratnarajah	(Nag.)
„ Junior	„ T. Pathmanathan	(Nag.)
Girls Senior	Miss M. Indrani	(Nag.)
„ Junior	„ N. Gnanambikai (viv.)	K. Nageswary (Shar.)
Inter-House Relay Champions	—	Nagamuttu House
Tug-Of-War	„	„ „
Points scored by each House:—		
Sharvananda	195 points	Vipulananda 129 points
Nagamuttu	183 „	Vivekananda 109 „
C. SIVAPRAGASAPILLAI,		
<i>Physical Director.</i>		

Sharvananda House (Orange)

House Masters	:	Mr. T. Seenivasagam
		„ T. Puthirasingham
		„ P. Gopala
		„ S. Nadarajah
		„ A. Saravanamuttu
		„ T. C. Subramaniam
		„ T. Yoganathan
House Mistresses	:	Miss P. Sabaratnasinghe
		„ T. Kandiah
		Mrs. S. Packiam
House Prefect (Boys)	:	Mas. J. Jeganmohan
Athletic Captain (Boys):	„	N. Pasupathipillai
„ „ (Girls):	Miss	G. Saraswathy
Hony. Treasurer	:	Mas. M. S. Amanulla

It is with feelings of great joy that I submit the report of the Sharvananda House. The period under review has been a successful one.

We are proud to record that we won the Championship in the Inter-House Athletic Meet for the year 1957. We have kept in mind the maxim, "Unity is Strength" and have once again won the laurels as we did in the year 1955.

Our members had fared well not only in sports but also in studies by getting academic distinctions. Special mention must be made of Miss R. Suyambu, Miss S. Saraswathy and Mas. K. Jeganmohan who passed the S. S. C. Examination in the First Division. Also one of our members, Mas. M. Hamthoon won the first prize in the Ceylon-Tour Essay Competition held after the Island-wide Tour by the students in August 1957. Our heartiest congratulations to them on their success.

It is my pleasant duty to thank our House-Master, Mr. T. Seenivasagam for his ready and invaluable service to our House. We are greatly indebted to Messrs T. Puthirasingham, P. Gopala and Miss P. Sabaratnasinge for their inestimable service to our House.

I wish to thank the members for their kind and fruitful co-operation in all the activities of the House. Special mention must be made of our athletic-captains Mas. N. Pasupathipillai and Miss G. Saraswathy for discharging their responsibilities conscientiously.

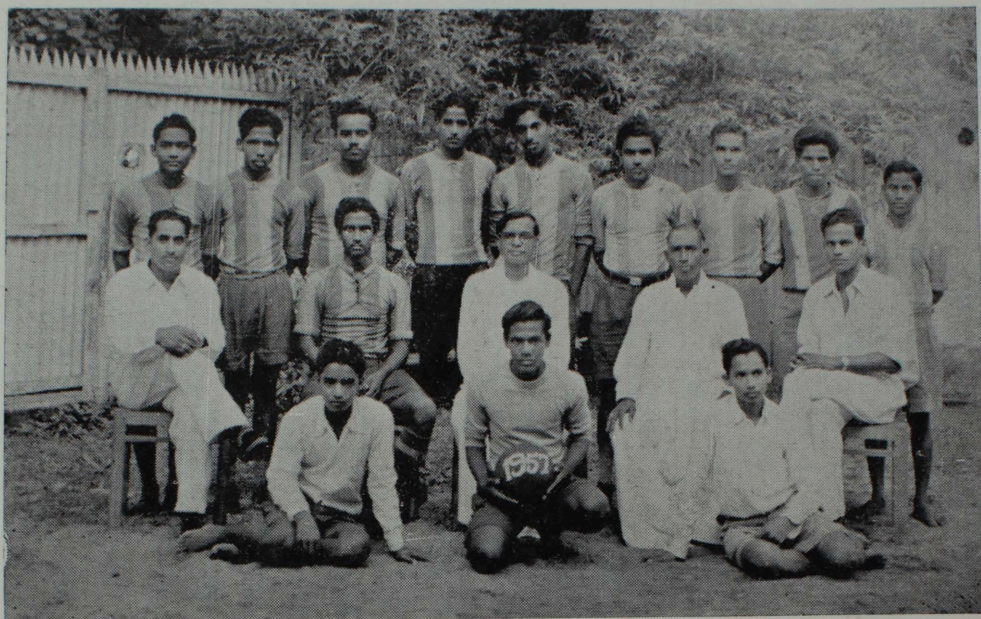
I thank our energetic prefect-of-games Mr. V. Karthigesu and our enthusiastic physical instructor Mr. C. Sivapragasapillai for the keen interest they took in raising the standard of the sports activities of the college.

In conclusion I exhort every member of our house to play the game in a spirit of true sportsmanship and keep the Orange Flag flying for ever.

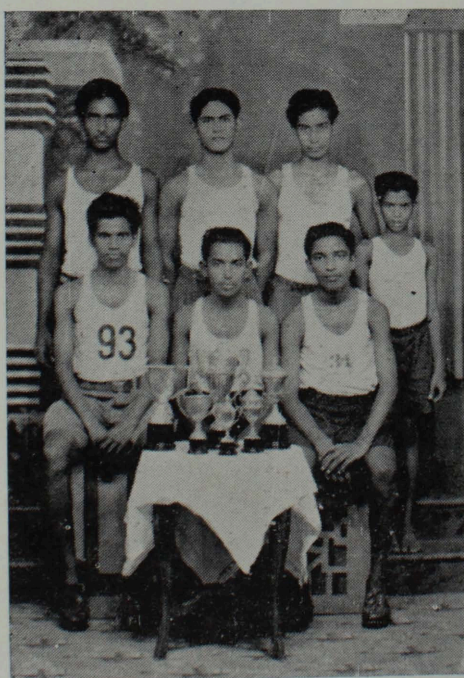
K. JEGANMOGAN
House-Prefect.

Vivekananda House (Yellow)

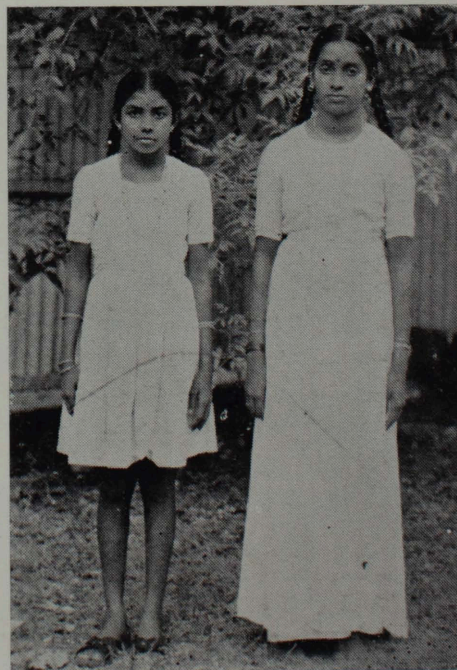
House Masters	: Mr. C. Chelliah
	„ W. S. Senthilnathan
	„ P. Elanganayakam
	„ K. Ramanathan
	„ V. Ramakrishna
	„ S. Gopalapillai
	Vidwan Pon. Muttukumaran
House Mistresses	: Miss A. Ahilesar
	Mrs. G. Sivasubramaniam
House Captain	: Mas. M. I. Lookman
Vice Captain	: „ K. Ranganathan
Athletic Captain (Boys)	: „ A. S. Gunaratnam

OUR FOOT-BALL ELEVEN — 1957

ATHLETIC CHAMPIONS — BOYS

ATHLETIC CHAMPIONS — GIRLS

Sharvananda House

Athletic Captain (Girls)	: Miss S. Thilagawathy
Vice Captain	: „ S. Thangaratnam
Treasurer	: Mas. V. Gopalakrishna

In submitting the report of our house for the year 1957, we feel very happy. The period under review has been a successful one for us in the Annual Athletic Meet. We have reached a high standard in the field of sports because of the enthusiasm and the whole hearted co-operation of the members of the house.

Special mention should be made of Mas. A. S. Gunaratnam of our house for his splendid performance at the J. S. S. A. Inter-Collegiate Athletic Meet. This is the only athlete from our college participating in the J. S. S. A., Junior A. A., as well as in the All Ceylon Public Schools' Meet held at the Oval Colombo. In the J. S. S. A. Meet as well as in the Junior A. A. Meet he got the 2nd place in the mile as well as in the half mile races and scored 6 points in each, He scored besides 20 points for his house in the Annual Athletic Meet. Our heartiest congratulations to him.

Next I must congratulate Mas. K. Ranganathan and Miss S. Gnanambikai of our house. They carried the boys' post senior and Girls' junior cups.

Many members of our house are representing the college in the First Eleven Football as well as in the Cricket Teams. We congratulate them all. Mas. K. Ranganathan of our house is the captain of the college First eleven Football Team.

Most of the members of our house were successful at the J. S. C. and S. S. C. examinations. We congratulate them all on their well earned success.

We are thankful to our house Mistresses, Office bearers and the House members for their enthusiasm and the whole-hearted co-operation in all the activities of the House.

We are however determined to beat our own record and to win the championship cup next year,

IBRAHIM LOOKMAN
House Captain.

Vipulananda House (Green)

House Masters	: Mr. V. Vythilingam
	„ S. Param Thillairajah
	„ S. Paneetchelvam
	„ T. Paramsothy
	„ S. Canthapillai
	„ P. M. Thomas
	„ S. P. Balasubramaniam
	„ K. Vaithianathan

House Mistresses	: Mrs. P. Jeyaselan
	„ V. Mathurailingam
	Miss. A. Veeragathy

House Prefect	: Mas. P. Jeganathan
Athletic Captain (Boys)	: Mas. N. Sri Vivekanandan
" " (Girls)	: Miss S. Nithialaxmi
Treasurer	: " S. Thillaivanan

The period under review has not been very encouraging compared with our achievements in the previous years. Though we were placed third, our athletes maintained a good standard in the field of sports. In the inter-house meet special mention must be made of Mas. T. S. A. Aboobucker who won the Senior Championship. Our House got the first place for the best decorated shed. I wish to thank our House Masters and Mistresses who as usual never failed to give us the encouragement and help in various ways.

Most of the members of our house were successful at the S. S. C. Examination. We congratulate them all on their well earned success and hope they will do well in their future career. The Girls' Captain Miss S. Nithiyaluxmi has to be thanked for her help and co-operation in the activities of the House.

I like to thank all the members of the House and House Masters for the valuable services they have rendered in the various activities of the House.

P. JEGANATHAN
House Prefect.

Nagamuthu House (Blue)

House Masters	: Mr. S. Thuraisingham
	" V. Subramaniam
	" K. Sabanadesar
	" S. Rajadurai
	" S. Balasubramaniya Iyer
	" S. Viswanathan
	" S. Kumarasuriyar
	" E. R. Williams
House Mistresses	: Mrs. K. Arumugam Thamby
	Miss K. Sivaswamy Iyer
House Prefect	: Mas. S. Sri Rajasingham
Boys' Athletic Captain	" D. Vijayarajah
" " Vice Captain	: " K. Nagarajah
Girls' " Captain	: Miss P. Thavamany
" Vice " :	" S. Kanagamany
Treasurer	: Mas. M. Mansoor

It is with great pleasure that we submit the report of the Nagamuthu House this year. The Inter-House Athletic Meet found us to be full of enthusiasm. There was keen competition between Sharvananda House and ours until

the last item was worked off to decide the championship. We expected to win the challenge cup. Our heartiest congratulations to the Sharvananda House for having won the Championship. It is my duty to thank our House Masters and Mistresses for the encouragement and help they gave us during the Meet.

We are greatly indebted to Mr. S. Rajadurai for the inestimable service rendered in coaching our Relay and Tug-O-War teams. We feel proud to mention that we won the Relay and the Tug-O-War Championship in the past two meets.

Although we failed to secure the Inter-House Challenge Cup yet most of the Individual Champions are from our House. We should congratulate Mas. N. Ratnarajah and Mas. T. Padmanathan for having won the Intermediate and Junior Championship respectively. Mas. N. Ratnarajah also won the best performance cup.

Among the Girl Athletes Miss M. Indrani won the Senior Championship.

Masters K. Nagarajah, N. Jeyarajah, D. Devarajah. Mohamed Sali and N. Sreetharan are in the College cricket and Football teams. Our members have fared well in studies too. We also thank a few old students of the College who gave us sincere help in most of the activities of the House.

S. SRI RAJASINGAM

House Prefect.

College Soccer and Cricket Teams

SOCCER :-

This year our First Eleven team played with the teams in Group 'C' in the Jaffna Inter-Collegiate Soccer Matches. It is among the teams that played a good football match. This is always evident from the fact that our matches never fail to draw large crowd of football fans.

Our team cannot stand comparison with many other teams that enter the competition in their physical stature for almost all our players are small built. The results of the matches have not been disappointing. We defeated one team and drew with another.

Special mention has to be made of N. Jayarajah, M. Sali, K. Ranganathan and S. Nadarajah who have a promising future in football.

Our Soccer First Eleven :-

S. Navaratnarajah	—	Goal-keeper
N. Jayarajah	—	Full
S. Nadarajah	—	Full
K. Arulanandam	—	Centre-half
P. Gunatilake	—	Right-half
D. Vijayarajah	—	Left-half
S. Gunaratnam	—	Left-extreme
S. Murugiah	—	Left-in
K. Ranganathan	—	Centre-forward
M. Sali	—	Right-in
K. Subramaniam	—	Right-extreme

Reserves :-

N. Sri Vivekanandan
C. Premanandan
S. Kulasegaram

CRICKET :

We played a few friendly matches and fared creditably.

V. KARTHIGESU,
Prefect of Games.

MN/Kakayankulam,
Govt. Muslim School.
10. 11. 57.

To
The Principal,
R. K. M. Vaidyeshwara Vidyalaya,
Jaffna.

Sir,
Some of my friends and I left your School last year and assumed duties as English Assistant Teachers in some of the Government Muslim Schools, I have assumed duties at the Government Muslim School at Kakayankulam in the Mannar District. Here I am living in a new world of mine. I am given responsible work and so far I have not proved unequal to the task. This is very much due to my early upbringing and the education and training I had at Vaidyeshwara Vidyalaya. So I have to convey my gratitude and thanks to the able members of the Staff of Vaidyeshwara Vidyalaya. Within the short period we were there, we were taught by many competent teachers who did their best to make us attain proficiency in the subjects we studied. Besides this, they have rendered many other services for our advancement. I am unable to review all of them within the short note.

Some of us who were educated at Vaidyeshwara were in very bad circumstances and were often in great difficulties. Some of the members of the staff helped us financially and in our work even outside school hours. Especially I have to thank our Vice-Principal, Mr. C. Vyrarnuthu, and some other teachers for having guided us in the proper way.

During our school days they worked patiently and helped us to achieve our goal. I hope they will likewise help the other students too who are now studying there. At last I thank you and the staff of Vaidyeshwara Vidyalaya who had done so much good to the past students.

Yours faithfully,
M. Y. FAROOQ.

‘Separate State If Agreement Fails’

Mr. A. M. K. Cumarasamy, former Registrar of the Ceylon University, addressing the H. S. C. Union of the Vaidyeshwara Vidyalaya on “The Ceylon Tamils and their future” said that during the days of British rule there was no inter-racial conflict in Ceylon. That was perhaps due to the presence of a common enemy. With all their defects the Britishers ruled the country well and impartially.

With the dawn of freedom signs of racial conflicts began to appear. Even then Sir P. Ramanathan foresaw this danger and appealed to the Britishers to go slow in their reforms. He also warned the Tamils of the imminent danger. The greatest blow to national unity was the formation of the pan-Sinhalese Ministry by Sir D. B. Jayatilake. From that day things had gone from bad to worse till they culminated in the passing of the Sinhala Only Bill by the Bandaranaike Government.

Mr. Cumarasamy said that he was sorry that a man of such culture as Mr. Bandaranaike should have succumbed to the communal frenzy of the Sinhalese.

Mr. S. J. V. Chelvanayakam, whom he considered as an intelligent and honest man had somehow come to an agreement with Mr. Bandaranaike. This agreement disappointed many. He hoped that good would come out of the agreement. If it failed the Tamil people should be prepared to demand a separate state.

He reminded the audience of Mahatma Gandhi’s statement, “Within the Commonwealth if possible, without it if necessary”.—*Morning Times*.

PRINCIPAL'S NOTES

The most urgent need today is to evolve a system of education suited to the needs of the country but it is a pity that other less important issues have been allowed to side-track this issue. The Education Commission of 1940 went into the question of state control of Education and after due deliberation, it decided that the Voluntary System and the State System should exist side by side. This question has now been re-opened and there is a demand from a section of the population that the State should take over all the schools. These people do not realise the amount of harm that will be done to the country if this step is taken. The assisted schools have been established at great sacrifice for the furtherance of certain ideals. When the late Swami Vipulananda was asked to hand over Shivananda Vidyalaya to the Government, he said, "Do not imagine that this institution has been built with brick and mortar. It has been built out of my life's blood to serve the ideals for which we stand".

Further complete state control of Education is against the democratic way of life for which our Government stands. State control would lead to dull uniformity and regimentation of ideas. It is because of this that Acharya Vinobaji has said that the State should have no control over Education. We are glad to note that our Education Minister has not so far countenanced this move.

.

Another question that is agitating the minds of people is the place of English in the educational system and the public life of this country. The national languages have been made the media of instruction in the primary and the middle school, and to a certain extent in the secondary school. It is now proposed to extend the use of these to the University, without considering whether the University is prepared for the change. Except perhaps in the Faculty of Oriental Studies, the staff does not appear competent to carry on the teaching in the national languages and sufficient and suitable text-books not to speak of background literature, have not been produced. In the context of this situation it would appear that English should continue as the medium of instruction for some more years. But the University is being cajoled to take the plunge. In India, though the national languages have made rapid progress, the Universities are still hesitating to make them the media of instruction. Eminent

statesmen like Rajaji and Sir C. P. Ramasami Iyer are of opinion that English should continue as the language of inter-state communication and central administration for many more years to come.

English is now being taught as a compulsory second language in Ceylon, but many of us do not seem to be aware that teaching it as a second language requires a different approach from the one we were used to, when it was taught as the first language. Much time and money are being wasted on account of the wrong approach. Valuable experiments are being carried on in the neighbouring continent on the subject and it has been decided to establish a Research Institute at Hyderabad to carry on research on the teaching of English. It is a pity we are not getting the full benefit out of these experiments. Further the British Council has gathered valuable experience in teaching English as a second language in various countries and we have failed to make use of this experience. No doubt the minister has appointed a Commission to go into this question but the personnel does not seem to include persons who are acquainted with the problems that arise in the class room from day to day.

.

A suitable building to house our Library has been a long-felt need. During this year we have been able to put up a building for this purpose through the munificence of Messrs L. K. Shaikna Lebbay Brothers, the famous jewellers of Jaffna. This firm has donated large sums to educational institutions and hospitals both in India and Ceylon. Their connection with us has been long-standing and their children have been attending this college from time to time. Some of them like Mr. S. A. Sulaiman, B. A. (Hons.) are doing well in different walks of life. The building is nearing completion and will be ready for occupation when we re-open next term. It will be a monument to the generosity and public spiritedness of Messrs L. K. S. Brothers. We hope others will follow their example and help the college to put up buildings which are urgently required.

.

Our college has done well in the various public examinations. At the S. S. C. Examination held in December 1956, five students passed in the First Division and a number of them got distinctions in the various subjects. Almost all the Muslim students who got through the S. S. C.

(English) Examination have secured jobs as English Assistants in Government schools. We are glad to publish a letter from one of them expressing his gratitude for all that the college had done for him and his friends.

There have been a few changes in the staff during the course of the year. Mr. Thillairajah Param, M. A., went on study leave in June to take up the Diploma Course in Education. Mr. T. C. Subramaniam retired in October owing to ill-health after twenty-five years of loyal and devoted service to the college. An account of the farewell given to him will be found elsewhere. We hope he will soon be restored to health and that he would continue to associate himself with the activities of the college. His place has been taken by Mr. T. Nadarajah, Tamil Trained and S. S. C. (English), an old boy of the college. Mr. P. M. Thomas, B.Sc. who has been with us for about two years, will be leaving us in January at the end of his approved period. During his short stay he has given of his best to the college and we wish him well in his future career. His place will be taken by Mr. T. Sellathurai, B. Sc., (Special) Ceylon who is at present a Demonstrator at the Ceylon University. The Science Department will be strengthened by the addition of Mr. G. Tharmarajah, B. Sc. (Madras) to the staff. He is a keen sportsman and we hope his presence will give fresh impetus to our sports activities.

This is the gist of all worship—to be pure and to do good to others. He who sees Siva in the poor, in the weak, and in the diseased, really worships Siva, and if he sees Siva only in the image his worship is but preliminary. He who has served and helped one poor man seeing Siva in him, without thinking of his caste, or creed or race, or anything, with him Siva is more pleased than with the man who sees Him only in temples.—*Vivekananda*.

தமிழ் மன்றம்

நம் கல்லூரி மாணவர்களிடத்தே தமிழ்ப் பற்றும், தமிழறிவும், தமிழ்ப் பண்பாடும் சால மிளிர வேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடன் எமது தமிழ் மன்றம் செயலாற்றி வருகின்றது. அவ்வகையில்,

“இழுக்கல் உடையுழி ஊற்றுக் கோலற்றே
ஒழுக்கமுடையார் வாய்ச் சொல்”.

என்ற தமிழ் மறைக்கிணங்க அறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்த சான்றோர்களை அவ்வப் போது அழைத்து, அன்னரின் பயன்மிக்க நயமொழிகளைக் கேட்டும், தமிழ்ப் பெரியார்களின் நினைவு விழாக்களைக் கொண்டாடியும் இம்மன்றம் தொண்டாற்றி வருகின்றது.

எமது மன்றத்தார் 6-12-57 இல் நடாத்திய கூட்டத்தில் திரு. பொன். முத்துக் குமாரன் அவர்கள் “கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளை” அவர்களைப் பற்றி எமக்கு ஓர் சொற்பொழிவாற்றி எம்மை மகிழ்வித்தார்கள்.

வள்ளுவர் தினம் எமது மன்றத்தாரால் 12-6-57 இல் வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அக் கூட்டத்தில் திருவாளர். V. நாகலிங்கம் J. P, அவர்கள் (வழக்கறிஞர்) “வள்ளுவர் கண்ட அறம்” என்னும் பொருள் பற்றியும், வித்துவான். பொன். முத்துக் குமாரன் அவர்கள் “தமிழ் மறை” என்னும் பொருள் பற்றியும் பேசி எம்மை மகிழ்வித்தார்கள்.

11-9-57 இல் எமது மன்றம் பாரதி விழாவைக் கொண்டாடியது. அவ் விழாவில் வித்துவான். திரு. கார்த்திகேயர் B. A. (ஆசிரியர், இந்துக் கல்லூரி) அவர்கள் பாரதியின் பண்பைப்பற்றி ஓர் அரிய சொற்பெருக்காற்றினார்கள். விழாவில் செல்வன் சோ. தில்லை நாதன் “பாரதி ஏன் புதுமைக் கவி” என்னும் பொருள் பற்றிப் பேசினார். எமது பாடசாலை மாணவிகள் சிலர் அவ் விழாவில் பங்கு பற்றிப் பாரதியின் பாடல்களைப் பண்ணோடு பாடி எம்மைப் பரவசப்படுத்தினார்கள்.

“உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டும் உருள் பெருந்தேர்க்கு
அச்சாணி அன்னார் உடைத்து”.

என்னும் வள்ளுவன் வாய் மொழிப்படி எமது மன்றத்து மாணவர்கள் தம் பேச்சு வன்மையையும் எழுத்து வன்மையையும் அவ்வப்போது எடுத்துக் காட்டிப் பிறர் பாராட்டையும் பெற்றுள்ளார்கள்.

மன்றத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக உழைத்து வரும் வித்துவான். பொன். முத்துக் குமாரன் அவர்களுக்கும், மன்றத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு முன்னவனே முன்னின்று உதவினாலென உதவி செய்து வரும் அதிபர் ச. அம்பிகைபாகன் அவர்களுக்கும், மற்றைய ஆசிரியர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் இம் மன்றம் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளது. மன்றம் மேன்மேலும் சிறப்புற்றோங்கப் பூரணன் துணைபுரிவானாக.

“உள்ளுவ தெல்லாம் உயர்வுள்ளல் மற்றது
தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து”.

தமிழ் மன்றம்.

12-1'-57.

நா. பசுபதி.

செயலாளர், தமிழ் மன்றம்.

இந்து மாணவர் கழகம்

—:oOo:—

1957-ம் ஆண்டின் எமது கழகத்துக்குக் காரியதரிசியாய் இருந்த செல்வன் கோபால நாதன் பாடசாலையை விட்டு நீங்கியதால் இக்குறிப்பு எழுதும் பொறுப்பு என்னைச் சேர்ந்துவிட்டது. இக்குறிப்பை நான் எழுதுவதை இட்டு எனக்குப் பெருமகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. ஆண்டு தோறும் தன்னாலியன்றதைச் செய்து வந்த எமது இக்கழகம் இவ்வருடம் ஈடினை இல்லா அரும் பெரும் சாதனைகளைச் செய்து பலராலும் பலவாறு போற்றப்பட்டதை இதன் உபகாரியதரிசியாகிய எனக்கு எடுத்துக்கூறச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததால் நான் பெருமித மடைகிறேன்.

எமது இக்கழகம் இவ்வருடம் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண ஜயந்தியை வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடி மாணவர் பலருக்கும் பெரும் பயன் தந்தது. எமது கழகம் இந்து மாணவர்கள் சைவசமயத்தின் வரலாறுகளுட் சிலவற்றை நன்கு அறிவதற்கு ஓர் வழிகாட்டியாய் இருக்கிறதென்றால் அது மிகையாகாது. இவ்வருடம் பழம் பெரும் ஸ்தலமாகிய திருக்கே திச்சரத்தே நடந்த மூன்றாவது உற்சவத்தை எமது கழகம் ஏற்று நடத்தியது. அவ் விழாவை இந்து மாணவர்கள் அனைவரும் காணவேண்டு மென்று எமது கழகம் ஒழுங்கு செய்து மாணவர்கள் அனைவரையும் அருள் பெறச் செய்ததுமல்லாமல் நமது மாணவர்களின் பணிவும் துணிவும் தொண்டும் யாவராலும் புகழப்படக் கூடியதாகச் செய்துவிட்டது. மேலும் எமது இக்கழகம் மாணவர்களுக்குச் சைவ நற்சிந்தனையை வளர்ப்பதற்காக பெரியோர்களைப் பயன் படுத்தி உதவி புரிந்தும் வருகின்றது. இவ்வாண்டில் எமக்கெல்லாம் சொல் விருந்தளித்தவர்களுள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் திரு. J. M. சோமசுந்தரம் அவர்கள் மிக முக்கியமானவர். அவர்கள் எமக்கு “ஆறு படை வீடு” என்னும் பொருள் பற்றி அரிய சொற் பெருக்காற்றி எம்மை மகிழ்வித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எமது ஆழ்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். மேலும் எமது கழகத்தின் ஆதரவில் நவராத்திரி விழா வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. இறுதி மூன்று தினங்களாக எமது அதிபரின் முயற்சியால் இசைவிழா நடந்தேறியது. அவ்விழாவில் பங்குபற்றி எம்மை மகிழ்வித்த இசைச் செல்வர்களுக்கும் மற்றும் பக்கவாத்திய விற்பனர்களுக்கும் எமது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

வருடம் தோறும் நடைபெற்று வரும் சிவன்கோவில் தேர் உற்சவத்தின்போதும் வழக்கம்போல் எமது கடமைகள் சிறப்பாக நடைபெற்றன.

எமது இக்கழகத்தை ஆக்குவித்தும் ஊக்குவித்தும் வரும் எமது அதிபர் அவர்களுக்கும், ஆசிரியர் செ. நடராசா அவர்களுக்கும் மற்றும் வேண்டிய போதெல்லாம் எமக்கு உறுதுணையாய் இருந்த எமது கல்லூரி ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும், இக்கழகத்துக்குப் பக்கத்துணையாய் நின்று உதவி புரிந்த மாணவ சகோதரர்கள் அனைவருக்கும் எமது ஆழ்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

இந்து மாணவர்கழகம்
வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம்

10-11-57.

ஆ. சி. குணரத்தினம்,
உபகாரியதரிசி.

கொழும்பு விவேகானந்தசபைச் சமயபாடப் பரீட்சை

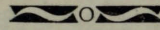
—:000:—

சென்ற ஆண்டில் நமது கல்லூரியிலிருந்து மேற்பிரிவு, கீழ்ப்பிரிவு, ஆரம்ப பிரிவு என்ற மூன்று பிரிவுகளிலும் நூற்றுபது மாணவர்களைப் பரீட்சைக்குத் தேர்ந்துவித் தோம். நூறு மாணவர்களுக் கதிகமானோர் சித்தி பெற்றனர். மூன்று பிரிவுகளிலும் பரிசில்கள் கிடைத்தன. மேற்பிரிவுப் பரீட்சைக்குப் பத்து மாணவர் தோற்றி ஒன்பது மாணவர் சித்தியடைந்தமை போற்றற் குரியதாகும்.

இவ்வாண்டிலும் நூற்று முப்பது மாணவர்கள் பரீட்சைக்குத் தேற்றியுள்ளனர். இம் மாணவர்களைச் சிரத்தையுடன் ஆயத்தஞ் செய்து பரீட்சை எடுக்கும்படி தூண்டிய ஆசிரியர்களுக்கு இந்து மாணவர் கழகம் மனமார்த நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றது.

இந்து மாணவர் கழகத் தலைவர்.

“விவேகானந்தர்போன்று நெஞ்சுறுதி வேண்டும்”

வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தில் தமிழ் எழுத்தாளர்கள்

யாழ்ப்பாணம், செப். 3.

“சுவாமி விவேகானந்தர் போன்று தமிழ் இளைஞர்கள் நெஞ்சில் உறுதியும் தூய் மையும் கொள்ளவேண்டும்” என்று இந்தியாவிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் வந்துள்ள தமிழ் எழுத்தாளரான அன்புப்பழம் நீ இன்று காலை வண்ணை வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தில் அளிக்கப்பட்ட வரவேற்புக்கு நன்றி தெரிவித்துப் பேசுகையில் கூறினார்.

திரு. ஆர். பாலகிருஷ்ணன் ‘மாயாவி’, ‘மகரம்’, ‘ரஸவாதி’, ‘அன்புப்பழம் நீ’ ஆகியோர்களுக்கு வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தில் இன்று காலை அளிக்கப்பட்ட வரவேற்பு உபசாரத்திற்கு கல்லூரி அதிபர் திரு. ச. அம்பிகைபாகன் தலைமை வகித்தார்.

திரு. அன்புப்பழம் நீ மேலும் பேசுகையில் ஆறுமுக நாவலர், சோமசுந்தரப் புலவர் போன்றவர்களை ஈழத் தமிழ் மக்கள் முதலில் நன்கு தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றார்.

ஈழத் தமிழர்களிடையே ஒற்றுமையில்லாதது வருத்தமளிக்கிறதென்றும் திரு. அன்புப் பழம் நீ கூறினார்.

கடல் கடந்தும் தமிழ்ப் பண்பாடு

வரவேற்புபசாரத்திற்கு நன்றி தெரிவித்து திரு. ‘மாயாவி’ பேசுகையில் பின்வரு மாறு குறிப்பிட்டார்.

கடல் கடந்து வந்த பின்பும் கரையில் தமிழ்ப் பண்பாட்டினைக் காண்கிறோம். இந்தத் தமிழ்ப் பண்பாடுதான் எங்களை ஈழத்திற்கு வரத் தூண்டியது.

இலங்கை தமிழ் வளர்ச்சியில் புகழ்பெற்ற நாடு. அந்நாட்டுக்கு வந்திருப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

அடுத்து திரு. ஆர். ஸ்ரீ நிவாசன் (ரஸவாதி) பேசுகையில் தமிழ் வளர்ச்சியில் முன்னின்றுழைக்கும் ஈழத் திருநாட்டுக்கு விஜயம் செய்திருப்பதில் பெருமையடைவதாகக் கூறினார்.

திரு. ஆர். ப. லக்ருஷ்ணன் பேசுகையில் சிறுகதையின் வளர்ச்சியை எடுத்துக் கூறினார்.

எழுத்தாளர்களை வரவேற்று கல்லூரி அதிபர் திரு. அம்பிகைபாகன் பேசுகையில் 'எழுத்தாளர்களின் சக்தி மகத்தானது' என்றார்.

மக்களிடையே நல்ல மனப்பான்மையை வளர்க்கும் ஆற்றல் எழுத்தாளர்களுக்குத் தான் உண்டு' என்று திரு. அம்பிகைபாகன் கூறினார்.

திரு. பொன். முத்துக்குமாரன் நன்றி கூறினார்.—விகேசரி

அச்சத்தினால் கூடும் மகாநாடு பலனளிக்காது

—சர். கந்தையா.

“இனபேதக் கல்வி ஐக்கியத்தை வளர்க்காது”

—திரு. அம்பிகைபாகன்.

—:oOo:—

வைத்தீஸ்வர வித்தியாலய பழையமாணவர்
கொழும்பில் கிளை நிறுவினர்

கொழும்பு, ஜூன் 17.

பிரச்சனைகளைச் சமரசமாகத் தீர்ப்பதற்கு மகாநாடு கூட்டிப் பேசவேண்டு மென்பதை நாம் வரவேற்கிறோம். ஆனால் மகாநாட்டுக்குப் போகாவிட்டால் நாம் வாழமுடியாதே, அடிவிழுமே என்று அஞ்சி அதற்காகவே மகாநாட்டுக்கு வரவேண்டு மென்ற பயமுறுத்தலுக்குப் பணிந்து மகாநாடு கூட்டுவது பலனளிக்காது.

இவ்வாறு சர். கந்தையா வைத்தியநாதன் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலய பழைய மாணவர் சங்கக் கொழும்புக் கிளை அங்குரார்ப்பணக் கூட்டத்தில் பேசுகையில் கூறினார்.

வெள்ளவத்தை ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடத்தில் நேற்று மாலை நடைபெற்ற யாழ்ப்பாணம் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலய பழைய மாணவர் சங்கக் கொழும்புக் கிளையின் அங்குரார்ப்பணக் கூட்டத்திற்கு வித்தியாலய அதிபர் திரு. ச. அம்பிகைபாகன் தலைமை வகித்தார்.

கொழும்பிலுள்ள வித்தியாலயப் பழைய மாணவர்களும் மாணவிகளும் இக்கூட்டத்திற்குத் திரண்டு வந்திருந்தனர்.

சர். கந்தையா வைத்தியநாதன் மேலும் பேசுகையில் கூறியதாவது:—

அடிப்படையை அறியவேண்டும்

எந்தப் பிரச்சனையையும், எந்த விஷயத்தையும் அதன் உண்மையையும் அடிப்படையையும் நன்கு ஆராய்ந்து அறியவேண்டும். அதன்பின் அதற்குத் தகுந்த முறையில் செயலாற்ற வேண்டும்.

இன்று மகாநாடு, சமாதானம், சமரசம் என்றெல்லாம் பேசப்படுகிறது. இதன் உண்மையை உணரவேண்டும். மகாநாடு கூட்டப்பட வேண்டும். சமரசம் பேசப்பட வேண்டுமென்பதை நாம் வரவேற்கிறோம். ஆனால் அவை எந்த முறையில் இருக்க வேண்டும்? சமரசம் பேசப் போகாவிட்டால் எமக்கு அடி விழுமே என்று அஞ்சி அதற்காக அவர்களுடைய பயமுறுத்தலுக்குப் பணிந்து மகாநாட்டிக்குப் போவதில் எதுவித பலனும் இல்லை. மகாநாடு கூடப்படும் நோக்கமும் மகாநாட்டில் பேசப்பட வேண்டியதும் சமரச, சமத்துவ உணர்ச்சியை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தால்தான் மகாநாட்டில் பலனுண்டு.

அரசாங்க மோகம் செய்த விளைவு

இன்று தமிழர்களுக்கு இந்த நிலை வந்ததற்குக் காரணமென்ன? அரசாங்க உத்தியோகத்திலுள்ள மோகத்தினால் அரசாங்க உத்தியோகத்தை நோக்கி ஓடிப்போனது தமிழர்களுக்கு ஒரு பெரிய கேடு. அரசாங்க உத்தியோகத்திற்குப் பின்னால் தமிழர்கள் சென்றிருக்காவிட்டால் தமிழன் தனது பண்டைய வாழ்க்கை முறையில், பண்பாடு வழுவாமல், சுதந்திரமாக வாழ்ந்திருப்பான். முற்காலத்தில் கொழும்பில் யாழ்ப்பாணத்தவனைச் சலபமாக அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியும். ஆனால் இன்று அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியாது. நடை, உடை பாவனைகள் எல்லாம் மாறிவிட்டன. ஆனால் முக்கியமானவைகளையும் அவன் மறந்துவிட்டான்.

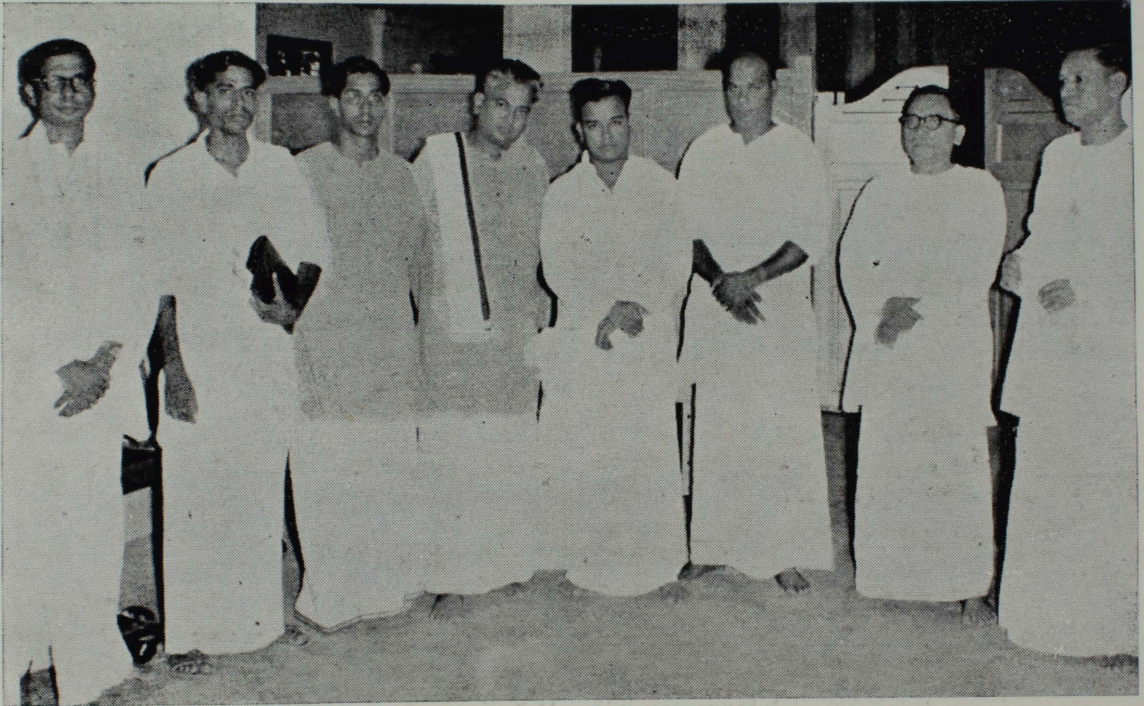
முன்னாலில் அரசாங்க உத்தியோகத்தைத் தேடிக் கொழும்புக்கு வந்தவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திற்குப் பணம் அனுப்பி வந்தார்கள். ஆனால் இன்று சீதனக்காசு கொழும்புக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறது.

விளக்கக்கூடிய நிலை இருக்காது

இப்பொழுது ஏற்பட்டுவரும் கல்வி போதனை முறை வருங்காலச் சந்ததியினருக்குப் பெரும் கஷ்டத்தை உண்டாக்கக் கூடியதாகவே இருக்கும். இன்றுள்ள நிலையில் நீங்கள் செய்வது அநீதி என்றாவது நாம் எடுத்துக்கூற முடிகிறது. ஆனால் வருங்காலத்தில் அப்படி எடுத்துக் கூறக்கூடிய நிலைகூட இருக்குமென்று நம்ப முடியவில்லை. இன முறையில் கல்வி போதிக்கும் முறையினால் இந்த நிலைதானே ஏற்பட முடியும்?

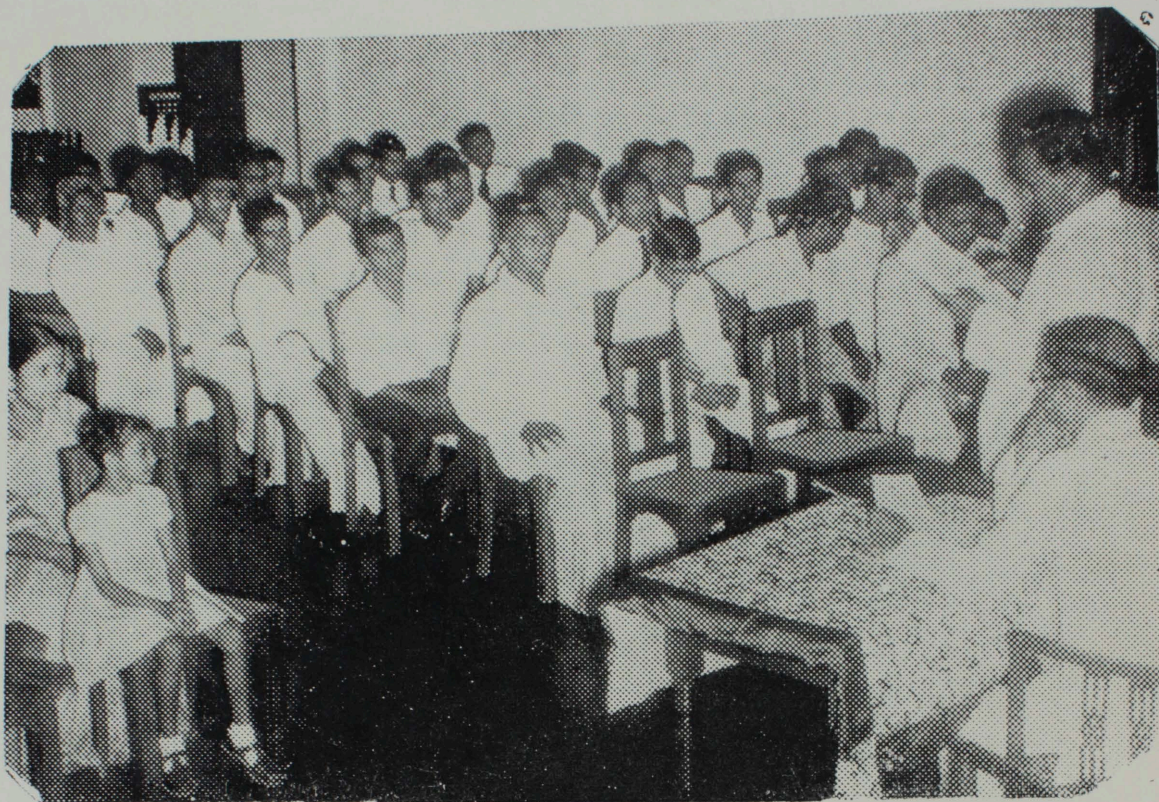
தமிழ் மொழி ஒரு போதும் அழியப்போவதில்லை. எவரும் அதை அழித்துவிட முடியாது. இன்றைய நிலையினால் நமது பொருள் போய்விடுமே பணம் போய்விடுமே என்று நாம் அஞ்சக்கூடாது. மகாநாடு, சமரசமாக சமாதானம் பேசுவதற்கு நமது அச்சம்தான் காரணமென்று அவர்கள் கருதக்கூடிய முறையில் நாம் நடந்து கொள்ளவும் கூடாது.

தமிழுக்குச் சம அந்தஸ்துக் கொடுத்தால் சிங்களம் அழிந்து போய்விடும் என்று சிலர் கூறுகிறார்கள். இதைக் கேள்விப்படும்போது சின்ன வகுப்பில் படித்த ஒரு கதைதான் ஞாபகம் வருகிறது. குழந்தை பால் குடிக்கும்போது தொண்டை அடைத்து இறந்துவிட்டது. இதை ஒரு குருடனுக்குச் சொன்னபோது அவன் பால் எப்படியிருக்கும் என்றானாம். வெள்ளையாயிருக்கும் என்றதும் வெள்ளை எப்படியிருக்கும் என்று கேட்டானாம். வெள்ளை கொக்குப்போலிருக்கு மென்றதை விளக்குவதற்குக் கையை மடித்துக்காட்டியதும் 'ஐயோ இது தொண்டைக்குள் போனால் குழந்தை சாகாதா? என்றானாம் குருடன். இது போல் தானிருக்கிறது தமிழுக்குச் சம அந்தஸ்து கொடுத்தால் சிங்களம் அழியும் என்று கூறுவதும்.

TAMIL WRITERS AT THE VIDYALAYA.

Left to Right: THE PRINCIPAL, ANPUPAZHAM NE, R. BALAKRISHNAN, 'MATHURAM,'
'RASAVATHI,' 'MAYAVI,' VICE-PRINCIPAL, RAJ. ARIARATNAM.

THE SECRETARY READING HIS REPORT AT THE O. S. A. CELEBRATIONS,
COLOMBO BRANCH.

MR. T. C. SUBRAMANIAM BEING PRESENTED WITH A PURSE
AT THE FAREWELL.

சர். கந்தையா வைத்தியநாதன் மேலும் பேசுகையில் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் வைத் திஸ்வர வித்தியாலயத்தின் சேவைகளையும் மாணவர்களின் ஒழுக்கத்தையும் பாராட்டினார்.

வேலையில்லாத் திண்டாட்டம்

தலைமை வகித்த வித்தியாலய அதிபர், திரு. அம்பிகைபாகன் பேசுகையில் கொழும் பில் பழைய மாணவர் சங்கக்கிளை நிறுவ முயற்சி எடுத்த திரு. வாமதேவனைப் பாராட்டி னார். திரு. அம்பிகைபாகன் மேலும் கூறியதாவது :—

நாடு செழிக்க சமூக சுபிட்சம்

நாடு செழிக்கவும் சிறந்து விளங்கவும் சகல சமூகங்களும் சுபிட்சமாக விளங்கவேண் டியது அவசியம். ஒரு சமூகத்தைத் தாழ்த்துவதால் மற்ற சமூகமோ நாடோ சிறந்து விளங்க முடியாது. ஒரு சமூகத்தின் வசதிகளை, உரிமைகளை அளிக்க மறுப்பதால் எந்தப் பிரச்சனைகளையும் தீர்த்துவிட முடியாது.

இன்று நாட்டிலுள்ள பிரச்சனைகள் எல்லாவற்றையும்விட பொருளாதாரப் பிரச்சனையும், வேலையில்லாத் திண்டாட்டமும் மிக முக்கியமான பிரச்சனைகள் :—

பிள்ளைகளை இன முறையில் பிரித்து வைத்துக் கல்வி அளிக்கும் முறை நாட்டிற்கு ஒரு கவலையளிக்கும் செயலாகும். தேசிய ஐக்கியம், ஒற்றுமை என்றெல்லாம் என்னதான் பேசினாலும் சகல பிரிவுமக்களுக்கும் ஒரே கலாசாலையில் கல்வி அளிக்கப்பட்டு வந்ததை மாற்றி இன முறையில் கல்வி அளிக்கும் நடவடிக்கையால் ஐக்கியம் அசாத்தியமாகும்.

சுவாமி பிரேமாத்மானந்தஜி சங்கத்தை ஆசீர்வதித்துப் பேசுகையில் சமூக நடை முறைகள் பெரும் மாற்றமடைந்து விட்டதால் பண்டைய சமூகப் பழக்க வழக்கங்களைச் சுலபமாகப் பின்பற்றுவது கடினமாக உள்ள தென்றார். இன்றைய சூழ்நிலையில் சமூக முறையில் பெரும் புரட்சி ஏற்படுமென்று தோன்றுவதாகவும் இதுதான் எதிர் காலத்தில் நம்பிக்கை அளிப்பதாக இருக்குமென்றும் சுவாமிஜி கூறினார்.

திரு. என். மாணிக்க இடைக்காடர் பேசுகையில் வைத்திஸ்வர வித்தியாலயத்தின் வளர்ச்சிக்கு ஆசிரியர்கள் செய்த தியாகங்களைக் குறிப்பிட்டார்.

வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி பொருளாதார நிலையை மேம்படுத்துவதற்குரிய வழிவகைகளை விளக்கிக் கூறிய திரு. மாணிக்க இடைக் காடர் தமிழர்கள் அரசியலில் ஒன்றுபடாவிட்டாலும் சமூக அபிவிருத்தியிலாவது ஒன்று பட்டுச் சேவை செய்யலாமென்றார்.

வித்தியாலயமும் முஸ்லிம்களும்

நீர்கொழும்பு மாஜிஸ்ட்ரேட் ஐனப் அப்துல் காதர் பேசுகையில் யாழ்ப்பாண முஸ்லிம் களுக்கு அவர்களுடைய மத, கலாச்சார வளர்ச்சியை வித்தியாலயத்திடம் துச்சமின்றி ஒப்படைத்துவிடலாம் என்றார்.

சங்கக் காரியதரிசி திரு. வாமதேவன் நன்றி கூறினார்.—வீரகேசரி

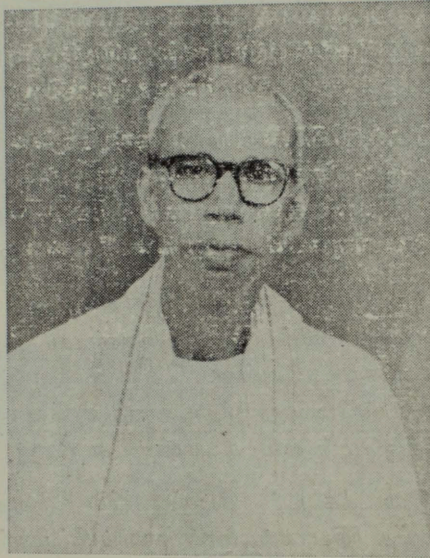

ஆசிரியர் திரு. த. சே. சுப்பிரமணியம்

(த. கோபாலபிள்ளை)

இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக இவ்வித்தியாலயத்திலே தொடர்ந்து சேவை செய்து எல்லோராலும் பாராட்டப்பட்டு வந்த திரு. த. சே. சுப்பிரமணிய ஆசிரியர் அவர்கள் இவ்வாண்டு அக்டோபர் மீ முதலாந்திகதியிலிருந்து இளைப்பாறியுள்ளார். அவரைப்பற்றியும் அவரது சேவையைப் பற்றியும் சிறிது சிந்திப்பது நல்லதாகும்.

இவர் வண்ணார்பண்ணையிலே சைவாசாரசீலரும், வைசியர் குலதிலகரும், பிரபுவுமாகிய தம்புச்செட்டியார் அவர்களுக்கு இரண்டாவது புத்திரராக 14.1.01 தைப்பொங்கல் திருநாளன்று பிறந்தார். இவருக்குத் தமையனார் ஒருவர் சகோதரிகள் இருவர்.

உரியபருவத்திலே வித்தியாரம்பம் செய்யப்பெற்று வண்ணார்பண்ணை நாவலர் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையிலே மூன்றாம் வகுப்புவரையும், பின் யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியில் நான்காம் ஐந்தாம் வகுப்புக்களும் படித்தார். அப்போதுதான் இவ்வித்தியாலய ஸ்தாபகர் ஸ்ரீ நாகமுத்து ஆசிரியர் அவர்கள் இவ்வித்தியாலயத்தை ஆரம்பித்தார். அவர் தம்புச்செட்டியாரிடம் போய் உங்கள் மகனை வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்திற்கு அனுப்புங்கள் என்று கேட்டபோது, அவர் எமது பாடசாலை ஸ்தாபகரது முயற்சியை ஆசிரியர் வதித்து இவரை இந்துக்கல்லூரியினின்றும் எடுத்து இவ்வித்தியாலயத்திற் படிக்க வைத்தார். இவ்வித்தியாலயத்தில் முதன் முதற்சேர்ந்த பத்துமாணவருள் இவரும் ஒருவர். எனவே இவரது தந்தையாருடைய ஆசிர்வாதம் இவ்வித்தியாலயத்திற்குக் கிடைத்தது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வித்தியாலயத்திலும், பின்னர் யாழ்ப்பாணம் மத்தியகல்லூரியிலும் கல்விகற்று 'ஜூனியர்' பரீட்சைதேறி 'ஸீனியர்' படிக்கும்போது அரசினரால் நடாத்தப்பட்ட தபாற்கந்தோர் தலைவர் தெரிவுப் பரீட்சையிலும், புகைரத நிலையத்தலைவர் தெரிவுப் பரீட்சையிலும் தேறினார். தபாற்கந்தோர் சேவைப்பகுதியில் உத்தியோகம் ஏற்று, கொழும்பில் ஒன்றரை ஆண்டுகளாகக் கடமையாற்றினார். பின் சில வசதியினங்காரணமாக அதை விட்டு யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்தார்.

தமது சகோதரியின் கணவராகிய திரு. சபாபதி அவர்களிடம் ஆயுர்வேதவைத்திய சாஸ்திரம் நன்குகற்று அவருடன்கூட வைத்தியமும் செய்தார். சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கத்தால் வண்ணார்பண்ணையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சன்மார்க்க போதனா வித்தியாசாலையில் ஆசிரியராகச் சேர்ந்து அதன் வளர்ச்சிக்கு உழைத்தார். இக்காலத்தில் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலர் மரபில் வந்த ஸ்ரீமதி பர்வதவர்த்தனி அம்மையாரை மணஞ்செய்தார். பின் திருநெல் வேலி முத்துத்தம்பி வித்தியாசாலையில் ஆசிரியராகச் சேர்ந்து கற்பித்தார். அப்போது திருநெல்வேலி ஆசிரியகலாசாலை அதிபராயிருந்த திரு. கிருஷ்ணபிள்ளையிடம் (இப்போது இளைப்பாறும் வித்தியாதிசாரி) கல்வியறிற்றல் சம்பந்தமான விதிகளையும், முறைகளையும் நன்குகற்று ஆங்குள்ள ஆசிரியரும் மாணவரும் மெச்சும்படியாகக் கடமையாற்றி வந்தார்.

எமது பாடசாலையில் ஒரு ஆசிரியருக்கு இடம் வந்தபோது, 1931-ம் ஆண்டில் அப் போது முகாமையாளராயிருந்த திருவாளர் பிறகர் ஐயாத்துரை அவர்கள் இவரின் நல் லொழுக்கம், நேர்மை என்பவற்றை அறிந்தமையால் தாமாகவே இவரை முத்துத்தம்பி வித்தியாசாலையினின்றும் அழைத்து, இவ் வித்தியாசாலையில் நியமித்தார். இவர் பலகோ ணங்களினின்றும் கற்ற கல்வியும் பெற்ற அருபவமும் எமக்கே பயன்படக் கூடியனவாய் இருந்தன.

இப் பாடசாலையில் செய்த நீண்ட சேவைக் காலத்தில் பாடசாலையிலுள்ள மாணவர் களுந், உடன் ஆசிரியர்களும், தலைமையாசிரியர்களும், முகாமைக்காரரும் பெற்றோரும் விருப்புறும் வகையில் கடமையாற்றி யாவரினதும் நன் மதிப்புப் பெற்றுள்ளார்,

மாணவரை வழி நடத்துங்காலை. தமது சிறந்த அறிவிலும், முறையிலும் அவர் கள் உளங்கொளத் தக்கவாறு கற்பிப்பார். இடையிடையே மாணவரின் களைப்பை மாற்ற ஆடலிலும் பாடலிலும் ஈடுபடச் செய்வார். சில சமயம் வேடிக்கையான கதைகளைச் சொல்லிச் சிரிக்க வைத்து மகிழ்விப்பார். சில சமயம் ஆசிரியருக்கும் மாணவருக்கும் வேறுபாடின்றி அவர் தாமும் ஒரு மாணவராக அமைவர். ஆனால் மாணவரிடங் குற்றம் காணப்படின சிக்கமாட்டார். நற்புத்தி புகட்டித் திருத்தப் பார்ப்பார், முடியாவிடின் “இளைதாக முண்மரங் கொல்க” என்ற வள்ளுவர் வாக்குப்படி தண்டனையும் கொடுத் துத் திருத்துவார். நீதி வழங்குவதில் தராசுகோல் போல் இருப்பார். அதனால் எல்லா மாணவரும் அவரில் பிரியமாய் இருப்பார்கள். விளைவு காலத்தில் கமக்காரன் தான் பட்ட கஷ்டத்தை மறந்து மகிழ்வது போல இவரும் வருட முடிவில் பிள்ளைகளின் தேர்ச்சியைப் பார்த்து தாம் பட்ட கஷ்டத்தை மறந்து மகிழ்வார்.

உடன் ஆசிரியர்களோடு அதிகமாக இவர் நெருங்கிப் பழகுவது குறைவு. எனினும் அவர்களது சுக துக்கங்களில் கலந்து கொள்வார். நண்பர்களிடம் ஏதாவது குற்றம் காணப்படின இடித் திடித்துத் திருத்துவார். திருந்தாவிடின் நட்பை விட்டுவிடுவார். தம் மிடத்திலுள்ள குற்றத்தையும், மற்றையோரிடத்துள்ள சிறப்பையும் தமது நுண்ணிய அறிவாற்றலால் அளப்பவர். ஆயினும் அவற்றின் தன்மைகளை மற்றவர்களுக்கு எப்போ தும் சொல்லமாட்டார்.

கல்வியில் இவர் பயிற்றப்பட்ட தராதரப் பத்திரத்தையோ, வேறு உயர்ந்த பட் டத்தையோ பெறுதவராயிருந்த போதிலும் இவரை ஒரு ‘சகலகலாவல்லபர்’ என்று கூற லாம். ஆங்கிலம், கணிதம், பூமிசாத்திரம், சரித்திரம், சித்திரம், தமிழ், வேதாந்தம், சித் தாந்தம், சுகாதாரம், தேகாப்பியாசம். வைத்தியம், சோதிடம், சங்கீதம் ஆகிய இவற்றில் வல்லவர். நேர குசிகை அமைக்கும்போது தலைமையாசிரியர் இவருக்கு எந்தப் பாடத்தைப் படிப்பிக்கும்படி கொடுத்தாலும் இவர் ஏற்றுப் படிப்பிப்பார். வித்தியாதிபதி S. F. de சில்வா அவர்கள் இயற்றிய 6-ம் வகுப்பு குடியியல் நூலை ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழில் மொழி பெயர்த்தவர் இவரேயாவர் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

சமய தீட்சை, விசேஷ தீட்சை இரண்டும் பெற்ற சைவ வாழ்க்கையுடையவர். தாம ரையிலே நீர்போல உலக வாழ்க்கையில் பட்டும் படாமலும், ஓர் இல்லறத் துறவியாக வாழ்பவர். எத்தகைய இடுக்கண்கள் வந்தபோதிலும் 'அவன் செயலே' என்று கலங்காத உள்ளப் பாங்கினையுடையார். இதை நாம் எமது அநுபவத்தில் கண்டோம். ஆத்ம தியானம், சிவத்தியானம், சிவபூசை என்பனவே இவருக்கு விருப்பமானவை. இவற்றில் இவர் தவறார். சரியை, கிரியை நிலைகளில் வாழ்ந்து யோக நிலையிலும் சித்தியடைதற்கான வழி கண்டவர்.

இவருடைய கல்வித் தொண்டும் வாழ்க்கையும் எமக்கு முன் மாதிரியானவை. இவர் எமது மனத்தில் என்றும் நிலை பெறுவர். இவர் தமது இரு புத்திரர்களுடன் இஷ்ட சித் துகளைப் பெற்று, தேகாரோக்கியத்துடன் நீடு வாழ இறைவன் அருள்புரிவானாக.

EDITORIAL NOTES

We are glad to present to our readers this ninth issue of the Vaidyeshwaran. They will as usual find in it an account of the progress made by the College during the year.

In addition to the reports of the activities of the various Houses, the Unions and the articles by the students, there are three articles which will be of interest to our readers.

One of these is by Mr. S. Durairajasingham of Malaya. His article on "Mahatmaji's Visit to Ceylon" gives a very intimate account of the Mahatma's itinerary in the Island and the loving homage paid to the 'Greatest Man' of our times by the people of Lanka, and is bound to be a source of inspiration to our young readers.

Mr. J. M. Somasundaram our other contributor is a great South Indian Scholar whose works on South Indian History with particular reference to the Temples, are held in esteem both in South India and Ceylon. His article on 'Gangai Konda Chola' will be of absorbing interest to those who are desirous of knowing something of our great heritage.

The article by our Principal is the text of a radio-talk given by him in connection with the Birthday Celebrations of Sri Ramakrishna Paramahansa.

The contributions by our students are an evidence of the ever widening interest they evince in the world around them.

The retirement of Mr. T. C. Subramaniam after a long and devoted service to the College for over twenty-five years removes from the Vidyalaya a veteran teacher whose absence will be greatly felt by his colleagues. Modest by nature and unobtrusive he gave of his best to the college. The farewell that was accorded to him was proof of the esteem in which he was held by the staff and students. The address presented to him on this occasion which is printed elsewhere and his reply in verse speak for themselves.

This year marked the inauguration of the Colombo Branch of our Old Students' Association. It is our earnest hope that this will prove to be useful in working for the advancement of the College.

Our thanks are due to the various contributors and to our printers, Sri Sanmuganatha Press, for printing the magazine and to the Eelakesari Press for getting the blocks. Both of them have spared no pains in helping us to get the magazine ready.

We wish our old students, friends and well-wishers a happy and prosperous New Year.

Examination Results

S. S. C.

The following students obtained S. S. C. (English) Certificates in 1957.

1. Ammanua, IIM. S.
2. Balasingam T.
3. Gunatilake, D. R. P.
4. Hamidu, M. A. C.
5. *Jeganmohan, K. (Dist: Tamil Language, Pure maths & Phyhics)
6. Kathirgamanathan, S. (Dist. Applied Maths)
7. Kulasingam, N.
8. Mohamed Thayoob. S. M.
9. Mohamed Sadak Abdulla, K. M.
10. Rajagopal. S.
11. *Yogarathnam, S. (Dist: Pure Maths & Physics)
12. Sampugeswara Sarma. R. (Dist Applied Maths & Hinduism)
13. *Sivaloganathan, B. (Dist. Applied Maths)
14. Subaiyar, H. M.
15. Subramaniam, S.
16. Sunthararasan, W. (Dist. Christianity—R. C.)
17. Suntharalingam, K.
18. Tharmalingam, S.
19. Visuveswara Iyer, S. (Dist. Pure Maths)
20. Visuvendran, T.
21. Visvakumar, T. (Dist. Applied Maths)
22. Kopalakidnan, K.
23. Munsoor, M.
24. Seyed Ameen, M. T.
25. Thavanathan, M.
26. Tharmalingam, S.
27. Vijiapaskaran, V.
28. Veeravaku, T.
29. Kanagamani, S.
30. *Saraswathy, S.
31. Saraswathy, G.
32. *Suyambu, R.
33. Vanajakshi, S.
34. Sarojini Devy, S.
35. Selvanayagi, M.

* First Division

Referred

The following students obtained G. C. E. Certificates

1. Abdul Salam, M. A.
2. Gunaretnam, P.
3. Mohideen Abdul Gaffoor, A. C. (Dist. Islam)
4. Muthukkiruddinar, A. (Dist. Hinduism)
5. Thiruchelvam, A.
6. Balasaraswathi, A.
7. Tarachand, H. R. (Dist. Arithmetic)

J. S. C. Examination—1956

PASS LIST

1. Abdul Azeez, M.
2. Alagaretnam, V.
3. Anwar, M. S.
4. Anandacumaraswamy, A.
5. Ariharaputhiran, S.
6. Balasubramaniam, T.
7. Balasubramaniam, T.
8. Bazeer, M. A.
9. Balasubramaniam, P.
10. Chandrasegaram, G.
11. Farouk, M. A. C.
12. Haleel, M. L.
13. Inanoon, A. C.
14. *Karunaiyananthan, K. (Dist. Arith.)
15. Krishnamoorthy, K.
16. Kathiravelu, V.
17. Labir, M. S.
18. Mohideen, Ibrahim, M. S.
19. *Nadesan, S. (Dist. English & Hindu.)
20. Puvaneshwaran, S.
21. Ponnudurai, R.
22. Perumal Reddy, S.
23. Sathar, E.
24. Sivapalan, S.
25. Shanmugalingam, P.
26. Srikanthan, S.
27. Somasegaram, S. (Dist. Arith.)
28. Suntharalingam, V.

29. Shanmugarajah, A.
30. Thahir, A.
31. Thuraijasingam, S.
32. *Thevarajah, A. (Dist. in Hindulsm)
33. Vigneshwaran, N. (Dist. Arith.)
34. Annaluxumy, S.
35. Fouzia, A.
36. Gnanambikai, M.
37. Indirany, A.
38. Junaitha, A.
39. Kaleema. S. M.
40. Leelawathy, A. M.
41. Meenalochani, K.
42. Mohamed, Fatima, A. C.
43. Nageswary, N.
44. Nageswary, T.
45. Paisa, A.
46. Rajarajeshwary, S.
47. Rajaladchumi, A.
48. Saraswathy, R.
49. Selvarajeshwary, P.
50. Souruparany, S.

*First Division

Old Student's Corner

Mr. V. Sathasivam, B. A., M. Litt., Dip. in Ed. is acting as Superintendent of Examinations.

Miss P. Papyah, B. A., is attached to the Staff of Hindu Ladies' College, Jaffna.

Mr. E. Ponnambalam has passed the B. A. examination of the Madras University and is attached to the Staff of Sathasiva English School, Analaitivu.

Mr. N. Sri Venkatesan has passed the B. Sc. Examination of the Madras University.

Miss P. Sathasivam has passed the B. A. Examination of the Madras University.

Mr. N. Rasanayagam has passed the Proctors' Final examinations and is practising in Jaffna.

Mr. N. Sri Renganathan is chosen Mr., Northern Province.

„ S. Thiyagarajah is attached to the Magistrate's Courts, Point Pedro.

„ S. Rajaratnam, Medical Research Institute, Colombo.

„ T. Visvakumar, Surveyor General's Office, Colombo.

„ N. Shanmuganathan, Marketing Department, Colombo.

„ S. Sivarajalingam, C. G. R., Maradana.

„ V. Kumarasamy has joined the Govt. Clerical Service.

„ R. S. Anandavel has joined the Staff of Barathi Pashya Vidyasalai, Jaffna.

„ T. Nadarajah has joined the Staff of Vaidyeshwara Vidyalaya.

The following have been appointed English Assistants in Govt. Schools

Messrs M. Y. Farooq, M. C. Saleem, M. S. Amanulla, A. C. Hamid and M. I. Ibrahim.

Mr. N. Shanmugalingam is attached to the D. R. O's Office, Jaffna.

„ V. Vigneswaran is attached to the Kachcheri, Jaffna.

„ K. Kumarasuriyar is attached to the Police Dept., Galle.

„ S. Nadarajah is appointed as an Apothecary in the Maldives.

„ R. R. Iyadurai has joined the Staff of Kandasamy Vidyasalai, Matale.

STAFF 1958

1. Mr. S. Ambikaipakan, B. A., Principal
2. „ C. Vyramuthu, B. A., Vice-Principal
3. „ T. Seenivasagam, B. A., First Class English Trained
4. „ V. Vytilingam, B. A.
5. „ S. Canthapillai, B. A.
6. „ S. Thuraisingam, B. A.
7. „ W. S. Senthilnathan, B. A., Dip. in Ed.
8. „ P. Elanganayagam, B. A., Post Graduate Trained
9. „ T. Paramsothy, B. Sc.
10. „ K. Sapanadesar, B. A.
11. „ S. P. Thillairajah, M. A., Dip. in Music
12. „ S. Panneerselvam, B. Sc.
13. „ T. Puthirasingham, B. Sc.
14. „ K. Ramanathan, B. Sc. Dip. in Ed.
15. „ S. P. Balasubramaniam, B. A. (Hons.)
16. Vidwan Pon. Muthukkumaran, B. O. L.
17. Mr. T. Sellathurai, B. Sc. (Special)
18. „ G. Tharmarajah, B. Sc.
19. Miss P. Sabaratnasinghe, B. A.
20. Mr. C. Chelliah, English Trained, First Class
21. „ V. Karthigesu, English Trained, First Class
22. „ S. Viswanathar, English Trained, First Class and H. S. C.
23. „ V. S. Nadarajah, English Trained, First Class
24. „ E. Paramsothy, Inter Arts
25. „ R. Ganesan, Inter Science
26. „ K. Vaithianathar, Inter Arts and Bala Pandit
27. „ E. R. Williams, First Class, Drawing Certificate
28. „ V. Subramaniam, First Class Tamil Trained
29. Pandit S. Nadarajah, First Class Tamil Trained
30. Mr. A. Saravanamuthu, First Class Tamil Trained, Dip. in Tamil
31. „ S. Gopalapillai, Tamil Trained, First Class
32. „ T. Yoganathan, First Class Tamil Trained
33. „ P. Gopala, Tamil Trained, Second Class

34. Mr. S. Kumarasurier, First Class Tamil Trained and S. S. C. Eng.
35. „ V. Ramakrishna, Second Class Tamil Trained
36. „ T. Nadarajah, Tamil Trained Second Class & S. S. C. Eng.
37. „ C. Sivapragasapillai, Dip. in Physical Education
38. „ Mr. S. Rajadurai, F. I. C. A., with S. S. C. English
39. „ S. Balasubramania Iyer. S. S. C. English [Class
40. Mrs. K. Arumugam Thamby, English Teachers' Certificate First
41. „ P. Jayaseelan, Dip. in Music with S. S. C. English
42. „ S. Packiam, First Class Tamil Trained
43. Miss A. Veeragathy, Second Class Tamil Trained
44. „ A. Ahilesar, Second Class Tamil Trained & S. S. C. Eng.
45. Mrs. V. Mathuralingam, Tamil Trained Second Class [Level
46. Miss K. Sivaswamy Iyer. Tamil Trained and G. C. E. Advanced
47. Mrs. G. Sivasubramaniam, Second Class Tamil Trained
48. Miss T. Kandiah, Second Class Tamil Trained and S. S. C. English

CLERK: Mr. T. Ganesharatnam

„ A. Thuraisingam

LIBRARIAN: Mr. R. Mailvaganam

CALENDAR, 1958
Vaidyeshwara Vidyalaya, Jaffna.

FIRST TERM

Monday	6-1-58	First Term begins
Saturday	11-1-58	Swami Vivekananda's Birthday
Tuesday	14-1-58	Thaipongal—Holiday
Monday	3-2-58	Full Moon day—Holiday
Tuesday	4-2-58	Independence day—Holiday
Monday	17-2-58	Maha Sivarathiri Day—Holiday
Thursday	20-2-58	Sri Ramakrishna's Birthday—Holiday
Wednesday	5-3-58	Full Moon Day—Holiday
Tuesday	1-4-58	First Term Ends
Thursday	3-4-58	Nadesar Abishekam

SECOND TERM

Monday	5-5-58	Second Term begins
Monday	12-5-58	Thirunavukarasar Guru Pooja
Sunday	1-6-58	Thiruvalluvar Day
Tuesday	3-6-58	Thirugnanasambanthar Guru Pooja
Sunday	22-6-58	Manikkavasagar Guru Pooja
Tuesday	24-6-58	Nadesar Abishekam
Manday	30-6-58	Full Moon day—Holiday
Tuesday	24-7-58	Suntharamoorthy Guru Pooja
Tuesday	29-7-58	Full Moon day—Holiday
Wednesday	13-8-58	Maviddapuram Car Festival—Holiday
Thursday	14-8-58	Adiammavasai—Holiday
Wednesday	27-8-58	Second Term Ends
Thursday	11-9-58	Bharathi Day

THIRD TERM

Monday	15-9-58	Third Term begins
Friday	26-9-58	Mohamed's Birthday—Holiday
Tuesday	21-10-58	Saraswathy Pooja—Holiday
Monday	10-11-58	Deepavali—Holiday
Friday	14-11-58	Last Friday in Aippasi—Holiday
Wednesday	25-11-58	Full Moon Day—Holiday
Monday	1-12-58	Third Term Ends
Wednesday	3-12-58	Navalar Day
Friday	26-12-58	Nadesar Abishekam

Sri Sanmuganatha Press, Jaffna.

REFERENCE

